

CARTEA LUI EMANUEL

Viziunea lui Isaia

¹ Viziunea lui Isaia, fiul lui Amoț, pe care a avut-o cu privire la Iuda și la Ierusalim în zilele lui Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia, regii lui Iuda.

Împotriva poporului nerecunoscător

² Ascultați, cerurilor,
și pleacă-ți urechea, pământule,
căci Domnul vorbește:
„Am dat naștere la fii și i-am crescut,
dar ei s-au răzvrătit împotriva mea.

³ Boul își cunoaște proprietarul
și măgarul ieslea stăpânului său;
Israel, însă, nu cunoaște, poporul meu nu înțelege”.

⁴ Vai, neam păcătos, popor încărcat de nelegiuire,
descendență de răufăcători, fii corupți!
L-au părăsit pe Domnul,
l-au disprețuit pe Sfântul lui Israel, i-au întors spatele.

⁵ De ce să mai fiți loviți, voi care continuați să vă revoltați?
Tot capul este bolnav și toată inima slăbită.

⁶ Din tălpile picioarelor până-n creștet, nimic nu-i sănătos în el,
ci numai răni, vânătăi și plăgi deschise,
necurățate, nelegate și neîngrijite cu untdelemn.

⁷ Țara voastră este devastată,
cetățile voastre sunt arse în foc, pământul vostru, străinii îl devorează
și este devastat ca și cum l-ar răvăși străinii.

⁸ Fiica Sionului a rămas ca o colibă în vie,
ca un bordei într-un câmp de pepeni,
ca o cetate asediată.

⁹ Dacă Domnul Sabaot nu ar fi lăsat pentru noi un rest mic,
am fi fost ca Sodoma,
ne-am fi asemănat cu Gomora.

Împotriva ipocriziei

- ¹⁰ Ascultați cuvântul Domnului, căpetenii ale Sodomei!
Pleacă-ți urechea la legea Dumnezeului nostru, popor al Gomorei!
- ¹¹ „Ce-mi trebuie mulțimea jertfelor voastre?”, zice Domnul.
„M-am săturat de arderile voastre de tot de berbeci
și de grăsimea vițelilor; sângele taurilor,
al mieilor și al țapilor mă dezgustă!
- ¹² Când veniți să vă prezentați în fața mea,
cine cere acestea din mâinile voastre
călcând în picioare curțile mele?
- ¹³ Nu mai aduceți ofrande zadarnice!
Tămâia este abominabilă pentru mine,
luna nouă, sabatul și chemarea la adunare!
Nu suport nedreptatea și solemnitatea!
- ¹⁴ Sufletul meu urăște lunile voastre noi și sărbătorile voastre:
au devenit o povară pentru mine,
am obosit să le suport!
- ¹⁵ Când vă întindeți mâinile, îmi voi întoarce ochii de la voi;
chiar dacă veți înmulți rugăciunile, nu vă voi asculta:
mâinile voastre sunt pline de sânge.
- ¹⁶ Spălați-vă, purificați-vă deci și curățați-vă!
Îndepărtați răul faptelor voastre dinaintea ochilor mei!
Încetați să faceți răul!
- ¹⁷ Învățați să faceți binele, căutați judecata, îndreptați-l pe opresor,
faceți dreptate orfanului și apărați-o pe văduvă!
- ¹⁸ Veniți să discutăm!”, zice Domnul.
„Dacă păcatele voastre vor fi [roșii] ca [pânza] stacojie,
ca zăpada le voi albi,
și dacă vor fi roșii ca purpura, vor deveni [albe] ca lâna.
- ¹⁹ Dacă veți binevoi și veți asculta,
veți mânca bunătațile pământului.
- ²⁰ Dar dacă veți refuza și vă veți răzvrăti, de sabie veți fi devorați,
căci gura Domnului a vorbit”.

Lamentațiuni asupra Ierusalimului

- ²¹ Cum a devenit o desfrânată cetatea credincioasă!
Era plină de judecată, dreptatea locuia în ea,
iar acum [locuiesc] ucigași!
- ²² Argintul tău a devenit zgură,
iar vinul e diluat cu apă.
- ²³ Conducătorii tăi sunt răzvrățiți și tovarăși ai hoților:
toți iubesc mita și urmăresc răsplata;
nu-l judecă [cu dreptate] pe orfan,
iar cauza văduvei nu ajunge la ei.

²⁴ De aceea, oracolul Domnului Dumnezeului Sabaot,
al celui Puternic al lui Israel:
„Vai, voi cere cont de la adversarii mei
și mă voi răzbuna pe dușmanii mei.
²⁵ Îmi voi întoarce mâna împotriva ta,
voi curăța zgura ta cum [curăță] leșia,
voi îndepărta deșeurile tale.
²⁶ Îi voi întoarce pe judecătorii tăi să fie ca odinioară
și pe sftnicii tăi, ca la început.
După aceea te vei numi «cetate a dreptății», «oraș credincios».
²⁷ Sionul va fi răscumpărat prin judecată
și cei care se întorc ai săi, prin dreptate.
²⁸ Dar răzvrățiții și păcătoșii vor fi zdrobiți împreună,
iar cei care-l părăsesc pe Domnul vor pieri.

Condamnarea cultelor idolatrice

²⁹ Ei se vor rușina de stejarii care v-au plăcut
și veți roși de grădinile pe care le-ați ales.
³⁰ Căci veți fi ca un stejar cu frunze veștejite,
ca o grădină care nu are apă.
³¹ Cel puternic va deveni precum câlții
și lucrarea lui, ca o scânteie;
amândoi vor arde împreună și nimeni nu-i va stinge”.

2.

Pacea veșnică

¹ Ceea ce a văzut Isaia, fiul lui Amot, cu privire la Iuda și la Ierusalim.
² În zilele de pe urmă,
muntele casei Domnului va fi stabilit pe vârful munților
și va fi mai înalt decât colinele și se vor îndrepta spre el toate neamurile.
³ Popoare multe vor veni și vor zice:
„Veniți, să urcăm la muntele Domnului,
la casa Dumnezeului lui Iacob!
El ne va învăța căile sale și noi vom umbla pe cărările lui.
Căci din Sion va ieși legea
și din Ierusalim, cuvântul Domnului.
⁴ Va judeca între neamuri
și va decide între multe popoare.
Vor schimba săbiile lor în fiare de plug
și sulilele lor în seceri.

[Niciun] neam nu va mai ridica sabia împotriva
[altui] neam și nu vor mai învăța războiul.

⁵ Casă a lui Iacob,
veniți să umblăm în lumina Domnului!

Splendoarea și maiestatea Domnului

⁶ Căci l-ai părăsit pe poporul tău, casa lui Iacob,
deoarece s-a umplut cu [magi] din răsărit
și ghicitori ca ai filistenilor
și au făcut înțelegeri cu fiii străinilor.

⁷ Țara lor este plină de argint și de aur
și comorile lor n-au sfârșit; țara este plină de cai
și carele lor sunt fără număr.

⁸ Țara lor este plină de idoli:
se prosternă la lucrarea mâinilor lor, la ceea ce fac degetele lor.

⁹ Omul va fi umilit și bărbatul va fi înjosit.
Nu-i vei ierta.

¹⁰ Intră în stâncă și ascunde-te în țărană dinaintea groazei Domnului
și dinaintea splendorii maiestății sale!”.

¹¹ Ochii semeți ai omului vor fi umiliți
și mândria bărbaților va fi înjosită;
numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea.

¹² Căci este o zi a Domnului Sabaot împotriva a tot ce este semeț
și înălțat; căci orice se ridică va fi umilit:

¹³ toți cedrii înalți și falnici ai Libanului, toți stejarii Basanului,

¹⁴ toți munții semeți și colinele înalte,

¹⁵ orice turn înalt și orice zid întărit,

¹⁶ toate corăbiile din Tarș și toate navele luxoase.

¹⁷ Semeția omului va fi smerită
și trufia bărbaților va fi înjosită;
numai Domnul va fi glorificat în ziua aceea.

¹⁸ Toți idoli vor fi zdrobiți.

¹⁹ Vor intra în peșterile stâncilor
și în crăpăturile pământului dinaintea groazei Domnului
și dinaintea splendorii maiestății sale,
când se va ridica să clatine pământul.

²⁰ În ziua aceea, oamenii își vor arunca la cârțițe
și la lileci idoli lor de argint
și idoli lor de aur pe care și-i făcuseră
ca să se prosterne înaintea lor,

²¹ vor intra în despicăturile stâncilor și în crăpăturile pietrelor,
dinaintea groazei Domnului și dinaintea splendorii maiestății lui

când se va ridica să clatine pământul.

²² Lăsați-l deoparte pe om, în nărilor căruia nu e decât o suflare, căci prin ce poate fi apreciat el?

3.

Anarhia de la Ierusalim

¹ Domnul Dumnezeu Sabaot va îndepărta din Ierusalim și din Iuda orice fel de sușinere: orice rezervă de pâine și orice rezervă de apă;

² pe viteaz, pe omul de război, pe judecător și pe profet, pe ghicitor și pe bătrân,

³ pe căpetenia peste cincizeci, pe omul de vază, pe sfetnic, pe cel iscusit între meșteșugari și pe cel priceput la descântat.

⁴ „Voi pune tineri drept conducători ai lor și copiii vor stăpâni peste ei”.

⁵ În popor, un om va fi disprețuit de altul și fiecare, de aproapele lui; cel tânăr va fi obraznic față de cel bătrân și cel de nimic, față de cel de seamă.

⁶ Un om îl va lua pe fratele său în casa tatălui său: „Ai o mantie, fii conducătorul nostru și dărmătura asta să fie sub stăpânirea ta!”.

⁷ Dar el, în ziua aceea, se va ridica, spunând: „Eu nu sunt vindecător, în casa mea nu este pâine și nici nu am o manta; nu mă puneți pe mine conductor peste popor!”.

⁸ Ierusalimul se va clătina și Iuda se va prăbuși, pentru că limba lor și faptele lor sunt împotriva Domnului, ofensând prezența gloriei sale.

⁹ Privirea feței lor dă mărturie împotriva lor și păcatele lor o relatează ca Sodoma, nu o ascund. Vai de sufelete lor, căci ei înșiși aduc asupra lor răul!

¹⁰ Spuneți celui drept: „Este bine!”, pentru că vor mânca roadele faptelor lor.

¹¹ Vai, pentru cel răzvrătit va fi rău, căci i se va da răsplata mâinilor sale!

¹² Poporul meu este asuprit de un copil și femeile îl stăpânesc. Poporul meu, conducătorii tăi te duc în eroare și încurcă drumurile tale!

¹³ Domnul se prezintă ca să facă judecată, stă în picioare ca să judece popoarele.

¹⁴ Domnul vine la judecată împotriva bătrânilor poporului său
și a conducătorilor săi:
„Voi ați devastat via,
și ce ați luat de la cel sărac se află în casele voastre.
¹⁵ De ce vreți să-l asupriți pe poporul meu
și zdrobiți fața săracilor?”,
oracolul Domnului Dumnezeuului Sabaot.

Împotriva luxului femeilor din Ierusalim

¹⁶ Domnul zice:
„Pentru că fiicele Sionului sunt mândre,
umblă cu gâtul întins și cu ochi provocator,
merg cu pași mărunți și fac să zăngăne [podoabele] de pe picioarele lor.
¹⁷ Domnul va pleșuvi creștetul capului fiicelor Sionului,
Domnul le va dezgoli fruntea.
¹⁸ În ziua aceea, Domnul va îndepărta podoabele lor:
inelele, belciugele, lunițele,
¹⁹ cerceii, brățările și vălurile,
²⁰ broboadele, lăntișoarele, cingătoarele,
flacoanele de parfum și amuletele;
²¹ inelele și verigile de la nas;
²² hainele de sărbătoare, șalurile, mantiile și trăistuțele;
²³ veșmintele prețioase, tunicile, coronițele și voalurile.
²⁴ Și atunci, în loc de miros plăcut va fi duhoare
și în loc de cingătoare, o funie;
în loc de păr încrețit, chelie;
în loc de haină prețioasă, cingătoare de sac;
[rușine] în loc de frumusețe.

Ierusalimul, lovit de nenorocire

²⁵ Bărbații tăi vor cădea de sabie și vitejii tăi, în luptă.
²⁶ Porțile [cetății] vor plânge și vor jeli, iar ea va zace despuiată la pământ”.

4

¹ Șapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat și vor zice:
„Vom mânca pâinea noastră înșine
și ne vom îmbrăca în hainele noastre;
numai fă-ne să-ți purtăm numele și înlătură rușinea de la noi!”.
² În ziua aceea, odrasla Domnului va fi spre frumusețe și glorie,
iar rodul pământului,

spre măreție și splendoare pentru cei eliberați ai lui Israel.

³ Cel care va rămâne în Sion

și cel care va fi lăsat în Ierusalim se vor numi sfinți,
oricine va fi scris spre viață în Ierusalim.

⁴ Când Domnul va spăla murdăria fiicelor Sionului

și va curăți sângele Ierusalimul din mijlocul lui
printr-un duh de judecată și printr-un duh de foc,

⁵ Domnul va crea, peste toată întinderea muntelui Sionului

și peste locurile lui de adunare, un nor de fum ziua

și strălucirea unei flăcări de foc noaptea:

căci un acoperământ este deasupra oricărei glorii,

⁶ va fi un cort pentru umbră împotriva dogoarei în timpul zilei,

și refugiu și adăpost împotriva vijeliei și a ploii.

5.

Cântarea viei

¹ „Vreau să cânt o cântare de dragoste pentru iubitul meu.

Iubitul meu avea o vie pe un deal mănăs.

² A săpat-o, a curățat-o de pietre și a plantat viță aleasă,

a construit un turn în mijlocul ei și a pus un teasc în ea,
a așteptat să facă struguri, dar a făcut aguridă.

³ Acum, locuitori ai Ierusalimului și oameni ai lui Iuda:

faceți judecată între mine și via mea!

⁴ Ce ar mai fi trebuit să fac pentru via mea și nu am făcut?

De ce, așteptându-mă să facă struguri, a făcut aguridă?

⁵ Acum, vă voi face cunoscut ce-i voi face viei mele:

îi voi îndepărta gardul și va fi devastată;

îi voi distruge zidul și va fi călcată în picioare.

⁶ O voi preface în pustiu;

nu va mai fi tăiată și nici săpată

și vor crește mărăcini și spini.

Voi porunci norilor să nu mai verse ploaie asupra ei.

⁷ Căci via Domnului Sabaot este casa lui Israel

și cei din Iuda, plantația lui preferată.

Se aștepta judecată, și, iată, vărsare de sânge;

dreptate, și, iată, strigăte!”.

Blesteme

⁸ Vai de cei care adaugă casă la casă,

de cei care alătură câmp lângă câmp până la capătul ținutului!

Voi veți locui singuri în mijlocul țării.

⁹ Domnul Sabaot mi-a zis:

„Deși sunt case multe, vor fi spre ruină
și, deși sunt mari și frumoase, vor fi fără locuitori”.

¹⁰ Căci zece pogoane de vie vor produce un singur *bat*
și un *omer* de sămânță va produce o *efă*.

¹¹ Vai de cei care se scoală dis-de-dimineață
și aleargă după băutură tare,
de cei care întârzie până după căderea serii, înfierbântați de vin!

¹² Harpă, alăută, tamburină, flaut și vin sunt la ospetele lor;
la lucrarea Domnului nu se uită
și faptele mâinilor sale nu le văd.

¹³ De aceea, poporul meu este dus în captivitate,
din lipsă de cunoaștere;
cei de seamă ai lui mor de foame
și mulțimea sa se stinge de sete.

¹⁴ De aceea, Șeolul și-a lărgit gâtul
și și-a deschis larg gura.
A coborât frumusețea [poporului],
mulțimea, zgomotul și veselia din el.

¹⁵ Omul va fi umilit și bărbatul înjosit,
iar ochii celor mândri se vor pleca.

¹⁶ Dar Domnul Sabaot va fi înălțat prin judecată,
și Dumnezeu cel Sfânt va fi sfințit prin dreptate.

¹⁷ Mieii vor paște ca pe pășunea lor,
și caprele grase vor devora [până și] ruinele.

¹⁸ Vai de cei care-și atrag nelegiuirea cu funia deșertăciunii
și păcatul cu frânghii de la car.

¹⁹ Ei zic: „Să se grăbească
și să-și împlinească repede lucrarea, ca să vedem!
Să se apropie și să ajungă planul Sfântului lui Israel,
ca să-l cunoaștem!”.

²⁰ Vai de cei care spun că răul este bine și binele rău,
care stabilesc întunericul drept lumină
și lumina drept întuneric,
care stabilesc amarul dulce și dulcele amar.

²¹ Vai de cei înțelepți în ochii lor
și de cei care sunt pricepuți înaintea lor!

²² Vai de cei viteji în a bea vin
și de oamenii iscusiți în a amesteca băuturi tari,

²³ de cei care pentru mită îl îndreptățesc pe cel nelegiuit,
iar de la cei dreți îndepărtează dreptatea.

²⁴ De aceea, așa cum pleava este devorată de flacăra de foc
și fânul se consumă în vâlvătaie,
rădăcina lor va putrezi și ramurile lor se vor înălța ca praful,

pentru că au nesocotit legea Domnului Sabaot
și cuvântul Celui Sfânt al lui Israel l-au disprețuit.

²⁵ De aceea, mânia Domnului s-a aprins împotriva poporului său,
și-a întins mâna împotriva lor și i-a lovit;
munții s-au cutremurat
și cadavrele [poporului] sunt ca un gunoi în mijlocul drumurilor.
Cu toate acestea, mânia lui nu s-a potolit
și mâna lui este încă întinsă.

Chemarea invadatorilor

²⁶ A înălțat un steag pentru popoarele din depărtare
și a fluierat după ele de la marginea pământului
și, iată, ele, sprintene, vin degrabă.

²⁷ Nimeni dintre ei nu este obosit, nimeni nu se poticnește;
niciunul nu moșăie și nimeni nu doarme;
niciunul nu are deschisă cingătoarea coapselor sale
și nimeni nu și-a desfăcut cureaua sandalelor.

²⁸ Săgețile lor sunt ascuțite și toate arcurile lor, întinse;
copitele cailor lor sunt ca de cremene,
iar roțile [carelor] lor par ca o vijelie.

²⁹ Răcnetul lor este ca al leoaicei
și rag ca puii de leu:
freamătă, apucă prada și o iau
și nu este salvator.

³⁰ Vor fremăta împotriva lui în ziua aceea ca freamătul mării;
vor privi către țară, și, iată, întuneric, strâmtorare,
iar lumina se va întuneca din cauza norilor săi.

6.

Vocația lui Isaia

¹ În anul morții regelui Ozia, l-am văzut pe Domnul șezând pe un tron înalt și ridicat, iar poalele mantiei lui umpleau templul.

² Serafimi stăteau deasupra lui; fiecare avea câte șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele și cu două zburau.

³ Strigau unul către altul și ziceau:
„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Sabaot!
Plin este tot pământul de mărirea lui!”.

⁴ Se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna, iar casa s-a umplut de fum.

⁵ Și am zis:
“Vai de mine! Sunt pierdut,
căci sunt un om cu buze necurate
și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate,

iar ochii mei l-au văzut pe rege, pe Domnul Sabaot!”.

⁶ Dar unul dintre serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar.

⁷ Mi-a atins gura și a zis: “Iată, atingându-se acesta de buzele tale, vinovăția și păcatul tău sunt acoperite!”.

⁸ Am auzit glasul Domnului, zicând:

„Pe cine voi trimite

și cine va merge pentru noi?”.

Iar eu am răspuns:

„Iată-mă, trimite-mă pe mine!”.

⁹ El a zis:

„Mergi și spune-i acestui popor:

«De ascultat, voi ascultați, dar nu înțelegeți,

de văzut, voi vedeți, dar nu pricepeți».

¹⁰ Împietrește inima acestui popor,

îngreunează-i urechile și leagă-i ochii,

ca să nu vadă cu ochii, să nu audă cu urechile

și inima lui să nu înțeleagă,

ca să nu se întoarcă și să-l vindec!”.

¹¹ Dar eu am spus: „Până când, Doamne?”. El a răspuns: „Până când vor fi cetățile pustiite, fără locuitori, casele fără oameni și pământul va fi devastat de pustiire”.

¹² Domnul îi va îndepărta pe oameni și țara va ajunge o mare pustiire.

¹³ Și dacă va mai rămâne în ea o zecime, se va întoarce și va fi consumată ca stejarul și ca terebintul a căror rădăcină, când sunt tăiați, rămâne: sămânță sfântă este rădăcina ei.

7.

Prima intervenție a lui Isaia înaintea lui Ahaz

¹ În zilele lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, regele lui Iuda, au urcat Rezin, regele din Aram, și Pecah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, la Ierusalim ca să facă război cu el, dar nu au putut să lupte împotriva lui.

² I s-a spus casei lui David: „Aram s-a aliat cu Efraim. A tremurat inima lui și inima poporului său cum tremură copacii pădurii înaintea vântului.

³ Dar Domnul i-a zis lui Isaia: „Ieșiți în întâmpinarea lui Ahaz, tu și fiul tău, Șear-Iașub, la capătul canalului cisternei de sus, pe drumul spre Câmpul Înălțătorului,

⁴ și spune-i: «Ai grijă să fii liniștit! Nu-ți fie frică și inima ta să nu se teamă de aceste două rămășițe de tăciuni care fumegă: de furia lui Rezin și a lui Aram și de cea a fiului lui Remalia,

⁵ chiar dacă au plănuit răul împotriva ta Aram, Efraim și fiul lui Remalia, zicând:

⁶ «Să urcăm împotriva lui Iuda, să-l hărțuim și să-l împărțim între noi! Să-l punem ca rege în ea pe fiul lui Tabeel!» »”.

⁷ Așa vorbește Domnul Dumnezeu:

„Nu se va împlini și nu va fi!

⁸ Căci capitala din Aram este Damascul,

și Rezin, căpetenia Damascului.

Încă șaiszeci și cinci de ani

și Efraim va înceta să fie popor.

⁹ Samaria este capitala lui Efraim,

și căpetenia Samariei este fiul lui Remalia.

Dacă nu credeți, nu veți rezista!”.

A doua intervenție pe lângă Ahaz

¹⁰ Domnul i-a vorbit din nou lui Ahaz, zicându-i:

¹¹ „Cere un semn de la Domnul Dumnezeul tău: fie din adâncul Șeolului, fie de deasupra, din înălțimi!”.

¹² Ahaz a răspuns. „Nu voi cere și nu-l voi ispiti pe Domnul”.

¹³ [Isaia] a zis:

„Ascultați, casă a lui David!

Este puțin lucru că îi obosiți pe oameni,

că vreți să îl obosiți și pe Dumnezeul meu?

¹⁴ De aceea, însuși Domnul vă va da un semn:

iată, fecioara va zămisli și va naște un fiu,

căruia îi va pune numele Emanuel.

¹⁵ Unt și miere va mânca,

știind să îndepărteze răul și să aleagă binele.

¹⁶ Căci înainte să știe să îndepărteze răul și să aleagă binele,

pământul, din cauza căruia tu tremuri înaintea celor doi regi ai săi,

va fi părăsit”.

Vestirea unei invazii

¹⁷ „Domnul va aduce peste tine,

peste poporul tău și peste casa tatălui tău

zile cum nu au mai fost

din ziua în care Efraim s-a despărțit de Iuda,

pe regele Asiriei.

¹⁸ În ziua aceea, Domnul va șuiera muștelor,

care sunt la capătul râurilor Egiptului,

și albinelor, care sunt în țara Asiriei;

¹⁹ Ele vor veni și se vor așeza

în toate văile abrupte,

în crăpăturile stâncilor,

pe toți mărăcinii

și pe toate pajiștile.

²⁰ În ziua aceea, Domnul va rade,

cu un brici închiriat de dincolo de Râu,

cu regele Asiriei,

capul și părul de pe picioare.

Chiar și barba o va rade.

²¹ În ziua aceea, fiecare va crește o vițică și două oi;

²² din mulțimea laptelui obținut va mânca unt:

unt și miere vor mânca

toți cei rămași în țară.

²³ În ziua aceea, orice loc
unde erau o mie de butuci de vie,
în valoare de o mie de arginți,
va deveni măracini și spini.

²⁴ Se va veni acolo cu săgeți și arc,
pentru că măracini și spini va fi toată țara.

²⁵ Dar pe toți munții
care sunt lucrați cu săpăliga,
nu se va merge acolo
de teama măracinilor și a spinilor,
ci vor deveni pășune pentru boi
și vor fi călcați în picioare de oi”.

8.

Nașterea unui fiu lui Isaia

¹ Domnul mi-a zis: „Ia o tablă mare și scrie pe ea cu caractere normale: «Maher-Șalal-Haș-Baz»”.

² Mi-am luat martori credibili, pe Uria, preotul, și pe Zaharia, fiul lui Ieberechia.

³ M-am apropiat de profetesă, iar ea a zămislit și a născut un fiu. Domnul mi-a zis: „Pune-i numele «Maher-Șalal-Haș-Baz»,

⁴ căci înainte ca să știe copilul să spună «tată» și «mamă», vor fi luate bogățiile Damascului și prada Samariei înaintea regelui Asiriei”.

Apele din Siloe și Eufrat

⁵ Domnul mi-a vorbit din nou, zicându-mi:

⁶ „Pentru că poporul acesta
a disprețuit apele din Siloe, care curg liniștit,
și s-a pierdut înaintea lui Rezin și a fiului lui Remalia,

⁷ iată, Domnul va face să se ridice împotriva lor
apele năvalnice și mari ale Râului,
pe regele Asiriei și toată marea lui,
va face să treacă peste toate canalele lui
și să meargă peste malurile sale.

⁸ Va pătrunde în Iuda,
va inunda, se va revărsa și va ajunge până la gât,
iar deschiderea aripilor sale
va cuprinde toată întinderea țării tale, o, Emanuel!

⁹ Aliați-vă, popoare; oricum veți fi zdrobite!
Plecați-vă urechea, toți de la marginile pământului!
Încingeți-vă, și veți fi zdrobiți!
Încingeți-vă, și veți fi zdrobiți!

¹⁰ Faceți un plan, și va fi dejucat!

Spuneți ceva, și nu se va împlini,
căci cu noi este Dumnezeu!”.

Misiunea lui Isaia

¹¹ Așa mi-a vorbit Domnul când m-a luat de mână și m-a atenționat să nu merg pe calea acestui popor:

¹² „Nu numiți uneltire tot ceea ce
poporul acesta numește uneltire;
nu vă temeți de ce se teme el
și nu vă fie frică!

¹³ Ci pe Domnul Sabaot,
pe el să-l sfințiți,
de el să vă temeți

¹⁴ El va fi un sanctuar,
o piatră de poticnire și o stâncă de cădere
pentru amândouă casele lui Israel,
cursă și laț pentru locuitorii Ierusalimului.

¹⁵ Mulți dintre ei se vor poticni și vor cădea,
vor fi zdrobiți,
vor cădea în cursă și vor fi prinși.

¹⁶ Încheie mărturia, pecetluiește legea între discipolii mei!”.

¹⁷ Îl aștept pe Domnul, care își ascunde fața de la casa lui Iacob, în el îmi pun speranța.

¹⁸ Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul suntem semne și minuni în Israel din partea Domnului Sabaot, cel care locuiește pe muntele Sion.

¹⁹ Când vă vor spune: „Căutați-i pe necromanții și pe vrăjitorii care murmură și bombănesc: «Oare un popor nu trebuie să-și consulte zeii? Pentru cei vii, pe cei morți?»”.

²⁰ [Apelați] la lege și la mărturie! Dacă nu vor spune conform cu acest cuvânt, nu va fi pentru ei aurora.

Călătoria în noapte

²¹ Atunci el va străbate [țara], apăsător și flămând, și când îi va fi foame, se va mânia și-i va blestema pe rege și pe Dumnezeul său, fie că se va îndrepta spre înălțimi,

²² fie va privi spre pământ, iată, strâmtorare, întuneric și beznă apăsătoare; dar întunericul va fi risipit,

²³ căci nu va mai fi beznă acolo unde era neliniște.

Eliberarea

După cum odinioară el a adus ocară peste țara lui Zabulon și țara lui Neftali, tot așa, în cele din urmă, va aduce glorie pe drumul mării, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor.

- ¹ Poporul care umbla în întuneric a văzut o lumină mare,
peste cei care locuiau în ținutul umbrei morții a strălucit o lumină.
- ² Ai înmulțit poporul lui, le-ai mărit bucuria:
se bucură înaintea ta cum se veselesc la seceriș
și se înveselesc ca la împărțirea prăzii.
- ³ Căci tu ai sfărâmat jugul care-l apăsa,
toiagul de pe umerii săi și nuiuaa celui care-l oprima
ca în ziua de la Madian.
- ⁴ Căci orice încălțăminte zgomotoasă
și orice manta învăluită în sânge vor fi arse,
hrană pentru foc.
- ⁵ Pentru că un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat nouă.
Stăpânirea va fi pe umerii lui și va fi numit sfetnic minunat,
Dumnezeu puternic, părinte veșnic, principe al păcii,
- ⁶ ca întinderea stăpânirii lui și a păcii să nu aibă sfârșit pe tronul lui David și, în regatul lui, să-l întărească
și să-l facă stabil prin judecată și prin dreptate,
de acum și pentru totdeauna.
Zelul Domnului Sabaot va face aceasta.

Încercările Regatului din Nord

- ⁷ Domnul a trimis un cuvânt împotriva lui Iacob și a căzut în Israel.
- ⁸ Tot poporul – Efraim și locuitorii Samariei –
a cunoscut și ziceau în mândria și trufia inimii:
- ⁹ „Au căzut cărămizi, dar vom construi cu pietre cioplite;
sicomori au fost tăiați, dar îi vom înlocui cu cedri”.
- ¹⁰ Domnul îi va ridica pe adversarii lui Rezin împotriva lui
și pe dușmanii lui îi va întărâta.
- ¹¹ Aram, din față, și filistenii, din spate,
îl vor devora pe Israel cu toată gura.
Cu toate acestea, mânia lui nu se va potoli
și mâna lui rămâne încă întinsă.
- ¹² Poporul nu se întoarce la cel care-l lovește
și nu-l caută pe Domnul Sabaot.
- ¹³ Domnul va nimici din Israel capul și coada,
ramura de palmier și trestia într-o singură zi;
- ¹⁴ bătrânul și omul de vază sunt capul,
iar profetul care învață minciuni este coada.
- ¹⁵ Cei care călăuzesc poporul acesta l-au dus în eroare,
și cei care sunt călăuziți au rătăcit.
- ¹⁶ De aceea, Domnul nu se bucură de tinerii săi
și nu are milă de orfanii și de văduvele sale,
căci toți sunt fățarnici și răufăcători, orice gură vorbește nebunii;

cu toate acestea, mânia lui nu s-a potolit și brațul său este încă întins.

¹⁷ Căci răutatea arde ca focul care consumă mărăcini și spini,
aprinde tufișurile pădurii
și se înalță ca un rotocol de fum.

¹⁸ Căci, de mânia Domnului Sabaot, pământul se pârolește,
poporul devine hrană pentru foc
și nimeni nu-l cruță pe fratele său.

¹⁹ Sfâșie în dreapta și tot mai este foame,
devorează la stânga și nu se satură:
fiecare consumă carnea mâinii sale,

²⁰ Manase pe Efraim, Efraim pe Manase
și amândoi sunt împotriva lui Iuda.
Cu toate acestea, mânia Domnului nu se potolește
și brațul lui este încă întins.

10.

¹ Vai de cei ce promulgă hotărâri nelegiuite
și de cei care pun în scris oprimarea
² ca să devieze judecarea săracilor
și să îndepărteze judecata săracilor poporului meu
ca văduvele să devină prada lor și să-i jefuiască pe orfani.

³ „Ce veți face în ziua vizitării
când devastarea va veni de departe?
La cine veți alerga după ajutor
și unde veți lăsa măreția voastră?”

⁴ Vor îngenunchia printre prizonieri
și vor cădea printre cei uciși.
Cu toate acestea, mânia Domnului nu se potolește
și brațul lui este încă întins”.

Împotriva regelui Asiriei

⁵ „Vai de Asiria, toiagul mâniei mele!
Nuiiua din mâna lor este indignarea mea.

⁶ Am trimis-o la un neam fățarnic
și-i voi ordona împotriva poporului mâniei mele,
ca să-i prădeze, să-i jefuiască
și să-i facă un loc de călcat cu picioarele
ca noroiul de pe drumuri.

⁷ Dar el nu gândește așa
și în inima lui nu plănuiește astfel,
ci în inima sa este să nimicească
și să distrugă nu puține popoare.

⁸ Căci el zice:

«Nu sunt oare toate căpeteniile mele regi?

⁹ Oare nu este Carchemiș ca și Calno?

Nu este Arpad ca Hamat?

Nu este Damascul ca Samaria?

¹⁰ După cum mâna mea a ajuns în regatele idolilor,
unde chipurile lor cioplite erau mai multe decât la Ierusalim și la Samaria,

¹¹ oare după cum am făcut cu Samaria și cu idoli ei,
nu voi face și cu Ierusalimul și cu idoli lui?»”.

¹² Dar, când Domnul va împlini toată lucrarea sa pe muntele Sion și în Ierusalim, voi pedepsi rodul îngâmfării inimii regelui Asiriei și splendoarea trufiei ochilor săi,

¹³ căci el a zis:

„Prin puterea mâinii mele am făcut-o
și prin înțelepciunea mea – pentru că sunt priceput –
am mutat hotarele popoarelor,
le-am prădat depozitele
și, ca un viteaz, i-am dat jos
pe cei care ședeau [pe tronuri];

¹⁴ ca la un cuib a ajuns mâna mea la bogățiile popoarelor
și cum strânge cineva ouăle părăsite,
așa am strâns eu tot pământul
și nu a fost nimeni care să bată din aripi
sau să-și deschidă gura și să ciripească”.

¹⁵ „Se laudă oare securea
împotriva celui care o folosește?
Se fălește fierăstrăul
împotriva celui care-l mânuiește?
Ca și cum nuiăua l-ar mișca
pe cel care o ridică!
Ca și cum toiagul s-ar ridica
de parcă nu ar fi lemn!”.

¹⁶ De aceea, Domnul Dumnezeuul Sabaot
va trimite slăbiciune între cei puternici ai lui
și, sub măreția lui, va aprinde o ardere ca arderea focului.

¹⁷ Lumina lui Israel va deveni foc
și Sfântul lui, o flacăra care va arde
și va mistui spinii și măcăcinii lui într-o singură zi.

¹⁸ Va arde strălucirea pădurii
și a grădinii – suflet și trup –
și va fi ca un bolnav care leșină.

¹⁹ Ceilalți copaci din pădurea lui vor fi în număr mic
și un copil va putea să-i scrie.

²⁰ În ziua aceea, restul lui Israel
și cei scăpați din casa lui Iacob
nu se vor mai sprijini pe cel care îi lovea,
ci se vor sprijini pe Domnul, Sfântul lui Israel, în adevăr.

²¹ Un rest se va întoarce, restul lui Iacob,
la Dumnezeu cel puternic.

²² Căci chiar dacă poporul tău, Israele,
ar fi ca nisipul mării,
numai un rest din el se va întoarce,
căci nimicirea hotărâtă se va revărsa în dreptate.

²³ Și [nimicirea] hotărâtă,
Domnul Dumnezeu Sabaot o va împlini în mijlocul țării.

Încrederea în Dumnezeu

²⁴ De aceea, așa spune Domnul Dumnezeu Sabaot: „Nu te teme, poporul meu, locuitori ai Sionului, de Asiria! Aceasta te va lovi cu toiagul și va ridica împotriva ta nuiua, în același fel ca Egiptul.

²⁵ Căci peste puțin, peste puțin timp, indignarea și mânia mea se vor împlini spre nimicirea lor”.

²⁶ Domnul Sabaot va ridica biciul împotriva lui, cum l-a lovit pe Madian la stânca Horeb, și toiagul lui va fi deasupra mării și se va înălța în același fel ca în Egipt.

²⁷ În ziua aceea,
va fi îndepărtată povoaia de pe umerii tăi,
va fi sfărâmat jugul de pe grumazul tău,
jugul va fi distrus înaintea abundenței.

Invazia și înfrângerea Asiriei

²⁸ A venit la Aiat,
a traversat prin Migron,
și-a lăsat lucrurile la Micmaș.

²⁹ A străbătut trecătoarea,
a poposit la Gheba.
Rama s-a înspăimântat
și Ghibeea lui Saul a luat-o la fugă.

³⁰ „Înalță-ți glasul, Bat-Galim!
Ascultă, Laiș!
Sărmane Anatot!

³¹ Madmena fuge,
locuitorii din Ghebim caută refugiu.

³² Încă o zi se oprește la Nob,
amenință cu mâna muntele Fiicei Sionului,
colina Ierusalimului.

³³ Iată, Domnul Dumnezeu Sabaot taie cu putere ramurile:

cele înalte vor fi tăiate,
și cele semețe vor fi date jos!
³⁴ Taie tufișurile pădurii cu securea
și Libanul va cădea sub cel puternic.

11.

Descendentul lui David

¹ Va ieși o mlădiță din trunchiul lui Iese
și un vlăstar se va ridica din rădăcinile lui.
² Se va odihni peste el Duhul Domnului:
duhul înțelepciunii și al înțelegerii,
duhul sfatului și al tăriei,
duhul științei și al fricii de Domnul.
³ Își va găsi bucuria în teama de Domnul;
nu va judeca după aparența ochilor
și nu va lua hotărâri după cele auzite cu urechea.
⁴ Îi va judeca pe cei săraci cu dreptate
și va lua hotărâri cu nepărtinire pentru cei nevoiași ai țării.
Va lovi pământul cu toiagul gurii sale
și îl va ucide pe cel nelegiuit cu suflarea buzelor sale.
⁵ Dreptatea va fi cingătoarea coapselor sale
și fidelitatea, cingătoarea mijlocului său.
⁶ Atunci, lupul va sta cu mielul
și leopardul se va culca împreună cu iedul;
vițelul, puiul de leu și animalele îngrășate vor fi împreună
și un copilaș le va călăuzi.
⁷ Vaca și ursoaica vor paște împreună
și puii lor se vor culca la un loc.
Leul va mânca paie ca boul.
⁸ Copilul alăptat se va juca la gaura viperei
și cel înțărcat își va întinde mâna în vizuina năpârcii.
⁹ Nu vor face rău și nicio pagubă
pe tot muntele meu cel sfânt;
căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului,
așa cum apele acoperă [fundul] mării.

Întoarcerea exilaților

¹⁰ În ziua aceea, rădăcina lui Iese
va fi ca un steag pentru popoare;
pe el îl vor căuta neamurile
și locuința lui va fi glorioasă.

¹¹ În ziua aceea,
Domnul își [va întinde] mâna a doua oară,
ca să răscumpere restul poporului său,
care va fi rămas în Asiria,
în Egipt, în Patros și în Cuș,
în Elam, în Șinear, în Hamat
și în insulele mării.

¹² Va înălța un steag pentru neamuri,
îi va aduna pe cei împrăștiați ai lui Israel,
îi va strânge pe cei risipiți ai lui Iuda
de la cele patru colțuri ale pământului.

¹³ Invidia lui Efraim va fi îndepărtată
și adversarii lui Iuda vor fi nimiciți;
Efraim nu-l va mai invidia pe Iuda
și Iuda nu-l va mai dușmăni pe Efraim.

¹⁴ Ci vor zbura pe umărul filistenilor spre apus,
îi vor prăda împreună pe fiii răsăritului.
Își vor întinde mâinile spre Edom și Moab
și fiii lui Amon îi vor asculta.

¹⁵ Domnul va usca limba mării Egiptului,
își va ridica mâna asupra Râului cu ardoarea suflării sale,
îl va despica în șapte pâraie
și va putea să fie trecut cu încălțăminte.

¹⁶ Va fi o cale pentru restul poporului său
care va fi rămas în Asiria,
așa cum a fost pentru Israel
în ziua în care a plecat din țara Egiptului.

12.

Psalm de mulțumire

¹ În ziua aceea vei zice:

„Te laud, Doamne,
căci ai fost mâniat pe mine,
dar mânia ta s-a potolit
și m-ai mângâiat!”.

² „Iată, Dumnezeu este mântuirea mea,
sunt încrezător și nu mă voi teme [de nimic].
Căci puterea și cântarea mea este Domnul,
el este mântuirea mea”.

³ Veți scoate apă cu bucurie
din izvoarele mântuirii.

⁴ Veți spune în ziua aceea:
„Lăudați-l pe Domnul,

invocați numele lui,
faceți cunoscute între popoare faptele sale,
amintiți că preaînălțat este numele lui!

⁵ Cântați Domnului,
căci a făcut lucruri minunate!
Să fie cunoscut aceasta pe tot pământul!

⁶ Strigă și chiuie, tu, cea care locuiești în Sion!
Căci mare este în mijlocul tău
Sfântul lui Israel!”.

ORACOLE ÎMPOTRIVA NAȚIUNILOR STRĂINE

13.

Împotriva Babilonului

¹ „Profeție despre Babilon, descoperită lui Isaia, fiul lui Amoț.

² Înălțați un steag pe muntele pleșuv,
ridicați vocea, indicați-le cu mâna
ca să vină la porțile celor aleși!

³ Eu am poruncit celor consacrați mie,
în mânia mea i-am chemat și pe vitejii mei,
pe cei care se bucură de gloria mea.

⁴ O voce de mulțime [se aude] pe munți
ca vuietul unui popor numeros;
se înalță o voce din regatele neamurilor adunate.
Domnul Sabaot vizitează oștirea gata de luptă.

⁵ Ei vin dintr-o țară îndepărtată, de la marginea cerurilor.
Domnul și instrumentele mâniei lui vor nimici tot pământul.

⁶ Gemeți, căci se apropie ziua Domnului:
ea vine ca o devastare de la Cel Atotputernic!

⁷ De aceea, orice mână va slăbi
și orice inimă de om se va topi.

⁸ Se vor înspăimânta, îi vor apuca chinurile și durerile,
se vor zvârcoli ca una care naște,
nu va mai privi nimeni la aproapele său,
iar fețele lor vor fi ca de flăcări.

⁹ Iată, vine ziua Domnului, crudă, cu mânie și cu furie aprinsă
ca să facă țara un pustiu și să-i nimicească pe toți păcătoșii din ea.

¹⁰ Căci stelele cerului și constelațiile nu vor mai străluci,
soarele se va întuneca la răsăritul său,
iar luna nu va mai da lumină.

¹¹ Voi pedepsi pământul pentru răutatea lui

și pe cei răi pentru nelegiuirile lor;
voi face să înceteze mândria celor aroganți
și voi umili trufia celor violenți.

¹² Îi voi face pe muritori să fie mai rari decât aurul curat
și pe oameni [mai rari] decât aurul de Ofir.

¹³ De aceea, voi zdruncina cerurile
și se va cutremura pământul din locul său,
din cauza furiei Domnului Sabaot, în ziua mâniei sale aprinse.

¹⁴ Atunci, ca o căprioară urmărită
și ca o turmă pe care nu este cine să o adune,
fiecare se va întoarce la poporul său, fiecare va fugi în țara lui.

¹⁵ Toți cei care vor fi găsiți vor fi străpunși,
și toți cei care vor fi prinși vor cădea de sabie.

¹⁶ Pruncii lor vor fi făcuți bucăți înaintea ochilor lor,
casele lor vor fi prădate și femeile lor violate.

¹⁷ Iată, eu îi provoc împotriva lor pe cei din Media,
care nu se gândesc la argint
și nu-și găsesc plăcerea în aur.

¹⁸ Arcurile lor îi vor doborî pe tineri
și nu vor avea milă de rodul sânelui:
ochiul lor nu-i va cruța pe copii.

¹⁹ Babilonul va fi splendoarea împărățiilor, frumusețea caldeilor,
cum a fost când Dumnezeu a distrus Sodoma și Gomora.

²⁰ Nu va mai fi locuită niciodată
și nu se va mai sta [în ea] din generație în generație.
Arabul nu-și va mai fixa cortul acolo
și păstorii nu vor mai poposi acolo.

²¹ Ci vor poposi acolo animalele sălbatice,
vor umple casele lor bufnițele;
vor locui acolo puii de struț
și se vor juca țapii păroși.

²² Hienele vor urla în casele sale regale și șacalii, în palatele ei luxoase.
A venit aproape timpul ei și zilele sale nu vor fi întârziate”.

14.

Întoarcerea din exil

¹ Căci Domnul va avea milă de Iacob, îl va alege din nou pe Israel și-i va face să se odihnească în țara lor; străinii se vor alipi de ei și se vor asocia cu casa lui Iacob.

² Popoarele îi vor lua și-i vor duce înapoi la locuința lor, iar casa lui Israel îi va stăpâni în țara Domnului ca sclavi și sclave. Îi vor lua captivi pe cei care i-au ținut captivi și vor stăpâni asupra celor care i-au oprit.

Moartea regelui Babilonului

³ În ziua în care Domnul te face să te odihnești de necazul tău, de tulburarea și de sclavia ta cea grea la care ai fost supus,

⁴ atunci vei rosti această satiră împotriva regelui Babilonului și vei spune:

„Cum a încetat asupritorul
și cum a încetat datoria!

⁵ Domnul a frânt toiagul celor răi,
nuiaua stăpânitorilor.

⁶ Cel care lovea popoarele cu furie,
lovind fără încetare,
cel care stăpânea cu mânie neamurile,
este stăpânit fără cruțare.

⁷ Tot pământul se odihnește în liniște;
[oamenii] izbucnesc în strigăte de bucurie.

⁸ Până și chiparoșii și cedrii din Liban
se bucură din cauza ta:
«De când zaci tu,
nu s-a mai ridicat [nimeni] împotriva noastră să ne taie».

⁹ Șeolul de dedesubt se agită pentru tine
ca să te întâmpine la venirea ta,
umbrele se ridică împotriva ta
pe toate căpeteniile pământului,
îi fac să se ridice de pe tronurile lor
pe toți regii neamurilor.

¹⁰ Toți vor răspunde și vor spune împotriva ta:
«Și tu ai slăbit ca și noi
și ai devenit asemenea nouă!».

¹¹ A coborât în Șeol măreția ta,
sunetul alăutei tale;
larvele zac sub tine
și viermii sunt acoperământul tău.

¹² Cum ai căzut din cer,
luceafăr strălucitor, fiu al zorilor!
Cum ai fost doborât la pământ,
tu, dominator al neamurilor!

¹³ Tu ziceai în inima ta:
«Voi urca în cer,
deasupra stelelor lui Dumnezeu voi stabili tronul meu,
voi sta pe muntele adunării, în partea de nord.

¹⁴ Voi urca deasupra înălțimilor norilor
și voi fi asemenea Celui Preaînalt».

¹⁵ Dar vei coborî în Șeol,
până în adâncurile abisului!

¹⁶ Cei ce vor vedea se vor uita atent la tine și vor înțelege:
acesta este omul care făcea să se cutremure pământul
și să se clatine domniile,

¹⁷ care a făcut lumea un pustiu,
a distrus cetățile ei
și nu dădea drumul captivilor acasă.

¹⁸ Toți regii neamurilor,
toți stau cu cinste, fiecare în locuința lui.

¹⁹ Dar tu vei fi aruncat din mormântul tău
ca o ramură uscată,
acoperit cu cei uciși,
cu cei străpunși de sabie
care coboară până la fundul abisului,
ca un cadavru călcat în picioare.

²⁰ Tu nu te vei uni cu ei la înmormântare,
pentru că ți-ai jefuit țara și ți-ai ucis poporul.
Nu va fi amintită descendența celor răi.

²¹ Pregătiți măcelărirea fiilor din cauza nelegiuirii părinților lor,
ca să nu se ridice și să moștenească pământul
și să nu umple suprafața pământului cu cetăți!

²² «Mă voi ridica împotriva lor! – oracolul Domnului Sabaot – și voi șterge din Babilon numele și restul, urmașii și rudele»,
oracolul Domnului.

²³ «Voi face din el o moștenire a aricilor și o apă mlăștinoasă și îl voi mătura cu mătura nimicirii», oracolul Domnului Sabaot.

15.

Împotriva Asiriei

²⁴ Domnul Sabaot a jurat și a zis:
«După cum m-am gândit, așa va fi
și după cum am plănuit, așa se va împlini.

²⁵ Voi zdrobi Asiria în țara mea,
o voi călca în picioare pe munții mei.
Jugul ei se va îndepărta de deasupra lor
și povara ei de pe umerii lor se va înlătura».

²⁶ Acesta este planul hotărât împotriva întregului pământ
și acesta este brațul întins asupra tuturor neamurilor.

²⁷ Domnul Sabaot a hotărât: cine se poate opune?
Brațul lui este întins: cine poate să-l întoarcă?”.

Împotriva filistenilor

²⁸ În anul morții regelui Ahaz,
a fost această profeție:

²⁹ „Nu te bucura, Filistee toată!
Căci s-a frânt nuiua care te lovea,
pentru că din rădăcina șarpelui va ieși o viperă

și din puiul ei un balaur.

³⁰ Atunci, întâii-născuți ai celor săraci se vor sătura,
iar cei nevoiași se vor odihni în siguranță.

Dar voi omorî prin foame rădăcina ta
și restul tău va fi ucis.

³¹ Gemi, poartă! Țipă de durere, cetate!

Topește-te, Filistee toată!

Căci de la nord vine un fum
și nu este nimeni separat din cetele ei.

³² Ce se va răspunde mesagerilor neamului?

Că Domnul a întemeiat Sionul
și nevoiașii lui își vor găsi refugiul în el.

16.

Profeție despre Moab

¹ Profeție despre Moab. În noaptea pustiirii, Ar-Moab este distrus; în noaptea pustiirii, Chir-Moab este distrus.

² Bait și Dibon au urcat pe înălțimi ca să plângă; pe Nebo și la Madaba, Moab urlă. Toate capetele sunt chele și toate bărbile sunt rase.

³ Pe ulițe se încing cu sac; pe acoperișuri și în piețe, toți urlă și varsă lacrimi.

⁴ Heșbon și Eleale strigă: glasul lor se aude până la Iahaț. Cei încinși pentru război din Moab, freamătă și tremură sufletul în ei.

⁵ Inima mea strigă pentru Moab; fugarii lui [aleargă] până la Țoar, până la Eglat-Șelișia, căci urcă plângând urcușul Luhit, întrucât pe drumul spre Horonaim înalță strigătul de nimicire.

⁶ Apele Nimrim sunt devastate, iarba s-a uscat și cea proaspătă s-a veștejit și nu mai este [nimic] verde.

⁷ De aceea, bogățiile făcute și proviziile lor le transportă dincolo de Pârâul Sălciilor.

⁸ Căci strigătul lor înconjoară hotarele Moabului, urletul, până la Eglaim și vaietul, până la Beer-Elim.

⁹ Apele din Dimon sunt pline de sânge, căci voi adăuga peste Dimon [alte nenorociri], un leu pentru cei scăpați din Moab și pentru cei rămași din țară.

17.

Cererea celor din Moab

¹ Trimiteți mielul stăpânitor al pământului din Sela spre pustiu,
la muntele fiicei Sionului!

² Ca o pasăre rătăcită, alungată din cuib,
așa vor fi fiecele lui Moab la trecătorile [râului] Armon.

³ „Țineți sfat, luați o decizie!

Fă ca noaptea umbra în miezul zilei!

Ascunde-i pe cei alungați, iar pe fugar nu-l da în vileag!

⁴ Să locuiască la tine fugarii mei din Moab,
tu să le fii refugiu dinaintea distrugătorului!

Căci asupritorul nu va mai fi,

distrugerea va înceta

și cel care calcă în picioare va dispărea din țară.

⁵ Un tron va fi stabilit prin îndurare:

pe el va sta într-adevăr în cortul lui David cel care judecă,
cel care caută judecată și cel care aleargă după dreptate.

⁶ Am auzit de îngâmfarea foarte mare a Moabului,
de trufia, semeția lui.

Și [această] aroganță a lui oare nu e numai vorbărie?

Plângerea Moabului

⁷ De aceea Moab geme pentru Moab:

toți gem; după turtele de stafide din Chir-Hareset jelesc încremeniți.

⁸ Căci câmpiile din Heșbon sunt vlăguite, ca și via din Sibma;

stăpânii neamurilor calcă în picioare butucii

cu strugurii ei până la Iaezer:

ajung și rătăcesc în pustiu,

când mlădițele ei se întindeau și ajungeau la mare.

⁹ De aceea voi plânge cu plânsul Iaezerului pentru via din Sibma;

vă voi sătura cu lacrimile mele, Heșbon și Eleale,

pentru că un strigăt s-a abătut asupra roadelor de vară

și asupra secerișului.

¹⁰ Bucuria și veselia au dispărut din grădină,

în vii nu se mai cântă, nici nu se mai chiuie;

strugurii în teascuri nu mai sunt striviți de cei care îi calcă

și am făcut să înceteze strigătul de bucurie.

¹¹ De aceea freamătă măruntaiele mele ca o harpă pentru Moab

și interiorul meu pentru Chir-Hares.

¹² Când se va arăta obosit Moabul pe înălțimi,

va veni la sanctuarul său ca să se roage, dar nu va putea”.

¹³ Acesta este cuvântul pe care l-a rostit Domnul odinioară cu privire la Moab.

¹⁴ Dar acum, Domnul vorbește: „După trei ani, ca anii unui om tocmit, marea Moabului va fi disprețuită cu toată mulțimea lui cea mare; puținul care va mai rămâne va fi mic și fără însemnătate”.

18.

Împotriva Damascului

¹ Profeție despre Damasc.

Iată, Damasc va înceta să mai fie o cetate

și va deveni o grămadă de ruine.

² Cetățile din Aroer vor fi părăsite,

vor deveni [locuri] pentru turme:

ele se vor culca și nu va fi cine să le înspăimânte.

³ Va dispărea fortăreața din Efraim

ca și regatul din Damasc.

Dar restul din Aram va fi ca gloria fiilor lui Israel.

Oracolul Domnului Sabaot.

⁴ În ziua aceea se va micșora gloria lui Iacob

și grăsimia trupului său va slăbi.

⁵ Va fi ca secerătorul care strânge grâu

și seceră spicele cu brațul său;

va fi ca unul care adună spice în Valea Refaim.

⁶ Vor rămâne în el câteva boabe

ca la bătutul măslinilor:

două-trei pe vârful copacului

și patru-cinci pe ramurile lui roditoare.

Oracolul Domnului Dumnezeului lui Israel.

⁷ În ziua aceea, omul se va uita spre cel care l-a făcut

și ochii vor privi spre Sfântul lui Israel.

⁸ Nu se va mai uita spre altare,

lucrarea mâinilor lui,

și nu va mai privi la ce au făcut degetele sale:

Așere și altare pentru incens.

⁹ În ziua aceea, cetățile lui întărite

vor fi ca locurile părăsite din pădure

sau de pe vârful [muntelui]

pe care le-au abandonat dinaintea fiilor lui Israel:

va fi devastare.

¹⁰ Căci ai uitat de Dumnezeuul mântuirii tale

și nu ți-ai amintit de Stânca puterii tale.

De aceea vei sădi plantații plăcute

și le vei altoi cu lăstari străini.

¹¹ În ziua când o plantezi, faci să crească

și dimineața faci să înflorească semințele tale,

dar în ziua intrării în posesie,

ea va fi ca un snop de paie

și durerea va fi incurabilă.

¹² Vai, vuietul popoarelor multe vuieste ca vuietul mării!

Huietul popoarelor huieste ca huietul apelor puternice!

¹³ Popoarele huiesc ca huietul apelor multe.

El le va muștra și ele vor fugi departe:

vor fi alungate ca pleava de pe munți înaintea vântului

și ca vârtejul de praf înaintea furtunii.

¹⁴ Către seară, iată, teroare

și, înainte de dimineață, nu mai sunt.

Aceasta este partea celor care ne prădează

și soarta celor care ne jefuiesc.

Împotriva Etiopiei

¹ Vai de tine, țară a lăcustelor înaripate,
care ești dincolo de râurile Etiopiei!

² Tu, care trimiți pe mare împluterniciți
și în corăbii de papirus soli pe mare,
în corăbii de papură la suprafața apei!
Mergeți, mesageri iuți,
la un neam înalt și cu pielea netedă,
popor înfricoșător de la începuturi,
neam puternic și dominator,
a cărui țară este brăzdată de râuri!

³ Voi toți, locuitori ai lumii,
și cei care vă aflați pe pământ,
priviți când se ridică steagul pe munți
și ascultați când sună trâmbița!

⁴ Căci așa vorbește Domnul Dumnezeuul meu:
„Voi sta liniștit și voi privi din locuința mea
ca dogoarea fierbinte de la lumina soarelui,
ca norul de rouă în arșița secerișului.

⁵ Dar, înainte de seceriș,
când înflorirea a trecut
și floarea devine fruct necopt care are să se coacă,
taie mlădițele cu cosorul
și îndepărtează ramurile întinse”.

⁶ Vor fi abandonate împreună
pentru păsările răpitoare și pentru animalele câmpului;
vor petrece vara deasupra lor păsările răpitoare
și toate animalele câmpului vor ierna peste ele.

⁷ În vremea aceea, va aduce daruri Domnului oștirilor poporul înalt și cu pielea netedă, popor înfricoșător de la începuturi, neam puternic și dominator, a cărui țară este brăzdată de râuri, la locul unde este numele Domnului Sabaot, la muntele Sion.

Împotriva Egiptului

¹ Profeție despre Egipt.

„Iată, Domnul vine călare pe un nor rapid,
vine în Egipt și zeii Egiptului se cutremură,
iar inima egiptenilor se topește în ei.

² Voi provoca Egiptul împotriva Egiptului
și va lupta fiecare împotriva fratelui său
și fiecare împotriva aproapelui său,

cetate împotriva cetății
și regat împotriva regatului.

³ Duhul egiptenilor va pieri din ei
și voi zădărnici planul lui.
Ei vor apela la idoli, la vrăjitori,
la necromanți și la ghicitori.

⁴ Voi da Egiptul în mâinile unui stăpân dur
și un rege puternic va domni peste ei.
Oracolul Domnului Dumnezeuului Sabaot.

⁵ Apele mării vor seca,
iar râul se va usca și va secătui.

⁶ Râurile vor mirosi urât,
canalele Egiptului se vor goli și se vor usca,
papura și trestia se vor veșteji.

⁷ Malurile Nilului care sunt la revărsarea lui
și tot ce este semănat lângă Nil se vor usca,
vor fi spulberate și nu vor mai fi.

⁸ Vor geme pescarii,
vor jeli toți cei care aruncă undița în Nil,
iar cei care întind năvodul deasupra apei se vor lamenta.

⁹ Se vor rușina cei care lucrează cu in pieptănat,
iar țesătorii vor păli.

¹⁰ Stâlpii săi vor fi zdrobiți
și toți lucrătorii tocmiți vor fi cu sufletul amărât.

¹¹ Într-adevăr, au înnebunit căpeteniile din Țoan,
sfătuitoarii înțelepți ai lui Faraon:
sfatul lor a devenit nebun.
Cum îi puteți spune Faraonului:
«Sunt fiul înțelepților,
fiul regilor de odinioară!».

¹² Unde sunt înțelepții tăi,
care să-ți descopere
și să te facă să cunoști planul Domnului Sabaot
cu privire la Egipt?

¹³ Căpeteniile din Țoan au înnebunit
și conducătorii din Nof se înșală;
duc în eroare Egiptul cei care sunt de bază ai săi.

¹⁴ Domnul a turnat înlăuntrul lor un duh de amețeală;
ei duc în eroare Egiptul în toate lucrările sale,
cum rătăcește un om beat când vomită.

¹⁵ Nu este nicio lucrare a Egiptului pe care să o facă,
nici cap, nici coadă,
palmierul sau trestia.

Convertirea Egiptului

¹⁶ În ziua aceea, Egiptul va fi ca femeile: va tremura și se va teme în fața mișcării mâinii Domnului Sabaot când o va mișca asupra lui.

¹⁷ Și țara lui Iuda va fi o spaimă pentru Egipt; ori de câte ori i se va aduce aminte de ea, va fi cuprins de teamă datorită planului Domnului Sabaot pe care l-a făcut cu privire la el.

¹⁸ În ziua aceea, vor fi cinci cetăți în țara Egiptului care vor vorbi limba Canaanului și vor jura pe Domnul Sabaot: numele unei cetăți va fi Heres.

¹⁹ În ziua aceea, va fi un altar pentru Domnul în țara Egiptului și o stelă la hotarul său pentru Domnul:

²⁰ aceasta va fi semn și mărturie pentru Domnul Sabaot în țara Egiptului. Ei vor striga către Domnul din cauza asupritorilor și el le va trimite un salvator și un apărător care îi va elibera.

²¹ Domnul se va face cunoscut Egiptului și Egiptul îl va cunoaște pe Domnul în ziua aceea; vor aduce Domnului jertfe și ofrande, vor face voturi Domnului și le vor împlini.

²² Domnul va lovi Egiptul: el îl va lovi și el îl va vindeca. Ei se vor întoarce la Domnul, iar Domnul va fi binevoitor cu ei și îi va vindeca.

²³ În ziua aceea, va fi un drum din Egipt spre Asiria: asirienii vor merge în Egipt și egiptenii în Asiria; egiptenii vor sluji cu asirienii.

²⁴ În ziua aceea, Israel va fi al treilea cu Egiptul și Asiria, o binecuvântare în mijlocul pământului.

²⁵ Domnul Sabaot va binecuvânta, zicând: «Binecuvântat să fie Egiptul, poporul meu, și Asiria, lucrarea mâinii mele, și Israel, moștenirea mea!».

21.

Cucerirea cetății Așdod

¹ În anul când a venit Tartan la Așdod, trimis de Sargon, regele Asiriei, a luptat împotriva [cetății] Așdod și a cucerit-o;

² în acel timp, Domnul a vorbit prin profetul Isaia, fiul lui Amoț, zicând: „Desfă-ți sacul de pe coapse și dezleagă-ți sandalele de pe picioarele tale!”. Și a făcut așa, umblând gol și desculț.

³ Domnul a zis: „După cum slujitorul meu, Isaia, a umblat gol și desculț timp de trei ani, ca semn și prevestire pentru Egipt și pentru Etiopia,

⁴ la fel îi va conduce regele Asiriei pe captivii Egiptului și pe deportații Etiopiei, tineri și bătrâni, goi și desculți, pe cei cu coapsele descoperite, rușinea Egiptului.

⁵ Atunci se vor îngrozi și se vor rușina de Etiopia, siguranța lor, și de Egipt, mândria lor.

⁶ Locuitorii coastei vor spune în ziua aceea: „Iată, aici este încrederea noastră spre care am fugit ca să găsim ajutor și să fim salvați de regele Asiriei! Și noi cum vom mai fi salvați?”.

22.

Împotriva Babilonului

¹ Profeție despre pustiul mării.

„După cum înaintează furtuna în Negheb,
așa vine el din pustiu, dintr-o țară înfricoșătoare.

² O viziune îngrozitoare mi-a fost descoperită:

„Înșelătorul înșală și prădătorul prădează!

Urcă, Elam! Asediază, Media!

Căci am făcut să înceteze tot suspinul tău”.

³ De aceea mi s-au umplut coapsele de durere,
m-au cuprins chinurile precum chinurile celei care naște;
sunt adânc mâhnit și nu pot auzi;
sunt tulburat și nu pot vedea.

⁴ Inima mi s-a pierdut, groaza m-a cuprins:
noaptea plăcerii mele mi-a schimbat-o în teroare.

⁵ Ei pregătesc masa, pun covorul, mănâncă și beau.
Treziiți-vă, căpetenii, ungeți scutul!

⁶ Căci așa mi-a spus Domnul:
„Du-te și pune un străjer care să dea de știre ce va vedea!”.

⁷ El a văzut cavalerie, perechi de călăreți,
călăreți pe măgari, călăreți pe cămile;
a ascultat cu atenție, cu mare atenție.

⁸ Apoi a strigat ca un leu:
„Doamne, am stat în turnul meu de pază totdeauna ziua
și la postul meu am stat drept în fiecare noapte.

⁹ Iată, a venit o cavalerie de oameni, perechi de călăreți!”.
A răspuns și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul,
și toate chipurile cioplite ale zeilor lui el le-a sfărâmat la pământ”.

¹⁰ O, treieratul meu și fiul ariei mele!
Ceea ce am auzit de la Domnul Sabaot,
Dumnezeul lui Israel, v-am făcut cunoscut.

Împotriva Idumeii

¹¹ Profeție despre Idumeea.

Cineva strigă către mine din Seir:
„Santinelă, cât mai este din noapte?
Santinelă, cât mai este din noapte?”.

¹² Străjerul răspunde:
„Vine dimineața, dar mai este încă noapte.
Dacă vreți să întrebați, întrebați!
Întoarceți-vă și veniți!”.

Împotriva Arabiei

¹³ Profeție despre Arabia.

„În pădurea din Arabia veți poposi,
caravane din Dedan!

¹⁴ Aduceți apă celui însetat!
Locuitorii țării Tema îl întâmpină cu pâine pe cel fugar.

¹⁵ Căci ei fug dinaintea săbiilor,

dinaintea sabiei scoase din teacă,
dinaintea arcului încordat
și dinaintea unei luptei grele”.

¹⁶ Căci așa mi-a vorbit Domnul: „Încă un an – ca anii celui tocmnit – și va sfârși toată gloria din Chedar”.

¹⁷ Restul din numărul arcașilor, dintre vitejii din Chedar, va fi micșorat. Căci Domnul Dumnezeu lui Israel a vorbit.

23.

Despre Valea Viziunii

¹ Profeție despre Valea Viziunii.

„Ce ai de ai urcat cu totul pe acoperișuri,

² [cetate] plină de zgomote, cetate gălăgioasă, cetate veselă?

Cei străpunși ai tăi nu sunt străpunși de sabie
și nici morți în luptă.

³ Toate căpeteniile tale au fugit împreună,
au fost capturate fără arc;
toți cei care au fost găsiți în tine au fost făcuți prizonieri,
au fugit împreună.

⁴ De aceea am zis:

«Întoarceți-vă privirea de la mine,
lăsați-mă să plâng cu amar;
nu vă pripiți să mă mângâiați pentru ruina fiicei poporului meu!».

⁵ Căci este o zi de groază, de ruină și de derută
de la Domnul Dumnezeu Sabaot în Valea Viziunii,
de prăbușire a zidului și de strigăt către munte.

⁶ Elam poartă tolba;
Aram are care și călăreți
și Chir își dezvelește scutul.

⁷ Văile tale cele mai frumoase sunt pline de care
și călăreții sunt așezați în linie de luptă la poartă.

⁸ A fost dată la o parte apărătura lui Iuda;
în ziua aceea vei privi la armele din adăpostul din pădure.

⁹ Veți vedea spărturile din cetatea lui David, pentru că sunt multe,
și veți aduna apele din cisterna de jos.

¹⁰ Veți număra casele Ierusalimului
și veți dărâma casele pentru ca să întăriți zidul.

¹¹ Veți face un rezervor între cele două ziduri
pentru apele cisternei celei vechi,
dar nu vă veți uita la cel care a făcut-o
și nu veți privi la cel care a întocmit-o de demult.

¹² În ziua aceea,
Domnul Dumnezeu Sabaot vă va chema la plâns și la jale,
să vă radeți capul și să vă încingeți cu sac.

¹³ Căci, iată, veselie și bucurie, se ucid boi și se înjunghie oi, se consumă carne și se bea vin:
«Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!».

¹⁴ Domnul Sabaot mi-a descoperit la ureche și mi-a zis:
«Nu, nelegiuirea aceasta nu vi se va ierta până nu veți muri!», zice Domnul Dumnezeul Sabaot”.

Împotriva lui Șebna

¹⁵ Așa vorbește Domnul Dumnezeul Sabaot:
„Hai, mergi la Șebna, administratorul palatului [și spune-i]:

¹⁶ «Ce ai tu aici și cine ești tu aici
că sapi pentru tine un mormânt
ca unul care-și sapă mormântul pe înălțime,
tăindu-și în stâncă o locuință pentru sine?

¹⁷ Iată, Domnul te va azvârli cum azvârle un viteaz
și te va înșfăca cu putere.

¹⁸ Da, te va învăț, te va învăț,
cu amândouă mâinile te va învăț ca o minge
într-o țară îndepărtată.
Acolo vei muri, acolo vor fi carele măreției tale,
tu, rușinea casei stăpânului tău.

¹⁹ Te voi îndepărta din funcția ta
și el te va înlătura de la postul tău.

²⁰ În ziua aceea îl voi chema pe slujitorul meu,
Eliachim, fiul lui Hilchia,

²¹ îl voi îmbrăca cu tunica ta,
îl voi încinge cu brâul tău și voi da puterea ta în mâna lui.
El va fi ca un tată pentru locuitorii Ierusalimului
și pentru casa lui Iuda.

²² Voi pune pe umărul lui cheia casei lui David:
când va deschide, nimeni nu va putea să închidă,
iar când va închide, nimeni nu va putea să deschidă.

²³ Îl voi fixa ca pe un țăruș în loc sigur
și va fi un tron de glorie pentru casa tatălui său.

²⁴ Pe el se va sprijini toată gloria casei tatălui său, urmași și ordasle, toate vasele mici, de la cupe până la amfore.

²⁵ În ziua aceea, oracolul Domnului Sabaot, va fi îndepărtat țărușul din locul sigur, va fi tăiat și va cădea, iar povoara care era deasupra lui va fi nimicită, căci Domnul a vorbit»”.

24.

Împotriva Tirului

¹ Profeție despre Tir.

„Gemeți, corăbii din Tarșiş!
Din cauza devastării, nu mai este nicio casă:
venind din țara Chitim, le-a fost dezvăluit [aceasta].

² Amuțiți, locuitori ai coastei,
negustorii Sidonului
care trec peste mare te-au umplut!”.

³ Pe ape mari, sămânța din Egipt,
secerișul Râului era venitul său.
[Tirul] era piața neamurilor!

⁴ „Rușinează-te, Sidonule!
Căci așa vorbește marea, tăria mării:
«Nu am avut durerile nașterii și nu am născut;
nu am ridicat feciori și nu am crescut fecioare».

⁵ Cum s-a auzit despre Egipt,
vor tremura când se va auzi despre Tir:

⁶ «Treceți spre Tarșiş,
gemeți, locuitori ai coastei!

⁷ Aceasta este [cetatea] voastră veselă,
ale cărei origini sunt în zilele de demult?
Picioarele ei o vor duce să locuiască departe.

⁸ Cine a plănuit aceasta împotriva Tirului,
el care era încununat,
ai cărui negustori erau căpetenii
și ai cărui comercianți erau [oameni] de seamă ai pământului?»

⁹ Domnul Sabaot a plănuit
să umilească trufia oricărei frumuseți
și să-i smerească pe toți [oamenii] de seamă ai pământului.

¹⁰ «Străbate-ți țara ca [malurile] Râului, fiică din Tarșiş!
Nu mai este portul».

¹¹ Domnul și-a întins mâna asupra mării,
a făcut să tremure împărățiile;
a poruncit împotriva Canaanului,
să-i fie nimicite fortărețele.

¹² Și a zis: «Nu te vei mai veseli,
fecioară dezonorată, fiică a Sidonului.
Ridică-te, treci la Chitim,
dar nici acolo nu vei afla odihnă».

¹³ Iată, țara caldeilor,
acest popor nu mai este!
Asiria a fost destinată ființelor din pustiu.
Și-au ridicat turnuri,
dar au fost abătute cetățile ei,
au fost prefăcute în ruină.

¹⁴ «Gemeți, corăbii din Tarșiş,
căci a fost devastată fortăreața voastră!».

¹⁵ În ziua aceea, Tirul va fi dat uitării timp de șaptezeci de ani –
sunt zilele unui rege –
dar la sfârșitul celor șaptezeci de ani,
Tirul va deveni precum cântecul desfrânatei.

¹⁶ «Ia harpa, înconjoară cetatea,
tu, desfrânată dată uitării!
Cântă cu măiestrie,
înmulțește cântările
ca să-și aducă aminte de tine».

¹⁷ După șaptezeci de ani, Domnul va vizita Tirul
și [Tirul] se va întoarce la câștigul său.
Se va desfrâna cu toate împărățiile lumii de pe fața pământului.

¹⁸ Plata și câștigul lui vor fi consacrate Domnului;
nu vor fi strânse și nici depozitate,
căci plata lui va fi pentru cei care locuiesc înaintea Domnului
ca să mănânce și să se sature
și să aibă veșminte alese”.

APOCALIPSUL LUI ISAIA

25.

Judecata Domnului

¹ Iată, Domnul pustiește țara,
o nimicește, răscolește suprafața
și îi risipește locuitorii.

² Atunci, cum va fi poporului, așa va fi și preotului;
cum îi va fi sclavului, așa îi va fi și stăpânului său;
cum îi va fi servitoarei, așa îi va fi și stăpânei sale;
cum îi va fi cumpărătorului, așa îi va fi și vânzătorului;
cum îi va fi celui care dă cu împrumut,
așa îi va fi și celui care ia cu împrumut
și cum îi va fi celui care împrumută cu dobândă,
așa îi va fi și celui care ia cu dobândă.

³ Țara va fi pustiită și prădată,
căci Domnul a spus acest lucru.

⁴ Țara jelește în doliu, lumea înnebunește;
slăbesc cei mari din poporul țării.

⁵ Țara este întinată de locuitorii ei,
întrucât au încălcat legile,
au pervertit hotărârea
și au rupt alianța veșnică.

⁶ De aceea, blestemul va devora țara
și locuitorii ei vor avea de ispășit.
Pentru aceasta, locuitorii țării vor fi arși
și vor mai rămâne puțini oameni.

Cântare asupra țării devastate

⁷ Mustul stagnează, via este veștejită;
toți cei veseli cu inima suspină.

⁸ A încetat bucuria tamburilor,
s-a sfârșit vuietul celor care se veselesc,
s-a oprit bucuria harpei.

⁹ Când se cântă, nu se mai bea vin,
băutura tare este amară pentru cei ce o beau.

¹⁰ Cetatea haosului a fost distrusă:
toate casele au fost închise de la intrare.

¹¹ Se strigă după vin în piețe,
orice veselie a dispărut,
bucuria țării a fost alungată.

¹² În cetate a rămas devastare,
poarta este sfărâmată: o ruină!

¹³ Căci astfel va fi în țară, între popoare,
ca atunci când se scutură măslinul,
când se bate la sfârșitul culesului.

¹⁴ Dar își vor înălța glasul,
vor aclama măreția Domnului,
vor striga de bucurie de la mare.

¹⁵ De aceea, preamăriți-l pe Domnul de la răsărit,
numele Domnului, de pe coastele mării.

¹⁶ De la marginile pământului am auzit:
„Mărire Celui Drept!”.

Ultimele bătălii

Dar eu am zis: „Sunt pierdut! Sunt pierdut! Vai de mine!
Înșelătorii înșală,
înșelătorii se poartă cu înșelăciune.

¹⁷ Groază, groapă și cursă sunt asupra ta, locuitor al țării!

¹⁸ Cel care fuge dinaintea strigătelor de groază cade în groapă
și cel ce se ridică din groapă va cădea în cursă;
căci se deschid stăvilarele de sus
și se cutremură temeliile pământului.

¹⁹ Pământul se rupe, pământul se crapă, pământul se mișcă!

²⁰ Pământul se clatină ca un om beat, tremură ca o colibă de noapte;
nelegiuirea lui îl apasă,
cade și nu se mai ridică.

²¹ În ziua aceea, Domnul va pedepsi oștirea de sus, din înălțimi,
și pe regii pământului, de pe pământ.

²² Aceștia vor fi strâns legați în groapă,
vor fi întemnițați în închisoare
și, după multe zile, vor fi pedepsiți.

²³ Luna va roși,
iar soarele se va rușina,
căci Domnul Sabaot va domni pe muntele Sion și în Ierusalim
și înaintea bătrânilor săi va fi preamărit”.

26.

Imn de mulțumire

¹ „Doamne, tu ești Dumnezeul meu;
pe tine vreau să te laud.
Preamăresc numele tău,
căci ai făcut lucruri minunate,
plănuite de demult,
neschimbătoare și adevărate.

² Căci din cetate ai făcut un morman,
din cetatea întărită, o ruină
și fortăreața străinilor nu mai este cetate:
nu va mai fi reconstruită niciodată.

³ De aceea te preamărește poporul cel puternic
și cetatea neamurilor dominante se va teme de tine.

⁴ Căci tu ai fost scăpare pentru cel sărac,
refugiu pentru cel nevoiaș în strâmtorarea lui,
adăpost împotriva furtunii,
umbră împotriva arșiței,
căci suflarea celor dominatori
este ca furtuna [care izbește] zidul.

⁵ Cum potolești arșița într-un loc arid,
ca arșița la umbra unui nor,
așa se va stinge cântecul dominatorilor.

Banchetul divin

⁶ Domnul Sabaot va face un ospăț
pentru toate popoarele pe muntele acesta,
un ospăț cu mâncăruri grase și cu băuturi alese,

cu mâncăruri pline de măduvă și cu băuturi alese și rafinate.

⁷ Pe muntele acesta, va înlătura vâlul pus pe fața tuturor popoarelor și acoperitoarea care acoperea toate neamurile.

⁸ Va înlătura moartea pentru totdeauna.

Domnul Dumnezeu va șterge lacrimile de pe fața tuturor și va îndepărta rușinea poporului său de pe tot pământul, căci Domnul a vorbit.

⁹ În ziua aceea se va spune:

«Iată, acesta este Dumnezeul nostru, în care am sperat că ne va mântui, acesta este Domnul în care ne-am pus speranța: să ne bucurăm și să ne veselim de mântuirea lui!».

¹⁰ Căci mâna Domnului se va odihni pe muntele acesta; dar Moab va fi călcat în picioare cum se calcă paiele în gunoi.

¹¹ Își va întinde mâna în mijlocul lui așa cum întinde înotătorul mâna ca să înoate; va înjosi trufia lui odată cu manevrele mâinii sale.

¹² Va distruge fortăreața sigură a zidurilor tale, o va doborî și o va arunca la pământ, până în țărână”.

27.

Imn de mulțumire

¹ În ziua aceea, se va cânta următoarea cântare în țara lui Iuda:

„Avem o cetate puternică;
el a pus mântuirea ca zid și întăritură.

² Deschideți porțile,
ca să intre neamul cel drept
care se păstrează fidel!

³ Planul este stabil;
tu vei asigura pacea,
pace, pentru că și-a pus încrederea în tine.

⁴ Încredeți-vă în Domnul pe vecie,
căci Domnul Dumnezeu este o Stâncă veșnică.

⁵ I-a umilit pe cei care locuiau în înălțimi
și a doborât cetatea semeață:
a doborât-o la pământ,
a coborât-o până în țărână.

⁶ Ea este călcată în picioare,
picioarele sărmanului,
tălpile picioarelor săracilor.

- ⁷ Cărarea celui drept este dreaptă;
tu, Cel Drept, nivelezi calea celui drept.
- ⁸ Da, pe calea judecăților tale, ne-am pus speranța în tine.
Dorința sufletului este numele tău și amintirea ta.
- ⁹ Sufletul meu te dorește noaptea
și duhul meu te caută înlăuntrul meu.
Căci atunci când judecățile tale sunt [împlinite] pe pământ,
locuitorii lumii învață dreptatea.
- ¹⁰ Dacă cel nelegiuit va fi milostivit, nu va învăța dreptatea;
în țara dreptății, el va săvârși nedreptatea
și nu va vedea măreția Domnului.
- ¹¹ Doamne, mâna este înălțată, însă ei nu o văd.
Dar o vor vedea și se vor rușina de gelozia față de popor:
da, focul îi va devora pe dușamanii tăi.
- ¹² Doamne, tu vei stabili pentru noi pacea,
căci chiar toate lucrările noastre
tu le-ai făcut să fie pentru noi.
- ¹³ Doamne Dumnezeul nostru, alți stăpâni au stăpânit peste noi;
dar noi numai în tine ne vom aminti de numele tău.
- ¹⁴ Morții nu mai sunt, umbrele nu se mai ridică,
pentru că i-ai pedepsit, i-ai nimcit
și ai șters orice amintire a lor.
- ¹⁵ Ai înmulțit neamurile, Doamne; ai înmulțit neamurile!
Te-ai preamărit și ai lărgit toate hotarele țării.
- ¹⁶ Doamne, în strâmtorare ei te-au căutat,
neliniștea celui oprimat este corecția ta pentru ei.
- ¹⁷ Cum se zvârcolește și strigă cea însărcinată în durerea ei
când se apropie să nască,
la fel am fost și noi înaintea ta, Doamne.
- ¹⁸ Am zămislit, ne-am zvârcolit ca ea,
dar am dat naștere la vânt.
Mântuire nu am făcut pe pământ
și locuitori ai lumii nu s-au născut.
- ¹⁹ Cei morți ai tăi vor trăi,
cadavrele se vor ridica.
Treziiți-vă și strigați de bucurie, voi cei care zaceți în țărână!
Căci roua ta este ca roua de dimineață,
iar pământul îi va da afară pe cei din locuința umbrelor.

Trecerea Domnului

- ²⁰ „Mergi, poporul meu,

intră în camera ta și închide ușa după tine!

Ascunde-te puțin, până va trece indignarea!

²¹ Căci, iată, Domnul iese din lăcașul său
ca să pedepsească nelegiuirea celor care locuiesc pământul.
Pământul va scoate la suprafață sângele
și nu-i va mai acoperi pe cei uciși din el.

28.

¹ În ziua aceea, Domnul îl va lovi cu sabia lui grea,
mare și puternică pe Leviatan, șarpele fugar,
pe Leviatan, șarpele inelat,
și va ucide balaurul care e în mare.

Via Domnului

² În ziua aceea, cântați despre via încântătoare.

³ „Eu, Domnul, sunt păzitorul ei;
o aud în orice moment,
o păzesc noapte și zi
ca nimeni să nu o vatăme.

⁴ N-am nicio mânie.
Dacă mi s-ar da mărăcini și spini în luptă,
aș merge împotriva lor și i-aș arde împreună,

⁵ sau dacă ar căuta refugiu la mine,
ca să facă pace cu mine
pace să facă cu mine!”.

Iertare și pedeapsă

⁶ Vin [zile] când Iacob va prinde rădăcini,
Israel va încolți și va înflori.
Și vor umple fața pământului de roade.

⁷ Oare i-a lovit ca lovitura celui care l-a lovit pe el?
Sau a fost ucis cum i-a ucis el pe cei care l-au ucis?

⁸ L-a pedepsit alungându-l și respingându-l,
l-a îndepărtat printr-o suflare puternică,
ca în ziua [când bate vântul] dinspre răsărit.

⁹ Astfel, nelegiuirea lui Iacob va fi ispășită
și aceasta va îndepărta toate urmările păcatului său
când va face toate pietrele altarului ca pietrele de var
care sunt făcute praf.
Așerele și altarele pentru incens nu se vor mai ridica.

¹⁰ Căci cetatea întărită a rămas singură,
locuință lăsată și părăsită ca un pustiu.
Acolo va paște vițelul,
se va culca acolo și îi va mânca mlădițele.

¹¹ Când se vor usca ramurile,
femeile le vor rupe și vor merge să le ardă.
Este un popor fără minte;
pentru aceasta, cel care l-a făcut nu-l va iubi
și cel care l-a creat nu se va îndura de el.

Întoarcerea israeliților

¹² În ziua aceea, Domnul va bate spicele
de la Râu până la Râul Egiptului,
iar voi veți fi adunați unul câte unul, fii ai lui Israel!

¹³ În ziua aceea, se va suna cu trâmbița cea mare
și vor veni cei care erau pierduți în țara Asiriei
și cei care erau împrăștiați în țara Egiptului:
ei se vor prosterna înaintea Domnului
pe muntele cel sfânt, în Ierusalim.

POEME CU PRIVIRE LA ISRAEL ȘI IUDA

29.

Împotriva Samariei

¹ Vai de cununa trufașă a bețivilor lui Efraim,
de floarea veștejită a frumuseții sale strălucitoare
care este pe culmea văii mănoase a celor doborâți de vin!

² Iată, Domnul are pe unul tare și puternic,
ca o furtună cu grindină și un vârtej distrugător,
ca o furtună de ape puternice care năvălesc:
va culca [totul] la pământ.

³ Va fi călcată în picioare cununa trufașă a bețivilor lui Efraim;

⁴ iar floarea veștejită a frumuseții sale strălucitoare
care este pe culmea văii mănoase
va fi ca o smochină timpurie
pe care, de îndată ce o vede cineva,
când este în mâna lui, o și înghite.

⁵ În ziua aceea, Domnul Sabaot va fi ca o cunună a gloriei
și ca o diademă a frumuseții pentru restul poporului său,

⁶ ca un duh de judecată pentru cel care șade pe [scaunul] de judecată,
ca o forță pentru cei care combat lupta la poartă.

Împotriva profeților falși

⁷ Dar și ei se rătăcesc de vin, se clatină de bătură tare;
preotul și profetul se rătăcesc de băatură tare,
sunt înghițiți de vin, se clatină din cauza băuturii tari;
au rătăcit în viziune și s-au poticnit în sentință.

⁸ Căci toate mesele sunt pline de vărsătură respingătoare
și nu mai este loc.

⁹ „Pe cine vrea el să învețe cunoașterea?
Pe cine vrea să-l facă să înțeleagă ceea ce s-a spus?
Pe cei înțărcați de la lapte?
Sau pe cei smulși de la sân?

¹⁰ Căci: poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă,
regulă peste regulă, regulă peste regulă,
puțin aici, puțin acolo!

¹¹ Căci cu buze bâlbâite
și într-o limbă străină va vorbi acestui popor.

¹² El le zicea:
«Aceasta este odihna: lăsați-l pe cel obosit să se odihnească!
Aceasta este tihna!». Dar ei nu au vrut să asculte.

¹³ De aceea, cuvântul Domnului va fi pentru ei:
«Poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă,
regulă peste regulă, regulă peste regulă,
puțin aici, puțin acolo,
ca să umble și să cadă pe spate,
să fie zdrobiți, să cadă în cursă și să fie prinși»”.

Împotriva sfetnicilor răi

¹⁴ Pentru aceasta, ascultați cuvântul Domnului,
oameni batjocoritori,
conducători ai acestui popor care este în Ierusalim!

¹⁵ Întrucât spuneți: „Noi am făcut legământ cu moartea
și am făcut o înțelegere cu Șeolul;
când va trece urgia care copleșește, nu va veni la noi,
pentru că ne-am făcut din minciună refugiul nostru
și ne-am ascuns în falsitate”.

¹⁶ De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu:
„Iată, eu pun ca temelie în Sion o piatră,
o piatră încercată, una de unghi,

o temelie stabilă:

cel care se încrede nu se va prîpi.

17 Voi pune judecata ca regulă

și dreptatea ca un fir cu plumb.

Grindina va mătura refugiul minciunii

și apele vor năvăli asupra ascunzișului.

18 Legământul vostru cu moartea va fi anulat

și înțelegerea voastră cu Șeolul nu va mai rezista.

Când va trece urgia care copleșește,

veți fi striviți.

19 Ori de câte ori va trece, vă va lua;

căci va trece dimineată de dimineată,

ziua și noaptea,

și numai teroarea va face să se înțeleagă semnificația.

20 Căci patul este prea scurt ca să te întinzi pe el

și prea strîmtă învelitoarea ca să te înfășori în ea.

21 Căci se va ridica Domnul ca pe muntele Perașim

și va fremăta ca în valea Gabaon,

ca să-și îplinească fapta, o faptă ciudată,

și să-și facă lucrarea, o lucrare neobișnuită.

22 Acum, nu batjocoriți,

ca să nu vi se strîngă legăturile;

căci am auzit de la Domnul Dumnezeu Sabaot

un plan de nimicire pentru întregul pămînt.

Parabolă

23 „Plecați-vă urechea și ascultați glasul meu!

Fiți atenți și auziți cuvîntul meu!

24 Oare ară toată ziua cel care ară ca să semene?

Oare nu crestează el și brăzdează pămîntul?

25 Oare nu nivelează el suprafața ei?

Nu împrăștie măraru și seamănă chimenul?

Nu pune grăul în rînduri

și orzul și alacul la locul lor, în proprietatea lui?

26 Căci Dumnezeu său îl îndrumă în judecată și îl învață.

27 Dar măraru nu se treieră cu batoza

și nici nu se rostogolește roata carului peste chimen,

ci măraru se bate cu bățul

și chimenul cu nuiaua.

28 [Grăul] pentru pâine este zdrobit,

dar nu este treierat fără sfârșit și nu-l zdrobește

dacă trece cu roata carului său și cu caii săi peste el.

29 Și aceasta vine de la Domnul Sabaot,

cel minunat în sfat și mare în înțelepciune.

30.

Despre Ierusalim

¹ Vai de Ariel, Ariel, cetatea unde și-a fixat David tabăra!

Adăugați an la an și să-și facă sărbătorile cursul lor!

² Îl voi oprima pe Ariel;

vor fi durere și întristare

și va fi pentru mine ca Ariel.

³ Voi așeza tabăra împotriva ta de jur împrejur,

te voi înconjura cu turnuri

și voi ridica întărituri împotriva ta.

⁴ Vei fi umilită și din pământ vei vorbi;

vorbirea ta, din țărână, va fi slabă

și glasul tău, din pământ,

din țărână vei murmura cuvintele tale.

⁵ Dar mulțimea dușmanilor tăi va fi ca pulberea mărunță,

iar mulțimea asupritorilor tăi, ca pleava care trece:

și aceasta va fi imediat, pe neașteptate.

⁶ Vei fi vizitat de Domnul Sabaot

cu tunet, cutremur și vuiet mare,

cu vârtej de vânt și furtună

și flăcări de foc mistuitor.

⁷ Va fi ca un vis, ca o viziune de noapte

mulțimea tuturor neamurilor care luptă împotriva lui Ariel,

toți cei care luptă împotriva lui și a întăriturilor sale

și-l vor strâmtora.

⁸ După cum cel flămînd visează că mănîncă,

dar se trezește cu stomacul gol,

sau după cum cel însetat visează că bea,

dar se trezește frînt și cu gâtul uscat,

astfel va fi mulțimea tuturor neamurilor

care vor lupta împotriva muntelui Sion.

⁹ Rămâneți încrămeniți și uimiți!

Închideți ochii și fiți orbi!

Ei sunt beți, dar nu de vin;

se clatină, dar nu de băutură tare.

¹⁰ Domnul a revărsat asupra voastră un duh de toropeală,

v-a legat ochii voștri – profeții –

și v-a răsucit capetele – văzătorii.

¹¹ De aceea, orice viziune va fi precum cuvintele unei cărți sigilate care este dată cuiva care știe să citească, spunând: „Citește-o!”, iar el zice: „Nu pot, căci este sigilată!”,

¹² sau ca și cum ar fi dată cuiva care nu știe să citească, zicând: „Citește-o!”, iar el spune: „Nu știu să citesc”.

Oracol

13 Domnul zice:

„Pentru că poporul acesta se apropie de mine cu gura
și mă preamărește cu buzele,
dar inima lui este departe de mine,
iar teama de mine este o poruncă învățată de la oameni,

14 de aceea voi face din nou fapte minunate pentru acest popor,
va pieri înțelepciunea celor înțelepți
și priceperea celor pricepuți va dispărea.

15 Vai de cei care-și ascund planul departe de Domnul,
iar faptele lor sunt în întuneric
și zic: «Cine ne vede și cine ne cunoaște?»!

16 Cât de naivi sunteți!

Oare este considerat olarul ca lutul?

Sau zice lucrarea despre cel care face: „Nu tu m-ai făcut”?

Sau cel întocmit despre cel care întocmește: „Nu pricepe”.

17 Oare nu mai este încă puțin timp
și Libanul se va schimba în grădină,
iar grădina va fi considerată o pădure?

18 În ziua aceea, surzii vor auzi cuvintele cărții,
iar ochii orbilor vor vedea din beznă și întuneric.

19 Bucuria celor sărmani va crește în Domnul
și cei săraci dintre oameni se vor veseli în Sfântul lui Israel.

20 Căci cel violent va dispărea,
cel batjocoritor nu va mai fi
și toți cei care caută să săvârșească nelegiuire vor fi nimiciți.

21 Ei care îi făceau vinovați pe oameni pentru un cuvânt,
ei care întindeau curse la poartă
și îl derutau pe cel drept pentru nimica toată.

22 Pentru aceasta, așa vorbește Domnul către casa lui Iacob,
el care l-a răscumpărat pe Abraham:

„Acum, Iacob nu se va rușina
și fața lui nu va păli acum”.

23 Căci, atunci când îi vor vedea pe copiii lor,
lucrarea mâinilor mele în mijlocul lor,
vor sfinți numele meu,
îl vor sfinți pe Sfântul lui Iacob
și de Dumnezeuul lui Israel se vor teme.

24 Cei derutați cu duhul vor dobândi pricepere
și cei care murmură vor primi învățătură.

Împotriva delegației în Egipt

- ¹ Vai de fiii rebeli care fac planuri, dar fără mine,
– oracolul Domnului –
care varsă libațiuni, dar nu în spiritul meu,
acumulând păcat peste păcat.
- ² Ei merg și coboară în Egipt fără să mă consulte,
ca să caute refugiu la Faraon
și ca să se adăpostească la umbra Egiptului.
- ³ Dar refugiul la Faraon va fi pentru voi spre rușine
și adăpostul la umbra Egiptului, înjosire.
- ⁴ Căci căpeteniile voastre au mers la Țoan
și mesagerii voștri au ajuns la Hanes.
- ⁵ Toți au fost făcuți de rușine de un popor care nu le-a fost de ajutor,
nu i-a ajutat și nu le-a adus niciun folos,
ci le-a fost spre rușine și spre dispreț.

Un nou oracol împotriva unei delegații

- ⁶ Profeție despre animalele din Negheb:
În țara necazului și a strâmtorării,
de unde vin leoaica și leul,
vipera și dragonul,
ei își duc bunurile pe spatele măgarilor
și vistieriile pe cocoșele cămilelor
la un popor care nu le va fi de folos.
- ⁷ Căci Egiptul ajută în zadar și fără folos,
de aceea l-am numit: „Rahab, cel care nu face nimic!”.

Testament

- ⁸ Acum, mergi și scrie aceasta pe o tăbliță înaintea lor,
gravează-le într-o carte,
ca să fie pentru ziua din urmă,
ca mărturie pentru totdeauna.
- ⁹ Pentru că este un popor răzvrătit,
fii ai minciunii, fii care nu vor să asculte legea Domnului,
- ¹⁰ care zic văzătorilor:
„Să nu vedeți!”, și profeților:
„Nu profețiți adevăruri,
ci spuneți-ne lucruri plăcute,
profețiți-ne închipuiri!”

¹¹ Abateți-vă din drum,
dați-vă în lături de pe cale,
faceți să dispară din fața noastră Sfântul lui Israel!”.

¹² De aceea, așa vorbește Sfântul lui Israel:
„Fiindcă respingeți cuvântul acesta
și vă puneți încrederea în cel care asuprește și este îndărătnic
și vă sprijiniți de el,

¹³ de aceea nelegiuirea aceasta va fi pentru voi ca o spărtură,
ca o umflătură într-un zid înalt care stă să cadă
și a cărui prăbușire va veni pe neașteptate, dintr-o dată.

¹⁴ Sfărâmarea lui va fi ca sfărâmarea vasului olarului
care este spart fără milă în bucăți
și nu se găsește niciun ciob între sfărâmături
cu care să se ia foc din vatră
sau să se scoată apă din fântână”.

¹⁵ Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel:
„În întoarcere și în calm va fi mântuirea voastră,
în seninătate și în încredere va fi puterea voastră,
dar voi nu ați vrut”.

¹⁶ Ci ați zis: „Nu! Ci vom fugi pe cai!”.
Așa că veți fugi.
„Vom călări pe [cai] iuți”,
așa că cei care vă vor urmări vor fi mai iuți.

¹⁷ O mie [va fugi] la amenințarea unuia singur
și de amenințarea a cinci veți fugi
până când veți rămâne ca un par pe vârful unui munte,
ca un steag pe o colină.

¹⁸ Dar Domnul așteaptă să se îndure de voi,
se va ridica să-și arate mila față de voi,
pentru că Domnul este un Dumnezeu al judecății;
fericiți toți cei care îl așteaptă pe el.

¹⁹ Da, poporul va locui în Sion, în Ierusalim.
Tu nu vei mai plânge. [Domnul] va fi îndurător la glasul strigătului tău:
când te va auzi, îți va răspunde.

²⁰ Domnul vă va da pâinea strâmtorării și apa necazului.
Cei care te învață nu se vor mai ascunde
și ochii tăi îi vor putea vedea pe cei care te învață.

²¹ Urechile tale vor auzi în urma ta cuvântul:
„Acesta este drumul: mergi pe el!”,
când vei merge la dreapta sau când vei merge la stânga.

²² Vei considera întinată poleiala de argint a idolilor tăi
și învelișul de aur al chipurilor tale turnate,
le vei azvârli ca pe o zdreanță: „Ieșiți!”, le vei spune.

²³ Va da ploaie pentru sămânța pe care ai semănat-o în pământ
și hrana, rodul pământului, va fi îmbelșugată.

În ziua aceea, turmele tale vor paște pe o pășune întinsă.

²⁴ Boii și măgarii care lucrează pământul vor mânca nutreț sărat, vânturat cu lopata și cu vânturătoarea.

²⁵ Pe orice munte înalt și pe orice deal înălțat vor fi izvoare și râuri de apă în ziua măcelului celui mare, când vor cădea turnurile.

²⁶ Lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai puternică – ca lumina a șapte zile – în ziua când Domnul va reface ruptura poporului său și va vindeca rana loviturii sale.

Împotriva Asiriei

²⁷ Iată, numele Domnului vine de departe cu mânie aprinsă,
într-un nor greu, iar buzele lui sunt pline de furie
și limba lui este ca un foc mistuitor.

²⁸ Suflarea lui este ca un râu care se revarsă,
care ajunge până la gât,
ca să cearnă națiunile cu sita deșertăciunii
și [să pună] un frâu al rătăcirii în fâlcile popoarelor.

²⁹ Voi veți avea o cântare
ca în noaptea când se sfințește sărbătoarea,
iar bucuria inimii voastre va fi ca a aceluia care umblă cu fluierul
și vine la muntele Domnului, la Stânca lui Israel.

³⁰ Domnul va face să se audă măreția glasului său,
își va arăta brațul său întins,
cu mânie aprinsă și cu flacără de foc mistuitor,
cu vijelie, cu furtună și cu piatră de grindină.

³¹ Căci, de glasul Domnului, Asiria va fi îngrozită,
va fi lovită cu toiagul.

³² Căci pe oriunde va trece nuiua hotărâtă
pe care Domnul o va face să vină asupra ei,
va fi cu tamburine și harpe
și se va lupta cu ea în lupte răsunătoare.

³³ Căci de multă vreme este pregătit Tofetul,
este pregătit chiar și pentru rege;
l-a făcut adânc și lat,
un rug cu foc și lemne din belșug:
suflarea Domnului îl va aprinde ca pe un șuvoi de pucioasă.

32.

Împotriva alianței cu Egiptul

¹ Vai de cei care coboară în Egipt după ajutor,
se sprijină pe cai și se încred în care, pentru că sunt multe,
și în călăreți, pentru că sunt puternici,
dar nu privesc către Sfântul lui Israel

și nu-l caută pe Domnul.

² Dar el este înțelept și face să vină răul,
nu-și întoarce cuvintele,
se ridică împotriva casei răufăcătorilor
și împotriva ajutorului celor care practică nelegiuirea.

³ Căci egiptenii sunt oameni, nu Dumnezeu,
caii lor sunt carne, nu duh.
Domnul își va întinde mâna
și cel care ajută se va prăbuși,
iar cel ajutat va cădea
și amândoi vor pieri împreună.

Împotriva Asiriei

⁴ Căci așa mi-a vorbit Domnul:
„După cum leul și puiul de leu rag asupra prăzii lor
când s-a adunat împotriva lor o mulțime de păstori,
nu se tem de glasul lor
și nici nu se supun înaintea strigătului lor,
la fel, Domnul Sabaot va coborî
să se lupte pe muntele Sion și pe colina lui.

⁵ Cum își întind păsările aripile,
așa va ocroti Domnul Sabaot Ierusalimul:
îl va ocroti și-l va mântui,
îl va cruța și-l va scăpa”.

⁶ Întoarceți-vă la acela față de care v-ați răzvrătit,
fii ai lui Israel!

⁷ În ziua aceea, fiecare își va abandona idolii de argint și idolii de aur,
pe care vi i-ați făcut cu mâinile voastre spre păcat.

⁸ Asiria va cădea de sabie, dar nu a unui om;
o va nimici o sabie, dar nu a unui om.
Va fugi de sabie,
iar tinerii ei vor fi supuși la munci forțate.

⁹ Vor abandona de teamă stânca lor,
iar căpeteniile lor vor tremura înaintea steagului.
Oracolul Domnului,
care are un foc în Sion și un cuptor în Ierusalim.

33.

Regele cel drept

¹ “Iată, regele va domni cu dreptate
și conducătorii vor conduce cu judecată.

² Omul va fi ca un adăpost împotriva vântului
și ca o ascunzătoare împotriva furtunii,
ca pâraiele de apă într-un loc uscat
și ca umbra unei stânci mari pe un pământ uscat.

³ Ochii celor care văd nu vor fi legați
și urechile celor ce aud vor asculta.

⁴ Inima celor nehibzuiți va înțelege cunoașterea
și limba celor bâlbâți va vorbi curând cu claritate.

⁵ Nebunul nu se va mai numi ales,
nici cel zgârcit nu se va mai numi darnic.

Nebunul și nobilul

⁶ Căci nebunul spune nebunii și, în inima lui, săvârșește răul
ca să se poarte cu fățarnicie
și să vorbească lucruri eronate împotriva Domnului;
să lase gol sufletul celui flămând
și să ia băutura celui însetat.

⁷ Armele celui zgârcit sunt rele;
face planuri viclene ca să-i ruineze pe cei nevoiași,
[spune] cuvinte mincinoase când cel sărac vorbește cu judecată.

⁸ Dar cel ales face planuri alese
și se ridică [să facă lucruri] alese.

Împotriva femeilor din Ierusalim

⁹ Femei fără grijă, ridicați-vă și ascultați glasul meu!
Fiice nepăsătoare, plecați urechea la cuvântul meu!

¹⁰ Într-un an și câteva zile, veți tremura,
voi care sunteți nepăsătoare,
căci culesul viilor se va termina
și adunatul [roadelor] nu va veni.

¹¹ Cutremurați-vă, voi cele fără de grijă!
Tremurați, nepăsătoarelor!
Dezbrăcați-vă, dezgoliți-vă și încingeți-vă coapsele!

¹² Bateți-vă pieptul pentru câmpiile mănoase,
pentru viile roditoare!

¹³ Pe pământul poporului meu vor crește spini și mărăcini,
ba chiar și pe toate casele de bucurie din cetatea cea veselă.

¹⁴ Palatul va fi părăsit, cetatea zgomotoasă va fi abandonată,
dealul și turnul de pază vor fi peșteri pentru totdeauna,
bucurie pentru măgarii sălbatici, pășune pentru turme.

Revărsarea Duhului

¹⁵ [Acestea] până când va fi revărsat asupra noastră Duhul din înalt,
pustiul va deveni grădină,
iar grădina va fi considerată ca o pădure.

¹⁶ Judecata va locui în pustiu
și dreptatea se va așeza în grădină.

¹⁷ Lucrarea judecății va fi pacea
și rodul dreptății, pentru totdeauna, vor fi liniștea și siguranța.

¹⁸ Poporul meu va sta în locuința păcii,
în sălașuri sigure și în locuri de odihnă fără griji.

¹⁹ Când asupra pădurii va cădea grindina,
cetatea va fi umilită.

²⁰ Fericiți sunteți voi care semănați de-a lungul tuturor apelor
și care lăsați [libere] picioarele boului și ale măgarului.

34.

Așteptarea mântuirii

¹ “Vai de tine, care devastezi: tu nu ai fost devastat.
Vai de tine, care înșeli: tu nu ai fost înșelat.
Dar, când vei termina de devastat, te vor devasta pe tine,
și când vei sfârși de înșelat, te vor înșela pe tine.

² „Doamne, îndură-te de noi!
În tine ne punem speranța:
fii ajutorul nostru în fiecare dimineață,
mântuirea noastră în timpul strâmtorării.

³ De glasul mulțimii fug popoarele;
când te-ai ridicat tu, s-au împrăștiat neamurile.

⁴ Prada voastră este adunată cum adună furnicile
și, cum sar lăcustele, vor sări asupra ei.

⁵ Domnul este înălțat și locuiește în înălțimi.
El umple Sionul de judecată și dreptate.

⁶ Fidelitatea va fi în timpul tău,
bogății mântuitoare sunt înțelepciunea și știința;
teama de Domnul este comoara [Sionului].

⁷ Iată, vitejii lui strigă afară,
mesagerii lui de pace plâng amar.

⁸ Drumurile sunt pustii; nu mai străbate nimeni cărările;
el a rupt alianța, a disprețuit cetățile,
nu-l ia în seamă pe om.

⁹ Țara geme, este slăbită;

Libanul este făcut de rușine, se vestejește.

Șaron a ajuns ca un pustiu,

Basanul și Carmelul s-au scuturat.

¹⁰ „Acum mă voi ridica”, zice Domnul;

„acum mă voi ridica și voi fi înălțat.

¹¹ Ați zămislit paie și ați dat naștere la pleavă;

suflarea voastră este un foc care vă va mistui.

¹² Popoarele vor fi ca niște cuptoare de var,

ca spinii tăiați care ard în foc.

¹³ Ascultați, voi, cei de departe, ce am făcut

și luați la cunoștință, voi, cei de aproape, puterea mea!

¹⁴ Păcătoșii sunt cuprinși de teamă în Sion,

tremurul i-a apucat pe cei fățarnici.

Cine dintre noi va putea să stea lângă un foc mistuitor

și cine dintre noi va putea locui lângă flăcările veșnice?

¹⁵ Cel care umblă după dreptate și vorbește cele drepte,

care disprețuiește câștigul din furt,

care își scutură mâna ca să nu primească daruri,

care își astupă urechea ca să nu audă de sânge

și își închide ochii ca să nu vadă răul,

¹⁶ acela va locui pe înălțimi;

stânci întărite vor fi locul lui sigur;

i se va da pâine și apa îi va fi asigurată.

Întoarcerea la Ierusalim

¹⁷ Ochii tăi îl vor vedea pe rege în frumusețea lui,

vor privi țara întinsă.

¹⁸ Inima ta va murmura cu groază:

Unde este scribul? Unde este cel care cântărește?

Unde este cel care numără turnurile?

¹⁹ Atunci nu vei mai vedea poporul arogant,

poporul cu buze de neînțeles,

cu limba bâlbăită care nu se aude și nu se pricepe.

²⁰ Privește Sionul, cetatea sărbătorilor noastre!

Ochii tăi vor vedea Ierusalimul, locuința liniștită,

cortul care nu va fi mutat

și ai cărui țărâși nu vor fi mutați niciodată

și ale cărui funii nu vor fi dezlegate.

²¹ Căci, acolo, Domnul cel maiestuos

va fi pentru noi un loc cu râuri, cu șuvoaie și canale largi.

Nu vor intra corăbii cu vâsle,

nici nu va trece pe acolo vreo navă mare.

²² Căci Domnul este judecătorul nostru,

Domnul este legiuitorul nostru,
Domnul este regele nostru:
el ne mântuiește!

²³ Funiile tale au slăbit încât nu mai întăresc catargul,
nu pot întinde pânzele.

Atunci se împarte prada unui jaf mare,
cei șchiopi iau pradă.

²⁴ Niciun locuitor nu zice: «Sunt bolnav!»,
iar poporului care locuiește în el i se va îndepărta vina”.

MICUL APOCALIPS

35.

Judecată împotriva Edomului

¹ Apropiați-vă, neamuri, să auziți!

Fiți atente, popoare!

Să audă pământul și tot ce îl umple,
lumea și tot ce iese din ea.

² Căci mânia Domnului este împotriva tuturor neamurilor
și furia [lui], împotriva tuturor armatelor lor,
le-a dat nimicirii, ca să fie măcelărite.

³ Cei străpunși ai lor sunt aruncați,
din cadavrele lor se ridică duhoare
și de sângele lor șiroiesc munții.

⁴ Se va descompune toată oștirea cerurilor
și cerurile se vor înfășura ca un sul;
toată oștirea lor se va ofili cum se ofilește o frunză din vie
sau ca un smochin veștejit.

⁵ Căci sabia mea s-a îmbătat în ceruri,
iată, cade peste Edom
și peste poporul pe care am hotărât să-l dau nimicirii.

⁶ Sabia Domnului este plină de sânge,
unsă cu grăsime, cu sângele mieilor și al țapilor,
cu grăsimea răunchilor berbecilor.
Căci este o jertfă pentru Domnul Boțra
și un sacrificiu mare în țara Edomului.

⁷ Au coborât bivoli cu ei,
boi și tauri;
pământul lor se îmbată de sânge
și praful se amestecă cu grăsimea.

⁸ Căci este o zi de răzbunare a Domnului,

un an de răsplată pentru adversarul Sionului.

⁹ Râurile lui se vor schimba în smoală
și praful lui, în pucioasă;
pământul lui va fi ca smoala care arde.

¹⁰ Noapte și zi nu se va stinge,
fumul său se va înălța pentru totdeauna;
din generație în generație va fi părăsit
și nimeni nu va mai trece niciodată prin el.

¹¹ Pelicanul și ariciul îl vor stăpâni,
bufnița și corbul vor locui în el.
El va întinde deasupra lui funia abisului și pietrele hăului.

¹² Acolo nu vor mai fi nobili care să proclame împărăția,
și toate căpeteniile lui vor fi nimic.

¹³ În palatele lui vor crește spini,
urzici și măracini în fortărețele sale.
Va deveni lăcaș pentru șacali
și curte pentru puii de struț.

¹⁴ Țapii păroși și hienele se vor întâlni;
țapii vor behăi unul către celălalt,
acolo va locui cucuveaua și își va găsi locul de odihnă.

¹⁵ Acolo se va cuibări șarpele,
va depune ouăle, va cloci și-și va aduna puii la umbra sa.
Acolo se vor strânge și vulturii, fiecare cu perechea [sa].

¹⁶ Căutați în cartea Domnului și citiți!
Niciuna dintre acestea nu va lipsi,
nimeni nu va fi părăsit de tovarășul său,
căci gura mea, ea a poruncit,
și Duhul său, el le-a adunat.

¹⁷ El a aruncat pentru ele sorții
și mâna lui le-a împărțit cu funia;
o vor stăpâni pentru totdeauna,
din generație în generație vor locui în ea.

36.

Triumful Ierusalimului

¹ Să tresalte de bucurie pustiul și pământul uscat;
să se veselească stepa și să înflorească precum trandafirul.

² Va înflori și se va veseli cu bucurie și strigă;
i se vor da gloria Libanului,
măreția Carmelului și a Șaronului.
Vor vedea gloria Domnului,
măreția Dumnezeului nostru.

³ „Întăriți mâinile slăbite

și îndreptați genunchii care se clatină!

⁴ Spuneți celor slabi de inimă:

Fiți tari și nu vă temeți!

Iată Dumnezeuul vostru!

Vine răzbunarea, răsplata lui Dumnezeu!

El vine și vă va mântui.

⁵ Atunci se vor deschide ochii orbilor

și urechile surzilor se vor destupa.

⁶ Atunci șchiopul va sări ca un cerb

și limba celui mut va striga de bucurie.

Căci vor țâșni ape în pustiu

și râuri în stepă.

⁷ Ținutul uscat va deveni un lac,

iar pământul, însetat;

în cuibul unde se adăpostea șacalul

va fi stuf și papură.

⁸ Acolo va fi o stradă și un drum,

iar drumul se va numi „Drumul cel Sfânt”:

cei impuri nu-l vor străbate,

ci va fi un drum pe care [Domnul] va merge,

iar nebunul nu se va rătăci.

⁹ Acolo nu va fi niciun leu

și nici vreun animal feroce:

nu va urca și nu se va găsi acolo.

Doar cei răscumpărați vor merge.

¹⁰ Cei eliberați de Domnul se vor întoarce

și vor veni în Sion cu strigăte de bucurie.

O veselie fără de sfârșit [va coborî] asupra lor,

bucuria și veselia îi vor urma,

iar amărăciunea și suspinul se vor îndepărta.

APENDICE

37.

Invazia lui Senaherib

¹ În al paisprezecelea an al regelui Ezechia, Senaherib, regele Asiriei, a urcat împotriva tuturor cetăților fortificate ale lui Iuda și le-a luat.

² Regele Asiriei l-a trimis pe Rab-Șache din Lachiș la Ierusalim, la regele Ezechia, cu o armată puternică. Rab-Șache s-a oprit la canalul de apă al cisternei superioare, pe drumul spre Ogorulul Înălbitorului.

³ Atunci au ieșit la el Eliachim, fiul lui Hilchia, [responsabilul] peste casa [regală], Șebna, scribul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul.

- ⁴ Rab-Şache le-a zis: „Spuneţi-i lui Ezechia: «Aşa vorbeşte regele cel mare, regele Asiriei: <Ce este încrederea aceasta în care ți-ai pus încrederea?»
- ⁵ Eu îți spun că acestea sunt vorbe goale: pentru război e nevoie de plan și putere. În cine ți-ai pus dar încrederea că te-ai revoltat împotriva mea?
- ⁶ Iată, te-ai încrezut în Egipt, toiagul acela de trestie frântă în care, dacă cineva se sprijină, își înțeapă mâna și i-o străpunge. Aşa este Faraon, regele Egiptului, pentru toți cei care se încred în el.
- ⁷ Dar poate îmi vei spune: «În Domnul Dumnezeuul nostru ne-am pus încrederea». Dar nu este el acela ale cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat Ezechia, spunându-le lui Iuda și Ierusalimului: «Înaintea acestui altar să vă prosternați!» ».
- ⁸ Acum fă o înțelegere cu stăpânul meu, regele Asiriei, și-ți voi da două mii de cai dacă vei putea găsi călăreți ca să-i pui pe ei.
- ⁹ Cum poți tu să-ți întorci fața dinaintea unei singure căpetenii dintre cei mai mici slujitori ai stăpânului meu? Iar tu îți pui încrederea în Egipt pentru care și călăreți!
- ¹⁰ Oare fără Domnul am venit eu împotriva acestei țări ca s-o nimicesc? Domnul mi-a spus: «Mergi împotriva acestei țări și nimicește-o!»”.
- ¹¹ Eliachim, Şebna și Ioah i-au zis lui Rab-Şache: „Vorbește-le slujitorilor tăi în aramaică, pentru că o înțelegem, și nu le vorbi în iudaică în auzul poporului care este pe zid”.
- ¹² Rab-Şache le-a răspuns: „Oare stăpânului tău și ție m-a trimis stăpânul meu să spun cuvintele acestea? Oare nu bărbaților care stau pe zid ca să-și mănânce excrementele și să-și bea urina împreună cu voi?”.
- ¹³ Apoi, Rab-Şache a stat în picioare și a zis cu glas puternic în iudaică: „Ascultați cuvintele regelui celui mare, regele Asiriei:
- ¹⁴ Aşa vorbeşte regele: «Să nu vă înșele Ezechia, pentru că nu va putea să vă scape!
- ¹⁵ Să nu vă faceți să vă puneți încrederea în Domnul, zicând: «Domnul ne va elibra și nu va da cetatea aceasta în mâna regelui Asiriei» ».
- ¹⁶ Nu-l ascultați pe Ezechia! Căci așa vorbeşte regele Asiriei: «Faceți înțelegere cu mine și ieșiți la mine: va mânca fiecare din via lui și din smochinul lui și fiecare va bea apă din fântâna lui,
- ¹⁷ până voi veni și vă voi lua într-o țară ca țara voastră, o țară cu grâu și must, o țară cu pâine și vii».
- ¹⁸ Să nu vă amăgească Ezechia, zicând: «Domnul ne va elibera». Oare a eliberat vreunul dintre zeii neamurilor țara lui din mâna regelui Asiriei?
- ¹⁹ Unde sunt zeii din Hamat sau din Arpad? Unde sunt zeii din Sefarvaim? Cine a salvat Samaria din mâna mea?
- ²⁰ Care dintre toți zeii acestor țări a salvat țara lor din mâna mea în așa fel încât Domnul să salveze Ierusalimul din mâna mea?»”.
- ²¹ [Eliachim, Şebna și Ioah] au tăcut și nu i-au răspuns niciun cuvânt, pentru că porunca regelui era: „Nu răspundeți!”.
- ²² Apoi, Eliachim, fiul lui Hilchia, [responsabilul] peste casa [regală], Şebna, scribul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul, au venit la Ezechia cu hainele sfâșiate și i-au adus la cunoștință cuvintele lui Rab-Şache.

38.

Apelul la Isaia

- ¹ Când a auzit regele Ezechia [acestea], și-a sfâșiat hainele, s-a îmbrăcat cu sac și a mers la casa Domnului.
- ² I-a trimis pe Eliachim, [responsabilul] peste casa [regală], pe Şebna, scribul, și pe bătrânii preoților, îmbrăcați în sac, la Isaia, fiul lui Amoț, profetul.
- ³ I-au zis: „Aşa vorbeşte Ezechia: «Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de rușine; căci copiii sunt aproape să se nască, dar [femeia] nu are putere să îi nască.
- ⁴ Poate că Domnul Dumnezeuul tău a auzit toate cuvintele lui Rab-Şache, pe care l-a trimis regele Asiriei, stăpânul său, să-l batjocorească pe Dumnezeuul cel viu; să-l pedepsească Domnul Dumnezeuul tău pentru cuvintele pe care le-a auzit. Înălță o rugăciune pentru cei care au mai rămas și mai există!»”.
- ⁵ Slujitorii regelui Ezechia s-au dus la Isaia.
- ⁶ Isaia le-a zis: „Aşa să spuneți stăpânului vostru: «Aşa vorbeşte Domnul: <Nu-ți fie teamă de cuvintele pe care le-ai auzit și

prin care m-au insultat slujitorii regelui Asiriei!>.

⁷ Iată, voi pune în el un duh. Când va auzi o veste, se va întoarce în țara lui și-l voi face să cadă de sabie în țara lui»”.

⁸ Rab-Șache s-a întors și l-a găsit pe regele Asiriei luptând împotriva [cetății] Libna, căci auzise că plecase din Lachiș.

A doua intervenție a lui Senaherib

⁹ Atunci, [regele Asiriei] a auzit despre Tirhaca, regele din Cuș, spunându-se: „A ieșit să lupte împotriva ta”. El a auzit și a trimis mesageri la regele Ezechia, zicând:

¹⁰ „Așa să-i spuneți lui Ezechia, regele lui Iuda: «Să nu te înșele Dumnezeuul tău, în care te încrezi, zicând: «Nu va fi dat Ierusalimul în mâinile regelui Asiriei».

¹¹ Iată, ai auzit ce au făcut regii Asiriei tuturor țărilor pe care le-au nimicit. Iar tu vei scăpa?

¹² I-au eliberat pe ei dumnezeii neamurilor pe care le-au nimicit părinții mei: Gozan, Haran, Rețef și pe fiii lui Eden din Telasar?

¹³ Unde este regele din Hamat, regele din Arpad și regele cetății Sefarvaim, din Hena și Iva?»”.

¹⁴ Ezechia a luat scrisorile din mâna mesagerilor și le-a citit. Apoi a urcat în templul Domnului. Ezechia le-a deschis înaintea Domnului.

¹⁵ Ezechia s-a rugat înaintea Domnului și a zis:

¹⁶ „Domnul Sabaot,
Dumnezeu al lui Israel, care șezi peste heruvimi!

Tu ești singurul Dumnezeu
pentru toate stăpânirile pământului!
Tu ai făcut cerul și pământul.

¹⁷ Pleacă-ți, Doamne, urechea și ascultă!
Deschide-ți, Doamne, ochii și vezi!
Ascultă toate cuvintele lui Senaherib
pe care le-a trimis ca să-l insulte pe Dumnezeuul cel viu!

¹⁸ Este adevărat, Doamne,
că regii Asiriei au distrus toate țărilor
și pământul lor.

¹⁹ I-au dat pe zeii lor în foc,
căci ei nu erau dumnezei,
ci lucrarea mâinilor oamenilor
din lemn și din piatră.
Și au pierit.

²⁰ Acum, Doamne Dumnezeuul nostru,
eliberează-ne din mâna lui!
Și vor ști toate stăpânirile pământului
că tu singur ești Domn”.

Intervenția lui Isaia

²¹ Atunci, Isaia, fiul lui Amoț, a trimis la Ezechia să-i spună: „Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel, către care te-ai rugat împotriva lui Senaherib, regele Asiriei».

22 Acesta este cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui:

«Te disprețuiește și râde de tine fecioara, fiica Sionului.

În urma ta dă din cap fiica Ierusalimului.

23 Pe cine l-ai disprețuit și l-ai insultat?

Împotriva cui ți-ai ridicat glasul și ți-ai înălțat privirea?

Împotriva sfântului lui Israel!

24 Prin slujitorii tăi, l-ai disprețuit pe stăpânul meu, zicând:

«Cu mulțimea carelor mele

am urcat pe vârful munților, pe coastele Libanului.

Voi tăia cedrii lui cei înalți

și chiparoșii lui cei aleși.

Voi intra până la locuințele lui cele mai îndepărtate,

până la pădurea lui cea mai deasă!

25 Am săpat și am băut apă.

Am secat cu talpa picioarelor mele

toate canalele Egiptului».

26 Nu ai auzit oare?

Din timp am pregătit aceasta;

din zile îndepărtate am plănuit și acum o fac.

Era [hotărât] ca tu să transformi cetăți fortificate

într-un morman de ruine.

27 Locuitorii lor sunt slăbiți de forță,

însălmântați și făcuți de rușine.

Au ajuns ca iarba câmpului, ca verdeța,

ca grâul de pe acoperișuri sau de pe câmp

înainte de a ajunge la maturitate.

28 Dar eu știu când ștezi, când ieși și când intri

și când ești furios împotriva mea.

29 Pentru că ești furios împotriva mea

și pentru că trufia ta a ajuns la urechile mele,

voi pune verigă în nările tale

și zăbală între buzele tale

și te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit.

Semnul dat lui Ezechia

30 Acesta să-ți fie semnul:

Anul acesta veți mânca ceea ce crește de la sine

și al doilea an, ce va răsări;

dar în al treilea an veți semăna, veți secera, veți sădi vii

și veți mânca din rodul lor.

31 Cei scăpați ai casei lui Iuda care au rămas,

din nou vor prinde rădăcină dedesubt

și vor da rod deasupra.

³² Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță
și cei scăpați din muntele Sionului.
Iată ce va face zelul Domnului Sabaot!».

Oracol împotriva Asiriei

³³ De aceea, așa vorbește Domnul împotriva regelui Asiriei:

«Nu va intra în cetatea aceasta,
nici nu va arunca săgeți în ea;
nu va sta înaintea ei cu scuturi
și nu va ridica șanțuri împotriva ei.

³⁴ Pe drumul pe care vine, pe acela se va întoarce
și nu va intra în cetatea aceasta.
Oracolul Domnului!

³⁵ Voi ocroti cetatea aceasta ca s-o eliberez
de dragul meu și de dragul lui David, slujitorul meu»”.

Pedepsirea lui Senaherib

³⁶ Apoi a ieșit îngerul Domnului și a lovit în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Când s-au trezit dimineața, iată, toți erau trupuri moarte.

³⁷ Iar Senaherib, regele Asiriei, și-a ridicat [tabăra], a plecat și s-a întors. A locuit la Ninive.

³⁸ În timp ce el se închina în templul lui Nisroc, dumnezeul său, Adramelec și Sarețer, fiii săi, l-au lovit cu sabia. Apoi au fugit în țara Ararat. Și a domnit Esar-Hadon, fiul lui, în locul său.

39.

Boala și vindecarea lui Ezechia

¹ În zilele acelea, Ezechia s-a îmbolnăvit de moarte. Isaia, fiul lui Amot, profetul, a venit la el și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: «Dă dispoziții casei tale, căci tu vei muri și nu vei mai trăi!»”.

² Ezechia și-a întors fața către perete și s-a rugat Domnului

³ și a spus: „Te rog, Doamne, adu-ți aminte că am umblat înaintea ta în adevăr și cu inimă integră și am făcut ce este bine în ochii tăi!”. Și Ezechia a plâns mult. ⁴ Atunci, cuvântul Domnului [i-a fost adresat] lui Isaia:

⁵ „Du-te și spune-i lui Ezechia: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui David, tatăl tău: «Am auzit rugăciunea ta și am văzut lacrimile tale. Iată, adaug la zilele tale încă cincisprezece ani.

⁶ Te voi elibera pe tine și cetatea aceasta din mâna regelui Asiriei și voi apăra cetatea aceasta.

⁷ Acesta este pentru tine semnul din partea Domnului că va împlini Domnul cuvântul pe care l-a rostit:

⁸ iată, voi da înapoi umbra treptelor care coboară cu soarele pe cadranul lui Ahaz cu zece trepte »”. Și s-a întors soarele cu zece trepte pe cadranul pe care coborâse.

Cântarea lui Ezechia

⁹ Cântarea lui Ezechia, regele lui Iuda, când era bolnav și s-a vindecat de boala lui.

¹⁰ „Am zis: «La jumătatea zilelor mele
voi merge la porțile Șeolului.
Sunt pedepsit pentru restul anilor mei».

¹¹ Am zis: «Nu-l voi mai vedea pe Domnul pe pământul celor vii;
nu voi mai vedea pe nimeni
printre locuitorii lumii.

¹² Locuința mea a fost smulsă
și aruncată de la mine ca o colibă de păstori.
A înfășurat viața mea ca un țesător,
din urzeală m-a scos.
Din zi și până-n noapte, mi-ai hotărât sfârșitul.

¹³ Am strigat până dimineața;
ca un leu mi-a zdrobit toate oasele.
Din zi și până-n noapte, mi-ai hotărât sfârșitul.

¹⁴ Cîrpeam ca o rîndunică,
gînguream ca porumbelul.
Ochii mei erau ațintiți spre înălțimi.
Doamne, sunt oprimat, vino-mi în ajutor!

¹⁵ Ce aș putea să spun?
El mi-a vorbit și el a făcut.
Voi pași toți anii în amărăciunea sufletului meu.

¹⁶ Domnul este deasupra lor: vor trăi.
Tot ceea ce este în ele este viața sufletului meu.
Vindecă-mă și dă-mi viață!

¹⁷ Iată, amărăciunea mea [s-a schimbat] în pace,
tu ai salvat viața mea de la groapa pierzării
căci ai dat la spate toate păcatele mele.

¹⁸ Căci Șeolul nu te preamărește,
moartea nu te laudă.
Cei care coboară în groapă nu speră în fidelitatea ta.

¹⁹ Ci cel viu, cel viu te laudă ca mine astăzi.
Tatăl face cunoscută copiilor fidelitatea ta.

²⁰ Domnul m-a mîntuit!
Vom cânta cu alăute în toate zilele vieții noastre
în casa Domnului»”.

²¹ Isaia zisese: „Să se ia o turtă de smochine, să se pună peste rană și va trăi!”. ²² Iar Ezechia spusese: „Care este semnul că mă voi urca la casa Domnului?”.

40.

Delegația babiloniană

¹ În acel timp, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, regele din Babilon, i-a trimis scrisori și un dar lui Ezechia; căci auzise că

Ezechia se îmbolnăvise și s-a vindecat.

² Ezechia s-a bucurat de ele și apoi le-a arătat trezoreria: argintul, aurul, mirodeniile și untdelemnul cel mai bun, încăperea armelor sale și tot ce se afla în vistieriile lui; n-a fost nimic pe care să nu li-l fi arătat Ezechia în casa lui și în tot regatul lui.

³ Profetul Isaia a venit la regele Ezechia și i-a zis: “Ce au spus oamenii aceia și de unde au venit la tine?”. Ezechia i-a răspuns: „Au venit la mine dintr-o țară îndepărtată, din Babilon”.

⁴ Isaia a zis: Ce au văzut în casa ta?”. Ezechia a răspuns: „Au văzut tot ceea ce este în casa mea: n-a fost nimic pe care să nu li-l fi arătat în vistieriile mele”.

⁵ Atunci, Isaia i-a zis lui Ezechia: „Ascultă cuvântul Domnului Sabaot!

⁶ «Iată, vin zile când tot ce este în casa ta și ce au adunat părinții tăi până în ziua de azi va fi dus în Babilon: nu va mai rămâne nimic!», zice Domnul.

⁷ «Și vor lua dintre fiii tăi, care vor ieși din tine, pe care-i vei naște, și vor fi oameni de curte la palatul regelui din Babilon»”.

⁸ Ezechia i-a răspuns lui Isaia: „Este bun cuvântul Domnului pe care l-ai rostit, cum că va fi pace și siguranță în timpul vieții mele”.

CARTEA MÂNGÂIERII LUI ISRAEL

41.

Vestirea eliberării

¹ „Mângâiați, mângâiați-l pe poporul meu!”,
spune Dumnezeuul vostru.

² „Vorbiți la inimă Ierusalimului
și spuneți-i că suferința lui s-a terminat,
că nelegiuirea sa a fost răscumpărată,
pentru că a fost luat din mâna Domnului dublul pentru păcatele sale.

³ Un glas strigă:
„În pustiu pregătiți calea Domnului,
îndreptați în loc neumblat o cale pentru Dumnezeuul nostru!

⁴ Orice vale să fie înălțată,
orice munte și orice deal vor fi nivelate,
ce este strâmb va fi îndreptat,
iar ce este colțuros va fi netezit.

⁵ Atunci se va descoperi gloria Domnului
și toate făpturile o vor vedea împreună,
căci gura Domnului a vorbit.

⁶ Un glas zice: «Strigă!»,
dar a răspuns: «Ce să strig?».
Orice făptură este ca iarba
și toată frumusețea ei este ca floarea câmpului.

⁷ Iarba se usucă, floarea se ofilește,
pentru că Duhul Domnului suflă peste ele;
cu adevărat, poporul este ca iarba.

⁸ Iarba se usucă, floarea se ofilește,
dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne pentru totdeauna.

⁹ Suie-te pe un munte înalt, mesageră a Sionului;
ridică-ți cu putere glasul, mesageră a Ierusalimului;
ridică-l, nu te teme!
Spune cetăților lui Iuda:
«Iată Dumnezeul vostru!».

¹⁰ Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere
și brațul lui stăpânește.
Iată, răsplata lui este cu el
și faptele sale sunt înaintea lui.

¹¹ Ca un păstor își va paște turma:
cu brațul lui va aduna mieii și-i va ridica la pieptul său,
iar pe cele care alăptează le va conduce cu grijă.

Măreția lui Dumnezeu

¹² Cine a măsurat apele în căușul mâinii?
Cine a calculat cerurile cu palma
și cu banița, pulberea pământului?
Cine a cântărit munții cu cântarul
și colinele cu balanța?

¹³ Cine a orientat Duhul Domnului
și care om l-a învățat ca sfetnic al său?

¹⁴ Cu cine s-a sfătuit ca să dobândească pricepere,
să învețe calea judecății, să-i indice știința
și să-i facă cunoscută calea înțelegerii?

¹⁵ Iată, neamurile sunt ca o picătură într-o găleată,
ca un fir de praf pe o balanță sunt considerate;
iată, insulele cântăresc cât pulberea fină!

¹⁶ Libanul nu este de ajuns pentru un foc
și animalele lui nu sunt de ajuns pentru o ardere de tot.

¹⁷ Toate neamurile sunt nimic înaintea lui,
mai puțin decât nimic și gol sunt considerate față de el.

¹⁸ Cu cine voiți să îl asemănați pe Dumnezeu?
Și cu ce imagine vreți să-l comparați?

¹⁹ Meșteșugarul toarnă un idol,
aurarul îl acoperă cu aur
și toarnă lănțișoare de argint.

²⁰ Cine are puțin de oferit alege un lemn care nu putrezește,
își caută un meșteșugar înțelept
ca să-i facă un idol care nu se mișcă.

²¹ Oare nu știți? Oare nu ați auzit?
Oare nu vi s-a spus de la început?

Oare nu ați priceput [cine a făcut] temeliile pământului?

²² Cel care locuiește deasupra rotocolului pământului,
ai cărui locuitori sunt ca lăcustele,
el desfășoară cerurile ca o pânză
și le întinde ca pe un cort de locuit.

²³ El îi ia pe conducători ca pe nimic
și pe judecătorii pământului îi face nimicnicie.

²⁴ Abia sunt plantați, abia sunt semănați,
abia tulpinile și-au înfipt rădăcinile în pământ,
că suflă asupra lor și se usucă,
iar furtuna îi poartă ca pleava.

²⁵ „Cu cine mă veți asemăna
și cu cine sunt deopotrivă?”,
spune Cel Sfânt.

²⁶ Ridicați-vă ochii spre înălțimi: cine le-a creat?
El face să iasă, după număr, oștirile lor
și le cheamă pe toate pe nume.
De mulțimea puterii și de mărimea tăriei,
nimeni nu este lipsit.

²⁷ De ce spui, Iacob, și de ce vorbești, Israel:
este calea mea ascunsă de Domnul
și judecata mea, trecută [cu vederea] de Dumnezeuul meu?

²⁸ Oare nu știi sau nu ai auzit că
Domnul este Dumnezeu veșnic?
El, care a creat marginile pământului,
nu obosește și nu se ostenește,
iar inteligența lui nu poate fi pătrunsă.

²⁹ El dă putere celui ostenit
și înmulțește tăria celui vlăguit.

³⁰ Cei tineri obosesc,
iar cei maturi se ostenesc și se poticnesc,

³¹ dar cei care speră în Domnul își întăresc puterea,
se înalță ca pe aripi de vultur,
aleargă, dar nu ostenesc,
umblă, dar nu obosesc.

42.

Cirus, instrumentul lui Dumnezeu

¹ Tăceți înaintea mea, insule!
Popoarele să-și întărească puterea,
să se apropie și să vorbească împreună,
să ne apropiem de judecată!

² Cine a făcut să se ridice de la răsărit

pe acela care este însoțit de dreptate pas cu pas?

El a dat națiunile înaintea lui

și i-a supus pe regi.

Sabia lor a făcut-o praf

și arcul lor l-a împrăștiat ca pleava.

³ El îi urmărește, trece în siguranță pe o cale
pe care picioarele lui nu merseseră.

⁴ Cine a făcut și a împlinit [acestea]?

Cel care a chemat generațiile de la început
sunt eu, Domnul;

cel dintâi și cel din urmă eu sunt.

⁵ Insulele văd și se tem,
marginile pământului se cutremură,
se apropie și vin.

⁶ Fiecare îl ajută pe aproapele său
și fiecare îi spune fratelui său: „Fii tare!”.

⁷ Meșteșugarul îl întărește pe aurar,
cel care nivelează cu ciocanul, pe cel care bate la nicovală,
zicând despre îmbinare: „Este bine”,
o întărește cu ajutorul cuielor ca să nu se miște.

Israelul, ales și protejat de Domnul

⁸ Dar tu, Israel, slujitorul meu,
Iacob, pe care te-am ales,
sămânța lui Abraham, prietenul meu,

⁹ te-am luat de la marginile pământului,
te-am chemat de la extremitățile lui și ți-am zis:
„Tu ești slujitorul meu,
pe tine te-am ales și nu te-am respins”.

¹⁰ Nu te teme, căci eu sunt cu tine;
nu te înspăimânta, pentru că eu sunt Dumnezeuul tău,
te voi întări, te voi ajuta
și voi veni în sprijinul tău cu brațul dreptății mele.

¹¹ Iată, vor fi făcuți de rușine și umiliți
toți cei care erau înfuriați împotriva ta,
vor deveni nimic și vor pieri adversarii tăi.

¹² Îi vei căuta, dar nu-i vei găsi pe cei care se certau cu tine,
vor deveni ca un nimic și se vor sfârși cei care luptau împotriva ta.

¹³ Căci eu sunt Domnul Dumnezeuul tău,
care îți întărește dreapta și-ți spune:
„Nu te teme, eu îți voi veni în ajutor!”.

¹⁴ Nu te teme, vierme al lui Iacob,
voi, bărbați ai lui Israel,

eu îți voi veni în ajutor.

Oracolul Domnului:

răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel.

¹⁵ Iată, fac din tine o treierătoare ascuțită și nouă, cu două tășuri:

vei treiera munții și-i vei mărunți,

iar dealurile le vei face ca pleava.

¹⁶ Îi vei vântura și vântul îi va purta,

iar furtuna îi va împrăștia.

Dar tu te vei bucura în Domnul,

te vei lăuda în Sfântul lui Israel.

¹⁷ Cei sărmani și cei nevoiași vor căuta apă, dar nu va fi,

limbile lor se vor usca de sete,

dar eu, Domnul, le voi răspunde,

eu, Sfântul lui Israel, nu-i voi părăsi.

¹⁸ Voi face să iasă râuri pe înălțimi

și izvoare în mijlocul văilor;

voi face pustiul un lac cu apă

și pământul uscat, șuvoaie de apă.

¹⁹ Voi pune în pustiu chiparoși, salcâmi, mirți și măslini,

voi stabili în locul neumblat pini, ulmi și brazi la un loc,

²⁰ pentru ca ei să vadă și să înțeleagă,

să considere și să priceapă împreună

că mâna Domnului a făcut acestea

și Sfântul lui Israel le-a creat.

Zădărnicia idolilor

²¹ Aduceți acuzele voastre – zice Domnul –

aduceți dovezile voastre – spune Regele lui Iacob!

²² Apropiați-vă și faceți-ne cunoscut ceea ce se va întâmpla!

Cele de la început, spuneți-ne ce sunt ele,

ca să le punem la inimă

și să înțelegem cele de pe urmă,

sau faceți-ne să auzim cele ce vor veni!

²³ Faceți-ne cunoscute cele ce vor veni pe urmă și vom înțelege,

căci voi sunteți dumnezei!

Dacă veți face bine sau veți face rău,

ne vom teme și ne vom înspăimânda împreună.

²⁴ Dar, iată, voi sunteți nimic

și lucrările voastre, fără rost;

cel care vă alege pe voi este abominabil.

²⁵ Am ridicat de la nord

și va veni de la răsăritul soarelui

cel care invocă numele meu:

va veni și va călca în picioare căpeteniile
[cum se calcă] lutul și cum calcă olarul argila.

²⁶ Cine a relatat de la început ca să cunoaștem?

Dinainte, ca să putem spune: „Este drept”.

Și totuși nu a fost nimeni care să relateze,

nimeni, ca să facă auzit

și nici nu este nimeni care să asculte cuvintele voastre.

²⁷ Eu, primul, [am vestit] Sionului: „Iată! Iată-le!”,

și ca să le vestească Ierusalimul am pus un mesager de veste bună.

²⁸ Mă uit, dar nu este nimeni dintre ei care să dea sfat,

să-l întreb și să-mi dea răspuns.

²⁹ Iată, toți sunt nimic,

Lucrările lor sunt fără rost,

suflare și gol sunt chipurile lor turnate.

43.

Prima cântare a Slujitorului Domnului

¹ „Iată slujitorul meu pe care îl sprijin,
alesul meu în care sufletul meu își găsește plăcerea!

El va aduce popoarelor judecata.

² Nu va striga, nu-și va ridica [glasul]

și nu se va auzi pe ulițe vocea sa.

³ Trestia frântă nu o va rupe

și fitilul fumegând nu-l va stinge.

El va aduce dreptatea cu fidelitate.

⁴ Nu va obosi și nu se va descuraja

până va așeza judecata pe pământ,

căci insulele așteaptă legea lui.

⁵ Așa vorbește Domnul Dumnezeu,

cel care a creat cerurile și le-a desfășurat,

cel care a întins pământul și ceea ce produce el,

cel care a dat suflare poporului de pe el

și duh celor care umblă pe el.

⁶ «Eu, Domnul, te-am chemat în dreptate și te-am luat de mână;

te-am păstrat ca să te fac alianță pentru popor

și lumină pentru neamuri,

⁷ să deschizi ochii celor orbi,

să-i scoți din închisoare pe cei captivi

și din temniță pe cei care locuiesc în întuneric.

⁸ Eu sunt Domnul, acesta este numele meu;

nu voi da gloria mea altcuiva,

nici lauda mea, chipurilor cioplite.

⁹ Cele dintâi s-au împlinit

și, iată, fac cunoscute altele noi.
Înainte ca ele să se arate,
vă voi face pe voi să le auziți».

Cântare de victorie

¹⁰ Cântați Domnului un cântec nou,
laudă lui până la marginile pământului,
voi care coborâți pe mare și ce este în ea,
insulele și cei care le locuiesc!

¹¹ Să-și ridice [glasul] pustiu și cetățile lui,
satele locuite de cei din Chedar!
Să cânte locuitorii din Sela,
să strige de bucurie de pe vârful munților!

¹² Să dea glorie Domnului
și să-l laude în insule!

¹³ Domnul iese ca un viteaz,
ca un luptător își stârnește zelul;
strigă, scoate un răcnet
și își arată puterea împotriva dușmanilor.

¹⁴ Am tăcut dintotdeauna,
am rămas în tăcere și m-am stăpânit.
Acum voi urla ca femeia care naște,
voi găfâi și voi răbufni totodată.

¹⁵ Voi devasta munții și colinele, voi usca verdeța,
voi transforma râurile în insule
și voi seca lacurile.

¹⁶ Îi voi face pe orbi să meargă pe un drum pe care nu-l cunosc,
îi voi conduce pe cărări pe care nu le știu;
voi face întunericul lumină înaintea lor
și voi îndrepta căile strâmbe.
Aceste lucruri le voi face pentru ei
și nu-i voi părăsi.

¹⁷ Apoi vor da înapoi și se vor rușina
cei care se încred în idoli și care spun unui chip turnat:
«Voi sunteți dumnezeii noștri»”.

Orbirea lui Israel

¹⁸ Ascultați, surzilor,
priviți și vedeți, orbilor!

¹⁹ Cine este orb, dacă nu slujitorul meu,
și surd ca mesagerul meu pe care îl trimit?

Cine este orb ca și cel perfect,
orb ca slujitorul Domnului?

²⁰ Ai văzut multe, dar nu ții seama;
și-a deschis urechile, dar nu aude.

²¹ Domnul și-a găsit plăcerea de dragul dreptății lui,
a făcut mare legea și i-a dat glorie.

²² El este un popor prădat și jefuit,
toți sunt prinși în peșteri și ascunși în închisori.
Sunt de pradă și nimeni nu-i scapă de jaf
și nu este cine să zică: „Dă înapoi!”.

²³ Cine dintre voi va pleca urechea la aceasta,
va acorda atenție și va asculta pentru viitor?

²⁴ Cine l-a dat pe Iacob jafului
și pe Israel celor care pradă?
Oare nu Domnul împotriva căruia am păcătuit?
Ei nu au vrut să umble pe căile lui
și nu au ascultat de legea lui.

²⁵ Și-a revărsat asupra lui mânia sa aprinsă și tăria luptei.
L-a aprins de jur împrejur, dar el nu a cunoscut,
l-a ars, dar el nu a pus la inimă.

44.

Dumnezeu, protectorul și eliberatorul lui Israel

¹ Acum, așa vorbește Domnul, cel care te-a creat, Iacob,
cel care te-a plăsmuit, Israel:
„Nu te teme, pentru că eu te-am răscumpărat,
te-am chemat pe nume, al meu ești tu.

² Când vei trece prin ape, eu voi fi cu tine,
prin râuri, ele nu te vor înghiți;
când vei merge prin foc, nu vei fi ars
și flacăra nu te va mistui.

³ Căci eu sunt Domnul Dumnezeuul tău,
Sfântul lui Israel, mântuitorul tău.
Am dat Egiptul pentru răscumpărarea ta,
Cuș și Seba în locul tău.

⁴ Pentru că ești prețios în ochii mei,
vrednic de cinste și eu pe tine te iubesc:
dau oameni în locul tău
și popoare în locul sufletului tău.

⁵ Nu te teme, căci eu sunt cu tine.
De la răsărit voi face să vină seminția ta
și de la apus te voi aduna.

⁶ Voi spune nordului: «Dă!»,

și sudului: «Nu-i opri!».

Faceți-i pe fiii mei să vină de departe
și pe fiicele mele, de la marginile pământului!

⁷ Toți cei care sunt chemați cu numele meu,
i-am creat, i-am plăsmuit
și i-am făcut spre gloria mea”.

Domnul este unicul Dumnezeu

⁸ „Faceți să iasă poporul orb, dar care are ochi,
cel surd, dar care are urechi!

⁹ Toate neamurile să se adune împreună
și să se strângă popoarele!
Cine dintre ele poate spune acestea
sau cele de la început să ni le facă auzite?
Să pună martori și să facă judecată,
să asculte și să spună: «E adevărat!».

¹⁰ Voi sunteți martorii mei
– oracolul Domnului –
și l-am ales pe slujitorul meu
ca să mă cunoașteți și să credeți în mine,
să pricepeți că Eu Sunt;
înaintea mea nu a mai fost plăsmuit niciun dumnezeu
și după mine nu va mai fi.

¹¹ Eu, eu sunt Domnul
și în afară de mine nu este mântuitor.

¹² Eu am făcut cunoscut,
eu am mântuit și eu am făcut să se audă
și nu este străin între voi.

Voi sunteți martorii mei
– oracolul Domnului –
și eu sunt Dumnezeu.

¹³ Dintotdeauna, Eu Sunt
și nu este nimeni care să elibereze din mâna mea.
Cine poate să schimbe ceea ce eu fac?”.

Împotriva Babilonului

¹⁴ Așa vorbește Domnul, răscumpărătorul vostru, Sfântul lui Israel:
„Pentru voi am trimis în Babilon
și i-am făcut să coboare pe toți ca fugari,
chiar și pe caldeeni, al căror strigăt se aude în corăbii.

¹⁵ Eu sunt Cel sfânt al vostru,

creatorul lui Israel, regele vostru.

Minunile noului exod

¹⁶ Eu sunt Domnul care stabilește un drum în mare
și o cărare în ape puternice,

¹⁷ care scoate carul și călărețul,
armata și pe cei tari,
ei zac împreună și nu se vor ridica;
au trecut, s-au stins ca fitilul.

¹⁸ Nu vă mai amintiți de cele dinainte
și nu vă mai gândiți la cele din vechime!

¹⁹ Iată, eu fac un lucru nou:
încolțește, nu-l recunoașteți?
Voi stabili un drum în pustiu
și râuri în ținutul uscat.

²⁰ Mă vor glorifica animalele câmpului,
șacalii și puii de struț,
pentru că voi da apă în pustiu,
râuri în ținutul uscat,
ca să dau de băut poporului meu, alesului meu.

²¹ Acest popor pe care l-am plăsmuit
va vesti lauda mea.

Nerecunoștința Israelului

²² Dar tu, Iacob, nu m-ai invocat,
pentru că te-ai săturat de mine, Israel!

²³ Nu mi-ai adus oi pentru arderea ta de tot
și nu m-ai cinstit prin jertfele tale;
nu te-am împovărat cu ofrande
și nu te-am obosit cu incens.

²⁴ Nu ai cumpărat pentru mine mirodenii
și nu m-ai îndestulat cu grăsimea jertfelor tale.
Ci tu m-ai împovărat cu păcatele tale
și m-ai obosit cu nelegiuirile tale.

²⁵ Eu, eu sunt cel care șterg greșelile tale de dragul meu
și de păcatele tale nu-mi voi mai aduce aminte.

²⁶ Adu-mi aminte tu ca să judecăm împreună!
Povestește tu ca să te îndreptățești!

²⁷ Tatăl tău a păcătuit cel dintâi
și mijlocitorii tăi s-au răzvrătit împotriva mea.

²⁸ I-am considerat profanați pe conducătorii sanctuarului,

îl voi da nimicirii pe Iacob
și-l voi face de ocară pe Israel.

45.

Binecuvântare asupra lui Israel

- ¹ Acum, ascultă, Iacob, slujitor al meu,
Israel, pe care l-am ales.
- ² Așa vorbește Domnul, care te-a făcut,
te-a plăsmuit din sânul [mamei] și care te ajută:
„Nu te teme, slujitorul meu, Iacob,
Ieșurun, cel pe care l-am ales!
- ³ Voi revărsa apă peste cel însetat
și torente [de ape] peste locul uscat;
voi revărsa Duhul meu asupra seminției tale
și binecuvântarea mea peste ceea ce iese din tine.
- ⁴ Vor răsări prin iarbă ca sălciile pe malurile apei.
- ⁵ Unul va spune: «Sunt al Domnului»
și altul va fi numit cu numele lui Iacob.
Unul va scrie pe mâna lui: «Al Domnului»,
și altul se va chema cu numele lui Israel”.

Nu există decât un Dumnezeu

- ⁶ Așa vorbește Domnul,
regele lui Israel și răscumpărătorul lui, Domnul Sabaot:
„Eu sunt cel dintâi și eu sunt cel din urmă
și în afară de mine nu este Dumnezeu.
- ⁷ Cine este ca mine?
Să spună, să facă cunoscut și să-mi explice,
de când am format poporul din vechime!
Cele viitoare și cele care vor veni să le facă cunoscute!
- ⁸ Nu vă temeți și nu vă înspăimântați!
Nu te-am făcut eu să auzi de demult
și nu ți-am făcut cunoscut?
Voi sunteți martorii mei.
Oare este vreun Dumnezeu în afară de mine
sau vreo stâncă pe care eu să nu o știu?”.

Nimicnicia idolilor

- ⁹ Cei care modelează idoli, toți sunt nimic și [lucrurile] plăcute lor nu folosesc [la nimic]; ele sunt martorii lor: nu văd, nu

cunosc, așa încât vor fi făcuți de rușine.

¹⁰ Cine modelează un dumnezeu sau toarnă un idol fără să aibă un folos?

¹¹ Iată, toți tovarășii lui vor fi făcuți de rușine, iar meșteșugarii nu sunt decât oameni. Să se adune toți și să stea în picioare! Se vor îngrozi și vor fi făcuți de rușine împreună.

¹² Fierarul modelează o seceră și o lucrează cu cărbuni aprinși și cu ciocanele; o lucrează cu brațul lui și cu forța sa. Îi este foame și nu mai are putere, nu bea apă și obosește.

¹³ Lemnarul întinde o sfoară, face semn cu cărbunele, îl face cu dălțile și îl trasează cu compasul, îl face după chipul unui bărbat, după frumusețea unui om, ca să-l așeze în casă.

¹⁴ Taie pentru el cedrii, ia un chiparos sau un stejar pe care îl face să crească pentru el între copacii pădurii, plantează un frasin; ploaia îl face să crească.

¹⁵ [Lemnele] vor folosi omului ca să le ardă, ia din ele și se încălzește; le aprinde și coace pâine; face un dumnezeu și i se prosternă, îl face chip cioplit și i se închină.

¹⁶ Jumătate o arde în foc, iar pe cealaltă jumătate [pune] carne pentru mâncare, frige friptura și se satură. Se încălzește și spune: „Aha, m-am încălzit și am văzut lumina!”.

¹⁷ Din ceea ce rămâne, face un dumnezeu, un idol, i se închină, se prosternă înaintea lui și se roagă, zicând: „Mântuiește-mă, căci tu ești dumnezeul meu!”.

¹⁸ Dar ei nu știu și nu pricep, pentru că el le-a acoperit ochii ca să nu vadă și inimile ca să nu înțeleagă.

¹⁹ Nimeni nu se întoarce în inima lui ca să înțeleagă și să priceapă, spunând: „Jumătate din [lemn] am ars-o în foc, am copt pâine pe cărbunii săi, am fript carne și am mâncat, iar din ce a rămas am făcut un lucru abominabil ca să mă închin înaintea unui ciot de lemn”.

²⁰ El se hrănește cu cenușă și inima lui este aplecată spre amăgire; nu-și salvează sufletul și nu spune: „Oare nu am în mână dreaptă o minciună?”.

Fidelitate față de Domnul

²¹ Amintește-ți de acestea, Iacob,
și tu, Israel, pentru că ești slujitorul meu.
Eu te-am plăsmuit, tu ești slujitorul meu,
Israel, nu mă uita!

²² Am îndepărtat ca negura greșelile tale
și ca pe un nor, păcatele tale.
Întoarce-te la mine, pentru că eu te-am răscumpărat!

²³ Strigați, cerurilor, pentru că Domnul a înfăptuit!
Chiuți, adâncimi ale pământului!
Izbucniți, munților!
Strigați de bucurie, pădure și toți copacii din ea!
Căci Domnul l-a răscumpărat pe Iacob
și și-a arătat măreția în Israel.

²⁴ Așa vorbește Domnul, răscumpărătorul tău,
cel care te-a plăsmuit din sânul [mamei]:
eu sunt Domnul, care am făcut toate,
care singur am desfășurat cerurile,
care am întins pământul.
Cine era cu mine?

²⁵ Eu zădărnicesc semnele ghicitorilor,
îi fac nebuni pe necromanți;

îi întorc pe cei înțelepți
și cunoașterea lor o fac nebunie.

²⁶ Eu întăresc cuvântul slujitorului meu
și planul mesagerilor mei îl duc la îndeplinire;
eu spun Ierusalimului: „Vei fi locuit”
și cetăților lui Iuda: „Veți fi reconstruite”;
voi ridica dărâmăturile lor.

²⁷ Eu spun adâncului: „Usucă-te”
și eu voi seca râurile tale.

²⁸ Eu zic despre Cyrus: „El este păstorul meu”
și îmi va împlini orice dorință.
Eu spun Ierusalimului: „Vei fi reconstruită”
și templului: „Ți se va pune temelie”.

46.

Cirus, instrument al lui Dumnezeu

¹ Așa vorbește Domnul către unsul său, Cyrus,
pe care l-am luat de mână dreaptă pentru
ca să înjosesc înaintea lui neamurile,
să dezleg coapsele regilor,
ca să deschid ușile și porțile să se închidă.

² Eu voi merge înaintea ta,
voi nivela ridicăturile,
voi zdrobi ușile de bronz
și voi sfărâma zăvoarele de fier.

³ Îți voi da vistorii tănuite
și comori ascunse
pentru ca să se știe
că eu sunt Domnul care te-am chemat pe nume,
Dumnezeul lui Israel.

⁴ De dragul slujitorului meu Iacob,
și al lui Israel, alesul meu,
te-am chemat pe nume,
ți-am dat un titlu [de cinste] când tu nu mă cunoșteai.

⁵ Eu sunt Domnul și nu mai este altul,
în afară de mine nu este Dumnezeu.
Eu te-am încins, deși tu nu mă cunoșteai,

⁶ ca să se știe de la răsăritul soarelui până la apus
că nu este nimic în afară de mine:
eu sunt Domnul și nu este altul.

⁷ Eu întocmesc lumina și creez întunericul,
fac pacea și provoc răul,
eu, Domnul, fac toate acestea.

Rugăciune

⁸ Picurați, cerurilor, de sus
și norii să plouă dreptatea;
să se deschidă pământul,
ca să rodească mântuirea și să facă să răsară totodată dreptatea!
Eu sunt Domnul care le creez.

Puterea Domnului

⁹ Vai de cel care se ceartă cu cel care l-a plăsmuit,
de cel modelat, cu cel care îl modelează din pământ!
Oare zice lutul către cel care-l modelează
sau lucrarea ta: „Nu are mâini?”
¹⁰ Vai de cel care zice tatălui său: „La ce ai dat naștere”
și mamei sale: „ce ai născut?”
¹¹ Așa vorbește Domnul, Sfântul lui Israel și creatorul lui:
„Întrebați-mă despre cele viitoare cu privire la fiii mei
și porunciți-mi despre lucrarea mâinii mele!
¹² Eu am făcut pământul și pe omul care este în el,
eu, cu mâinile mele, am întins cerurile
și am poruncit întregii lor oștiri.
¹³ Eu l-am ridicat în dreptate
și toate căile lui le voi face drepte.
El va reconstrui cetatea mea
și captivilor mei le va da drumul,
nu pentru răsplată și nici pentru daruri,
spune Domnul Sabaot.

Convertirea popoarelor păgâne

¹⁴ Așa vorbește Domnul:
„Bogățiile Egiptului și comerțul celor din Cuș și Seba, bărbați înalți,
vor trece la tine și vor fi ale tale.
Ei vor merge după tine, vor trece în lanțuri,
se vor prosterna în fața ta și te vor ruga:
«Cu adevărat, în tine este Dumnezeu
și nu este altul: nu există alți dumnezei»”.
¹⁵ Într-adevăr, tu ești un Dumnezeu ascuns,
Dumnezeul lui Israel, mântuitorul.
¹⁶ Se vor rușina și vor fi făcuți de ocară cu toții;

împreună vor merge acoperiți de ocară toți făuritorii de idoli.

¹⁷ Dar Israel va fi mântuit de Domnul cu o mântuire veșnică.

Nu vă veți rușina și nu veți fi făcuți de ocară în vecii vecilor.

¹⁸ Căci așa vorbește Domnul, cel care a creat cerurile.

El este Dumnezeu care a plăsmuit pământul,

l-a făcut și l-a stabilit.

L-a creat nu ca să fie gol,

ci l-a plăsmuit ca să fie locuit.

Eu sunt Domnul și nu este altul.

¹⁹ Nu am vorbit în ascuns, într-un loc întunecat al pământului,

nu am spus descendenței lui Iacob: „Căutați-mă în zadar!”.

Eu, Domnul, vorbesc cu dreptate,

fac cunoscut ceea ce este drept.

Dumnezeu, stăpânul întregului univers

²⁰ Adunați-vă și veniți, apropiați-vă împreună,

voi, cei eliberați dintre neamuri!

Nu cunosc cei care poartă lemnul chipului lor cioplit

și se roagă unui Dumnezeu care nu poate să mântuiască.

²¹ Faceți cunoscut și aduceți-i aproape să se sfătuiască împreună!

Cine a făcut să se audă aceasta de la început?

Cine a făcut-o cunoscută de demult?

Oare nu eu, Domnul?

Nu este alt Dumnezeu în afară de mine,

un Dumnezeu drept și mântuitor nu există în afară de mine.

²² Întoarceți-vă la mine

și veți fi mântuite toate marginile pământului!

Căci eu sunt Dumnezeu și nu este altul.

²³ M-am jurat pe mine însumi,

din gura mea a ieșit un cuvânt drept și nu se va întoarce.

Orice genunchi se va pleca înaintea mea

și orice limbă va jura pe mine.

²⁴ „Numai în Domnul – se va zice despre mine –

sunt dreptatea și puterea;

la el vor veni și se vor rușina

toți cei care se aprind împotriva lui.

²⁵ În Domnul va fi îndreptățită și glorificată

toată descendența lui Israel”.

- ¹ Bel se prăbușește, Nebo este răsturnat;
idolii lor sunt pe animale și pe vite;
încărcăturile voastre sunt purtate ca o povară de [animalele] trudite.
- ² S-au răsturnat, s-au prăbușit, nu pot să salveze povara.
Sufletele lor sunt duse în captivitate.
- ³ „Ascultați-mă, casă a lui Iacob,
și tot restul casei lui Israel,
voi, cei duși de mine în pânțele,
purtați de mine în sân.
- ⁴ Până la bătrânețe, eu sunt același,
până la căruntețe voi fi sprijin;
eu am făcut și eu voi purta,
eu voi duce și eu voi elibera.
- ⁵ Cu cine mă veți asemăna și cu cine mă veți pune alături?
Cu cine mă veți compara și cu cine mă veți confrunta?
- ⁶ Ei varsă aurul din desagă
și cântăresc argint cu balanța;
tocnesc un topitor și el le face un zeu:
se închină [lui], ba chiar se prosternă.
- ⁷ Îl duc pe umeri și îl poartă;
îl așază la locul lui și el stă;
nu se mișcă de la locul lui,
și, când ei strigă la el, nu răspunde
și nu-i salvează din strâmtorare.
- ⁸ Aduceți-vă aminte aceste lucruri și prindeți curaj,
voi, cei nelegiuți cu inima!
- ⁹ Amintiți-vă de cele de la început, de cele din vechime!
Eu sunt Dumnezeu și nu este alt dumnezeu,
nimeni nu este ca mine.
- ¹⁰ Eu spun de la început cele de pe urmă,
de mai înainte ceea ce nu s-a făcut [încă]
și zic: planul meu se va împlini;
tot ceea ce îmi este plăcut voi face.
- ¹¹ Chem de la răsărit pasărea răpitoare,
dintr-o țară îndepărtată pe omul planului meu;
cum am spus, așa voi face să fie,
cum am plănuit, așa voi face.
- ¹² Ascultați-mă, voi, cei îndărătnici cu inima,
voi, cei care sunteți departe de dreptate.
- ¹³ Am apropiat dreptatea mea: nu este departe;
mântuirea mea nu va întârzia:
voi pune în Sion mântuirea mea
și [voi da] Israelului gloria mea.

Plângere asupra Babilonului

¹ „Coboară și așază-te pe țărână,
fecioară, fiică a Babilonului!
Așază-te pe pământ, fără tron, fiică a caldeilor!
Pentru că nu te vor mai chema plăpândă și gingașă.

² Ia pietrele de moară și macină grâul!
Dă-ți la o parte vâlul și suflecă-ți poalele!
Dezvelește-ți piciorul și treci râurile!

³ Goliciunea ta va fi descoperită
și rușinea ta va fi văzută.
Voi face răzbunare și nimeni nu va sta în cale.

⁴ Răscumpărătorul nostru –
al cărui nume este Domnul Sabaot –
este Sfântul lui Israel.

⁵ Șezi în tăcere și intră în întuneric, fiică a caldeilor,
pentru că nu te vor mai numi stăpână a regatelor!

⁶ M-am mâniat pe poporul meu,
am profanat moștenirea mea
și i-am dat în mâna ta,
iar tu nu le-ai arătat îndurare;
asupra bătrânilor ai făcut să apese mult jugul.

⁷ Ai zis: „Pentru totdeauna voi fi stăpână!”.
Nu ai pus la inimă acestea
și nu ți-ai amintit de cele de pe urmă ale lor.

⁸ Acum, ascultă acestea, tu, cea dedată plăcerilor,
care ședeai în siguranță și spuneai în inima ta:
„Eu sunt și nu este nimeni alta;
nu voi rămâne văduvă și nu voi cunoaște sterilitatea!”.

⁹ Însă vor veni asupra ta acestea două
într-o clipă, într-o singură zi:
pierderea copiilor și văduvia.
Vor veni în plinătate asupra ta,
în ciuda mulțimii vrăjitoriilor tale
și a multelor tale descântece.

¹⁰ Te-ai încrezut în răutatea ta și ziceai:
„Nu este cine să mă vadă”.
Înțelepciunea ta și cunoașterea ta te-au derutat,
și tu spuneai: „Eu sunt și nu este nimeni alta”.

¹¹ Va veni asupra ta răul și vei ști să-l previi,
va cădea asupra ta dezastrul și nu vei putea să-l suporti,
va veni asupra ta, dintr-o dată, devastarea și tu nu vei ști.

¹² Rămâi în descântecele și în mulțimea vrăjitoriilor tale
cu care te-ai obosit din tinerețea ta.

Oare vei avea vreun folos?

Oare vei putea fi de temut?

¹³ Ai oboseit de mulțimea planurilor tale.

Să se ridice și să te salveze cei care împart cerurile,
cei care văd în stele și cei care cunosc lunile
de ceea ce va veni asupra ta.

¹⁴ Iată, vor fi ca pleava:

focul o va mistui.

Nu-și vor salva sufletele din flacăra,
nu va fi cărbune la care să se încălzească
și nici lumină ca să stea în fața lor.

¹⁵ Așa vor fi cei cu care te-ai oboseit

făcând comerț din tinerețea ta:

fiecare rățăcește pe cont propriu

și nu va fi nimeni să te salveze.

49.

Împlinirea cuvintelor Domnului

¹ „Ascultați aceasta, casa lui Iacob,
voi, care sunteți chemați cu numele lui Israel
și ați ieșit din apele lui Iuda,
care jurați pe numele Domnului
și vă aduceți aminte de Dumnezeuul lui Israel,
dar nu în adevăr și în dreptate.

² Căci ei își au numele de la cetatea sfântă
și se sprijină pe Dumnezeuul lui Israel:
Domnul Sabaot este numele lui.

³ De demult am făcut cunoscute cele de la început,
din gura mea au ieșit și le-am făcut să fie auzite;
numaidecât am făcut și s-au împlinit.

⁴ Știam că tu ești împietrit,
că grumazul tău este ca un drug de fier
și fruntea ta de bronz,

⁵ ți-am făcut cunoscut de demult,
înainte să se întâmple te-am făcut să le știi,
ca să nu spui: «Idolul meu le-a făcut,
chipul cioplit al meu și cel turnat le-au poruncit».

⁶ Ai auzit și ai văzut toate acestea.

Oare nu trebuia să le faci cunoscute?

De acum te fac să auzi lucruri noi și ascunse,
pe care nu le știai.

⁷ Acum sunt create, nu de demult,
și înainte de astăzi nu le-ai auzit,

ca să nu spui: „Iată, știam de ele!”.

⁸ Nici nu le-ai auzit, nici nu le-ai știut,
și odinioară nu-ți era deschisă urechea;
căci eu știam că ești viclean
și ți se spune rebel încă din sânul matern.

⁹ De dragul numelui meu am îndepărtat mânia
și pentru lauda mea m-am abținut în favoarea ta,
ca să nu te nimicesc.

¹⁰ Iată, te-am încercat, dar nu ca pe argint,
te-am ales în cuptorul suferinței.

¹¹ De dragul meu, de dragul meu, voi face!
Căci cum să fie profanat [numele meu]?
Nu voi da altuia gloria mea.

Domnul l-a ales pe Cyrus

¹² „Ascultă-mă, Iacob! Și Israel, cel pe care l-am chemat!
Eu sunt, eu, cel dintâi și cel de pe urmă.

¹³ Mâna mea a pus temeliile pământului
și dreapta mea a întins cerurile:
eu le chem și ele se prezintă împreună.

¹⁴ Adunați-vă cu toții și ascultați!
Cine dintre ei a făcut cunoscute acestea?
Cel pe care Domnul îi iubește
va împlini dorința lui în Babilon
și brațul lui între caldeii.

¹⁵ Eu, eu am vorbit și eu l-am chemat.
Eu l-am adus și l-am făcut să aibă succes pe căile lui.

Destinul Israelului

¹⁶ Apropiați-vă de mine și ascultați acestea!
Nu am vorbit de la început în ascuns,
de când au început să fie, eu sunt acolo.
Acum, Domnul Dumnezeu și Duhul său m-au trimis”.

¹⁷ Așa vorbește Domnul,
Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel:
„Eu sunt Domnul Dumnezeul tău,
care te învăț spre binele tău,
care te călăuzesc să mergi pe cale.

¹⁸ O, dacă ai fi fost atent la poruncile mele!
Pacea ta ar fi fost ca un râu
și dreptatea ta, ca valurile mării.

¹⁹ Descendența ta va fi ca nisipul
și cei născuți din tine, ca firele de nisip.
Numele lor nu va fi șters și nici nimic dinaintea mea.

Sfârșitul exilului

²⁰ Ieșiți din Babilon, fugiți dintre caldeii!
Cu strigăt de bucurie dați de știre,
faceți auzită aceasta,
faceți să ajungă până la marginile pământului:
„Domnul l-a răscumpărat pe slujitorul său Iacob.

²¹ Nu au însetat când i-a condus prin ținuturi pustii,
a făcut să iasă apă din stâncă pentru ei:
a despicat stâncă și a țâșnit apă”.

²² „Nu este pace – spune Domnul –
pentru cei nelegiuți”.

50.

A doua cântare a Slujitorului Domnului

¹ „Ascultați-mă, insulelor!
Dați atenție, popoare îndepărtate!
Domnul m-a chemat din sânul matern,
din pântecele mamei mele și-a adus aminte de numele meu.

² A făcut gura mea ca o sabie tăioasă,
la umbra mâinii sale m-a adăpostit;
m-a făcut ca o săgeată ascuțită
și m-a pus în tolba sa.

³ El mi-a zis: «Tu ești slujitorul meu, Israel;
în tine mă voi glorifica»”.

⁴ Dar eu spuneam: „Degeaba m-am trudit,
în zadar și fără folos mi-am consumat puterea.
Și totuși, judecata mea este la Domnul
și răsplata mea, la Dumnezeuul meu”.

⁵ Acum, așa vorbește Domnul,
cel care m-a plăsmuit în sânul mamei
ca să fiu slujitorul lui,
ca să-l întorc pe Iacob și să-l adun pe Israel.
De aceea am fost prețuit în ochii Domnului
și Dumnezeuul meu este puterea mea.

⁶ El zice: «Este puțin să fii slujitorul meu,
ca să ridici triburile lui Iacob
și să-i aduci înapoi pe cei rămași ai lui Israel.

Te-am pus lumină pentru popoare,
ca să fie mântuirea mea până la marginile pământului»”.

⁷ Așa vorbește Domnul,
Răscumpărătorul lui Israel, Cel sfânt al lui,
celui pe care omul îl disprețuiește
și pe care națiunea îl urăște,
slujitorului conducătorilor:
„Regii vor vedea și se vor ridica
iar căpeteniile se vor prosterna
datorită Domnului care este fidel,
datorită Sfântului lui Israel, care te-a ales”.

Bucuria întoarcerii

⁸ Așa vorbește Domnul:
„În timpul bunăvoinței ți-am răspuns
și în ziua mântuirii te-am ajutat.
Te voi păzi și te voi face o alianță pentru popor,
ca să ridici țara și să faci să ia în stăpânire moștenirile devastate.

⁹ Vei spune celor captivi: «Ieșiți!»
și celor care sunt în întuneric: «Veniți afară!».
Vor paște pe lângă drumuri
și pășunea lor va fi pe toate colinele golașe.

¹⁰ Nu vor flămânzi și nu vor înseta;
nu-i va lovi dogoarea și nici soarele,
pentru că cel care se îndură de ei îi călăuzește
și-i conduce la izvoare de apă.

¹¹ Voi schimba toți munții mei în drumuri
și căile mele vor fi înălțate.

¹² Iată-i, vin de departe!
Iată-i, unii [vin] de la nord și de la vest,
iar alții din țara Sinim.

¹³ Strigați de bucurie, cerurilor,
bucură-te, pământule,
și tresăltați de bucurie, munților,
pentru că Domnul îl mângâie pe poporul său
și se îndură de sărmanii lui.

¹⁴ Sionul a zis:
„Domnul m-a părăsit; Domnul m-a uitat”.

¹⁵ Uită oare o femeie de cel pe care-l alăptează,
fără ca să aibă milă de fiul sânului ei?
Chiar dacă ea ar uita,
eu nu te voi uita.

¹⁶ Iată, te-am gravat pe palmele mele,

zidurile tale sunt înaintea mea pururi.

¹⁷ Constructorii tăi se grăbesc,
cei care te-au distrus și cei care te-au devastat
pleacă de la tine.

¹⁸ Ridică-ți ochii de jur împrejur și privește:
toți se adună și vin la tine.

Viu sunt eu – oracolul Domnului –
ei toți sunt ca un ornament cu care te îmbraci
și te încingi ca o mireasă.

¹⁹ Căci ruinele tale, dărâmurile și țara ta pustiită
acum vor fi prea strâmte ca să fie locuite
și cei care te înghițeau vor fi departe.

²⁰ Fiii de care ai fost lipsită vor spune la urechile tale:
„Este prea strâmt locul pentru mine!
Lasă-mă să mă apropiu, ca să locuiesc!”.

²¹ Vei spune în inima ta: „Cine mi i-a născut pe aceștia?
Eu eram lipsită de copii și sterilă, deportată și rătăcită.
Cine mi i-a crescut pe aceștia?
Iată, rămăsesem singură:
unde erau aceștia”.

²² Așa vorbește Domnul Dumnezeu:
„Iată, îmi voi ridica mâna către națiuni
și voi înălța steagul meu spre popoare
și ele îi vor aduce înapoi la sânul tău pe fiii tăi
și fiicele tale vor fi purtate pe brațe.

²³ Regii vor fi cei care te vor hrăni
și principesele, cele care te vor alăpta.
Se vor prosterna cu fața la pământ înaintea ta
și vor linge praful de pe picioarele tale.
Vei ști că eu sunt Domnul:
cei care-și pun speranța în mine nu se vor rușina.

²⁴ Oare poate fi luată prada de la cel puternic?
Sau poate să scape cel captiv pe drept?”.

²⁵ Căci așa vorbește Domnul:
„Chiar captivii celui puternic vor fi luați
și prada va scăpa de la tiran.
Eu mă voi bate cu cei care se bat cu tine
și pe fiii tăi îi voi salva.

²⁶ Pe cei care te oprimă îi voi face să mănânce carnea lor
și să bea sângele lor ca vinul dulce.
Și va ști toată făptura că eu sunt Domnul, cel care te salvează,
Răscumpărătorul tău, Cel Puternic al lui Iacob”.

Pedepsirea lui Israel

¹ Așa vorbește Domnul:

„Unde este cartea de despărțire a mamei voastre,
prin care am alungat-o?
Sau căruia dintre creditorii mei v-am vândut?
Iată, pentru păcatele voastre v-am vândut
și pentru nelegiuirile voastre mama voastră este alungată.

² De ce la venirea mea nu era nimeni?

Am strigat și nu era nimeni care să răspundă?
Oare s-a scurtat mâna mea și nu mai poate elibera
și nu mai este putere în mine ca să salvez?
Iată, cu muștrarea mea am făcut să se usuce marea
și am făcut să se întoarcă râurile în pustiu!
Peștii din ele s-au împuțit, pentru că nu mai este apă
și mor de sete.

³ Eu îmbrac cerurile în întuneric

și pun sac drept acoperământ pentru ele”.

A treia cântare a Slujitorului Domnului

⁴ Domnul Dumnezeu mi-a dat o limbă de discipol,
ca să știu să vin în ajutor cu un cuvânt celui frânt;
el mă trezește dimineața,
de dimineață îmi deșteaptă urechea
ca să ascult asemenea discipolilor.

⁵ Domnul Dumnezeu mi-a deschis urechea
și eu nu m-am împotrivit, nu m-am dat înapoi.

⁶ Spatele l-am dat celor care mă loveau,
obrajii, celor care îmi smulgeau barba.
Nu mi-am ascuns fața de la cei care mă insultau și mă scuipau.

⁷ Domnul Dumnezeu mi-a venit în ajutor,
de aceea nu am fost umilit;
de aceea mi-am făcut fața ca de cremene
și știu că nu voi fi făcut de rușine.

⁸ Cel care mă îndreptățește este aproape:
cine se va ridica împotriva mea?
Să ne prezentăm împreună:
cine este judecătorul meu să se apropie de mine!

⁹ Iată, Domnul Dumnezeu îmi vine în ajutor:
cine este cel care mă declară vinovat?
Iată, ei toți se vor învechi ca o haină
pe care o mănâncă molia.

¹⁰ Cine dintre voi se teme de Domnul

și cine ascultă de glasul slujitorului său,
cel care umblă în întuneric și nu are lumină,
să-și pună încrederea în numele Domnului
și să se sprijine pe Dumnezeuul său.

¹¹ Iată, voi, toți care aprindeți focul,
care încingeți cărbuni,
umblați în lumina focului vostru
și între cărbunii pe care i-ați aprins:
din mâna mea a fost aceasta pentru voi
și veți zace în chinuri.

52.

Alegerea și binecuvântarea Israelului

¹ „Ascultați-mă, voi, care alergați după dreptate,
voi, care îl căutați pe Domnul!
Priviți la stânca din care ați fost ciopliți
și la cavitatea cisternei din care ați fost scoși!

² Priviți la Abraham, părintele vostru,
și la Sara, cea care v-a născut!
Pentru că eu am chemat unul,
l-am binecuvântat și l-am înmulțit.

³ Căci Domnul mângâie Sionul,
mângâie toate ruinele sale,
transformă pustiul într-un Eden
și ținutul uscat într-o grădină a Domnului.
În ea va fi bucurie și veselie,
mulțumire și sunet de cântare.

Stăpânirea dreptății lui Dumnezeu

⁴ Fiți atenți la mine, popor al meu,
pleacă-ți urechea la mine, neam al meu!
Căci o lege va ieși din mine
și judecata mea eu o voi pune ca lumină pentru neamuri.

⁵ Dreptatea mea este aproape,
a ieșit mântuirea mea
și brațele mele vor judeca popoare.
Insulele vor spera în mine
și își vor pune încrederea în brațul meu.

⁶ Ridicați-vă ochii spre ceruri
și priviți la pământul de dedesubt!
Căci cerurile se vor împrăștia ca fumul,

pământul se va învechi ca o haină,
iar locuitorii lui vor muri ca acestea.
Însă mântuirea mea va fi pentru totdeauna
și dreptatea mea nu va dispărea.

⁷ Ascultați-mă, voi, care cunoașteți dreptatea,
popor care are legea mea în inimă!
Nu vă temeți de ocara oamenilor
și nu vă înspăimântați de batjocurile lor!

Brațul Domnului

⁸ Căci îi va mânca molia ca pe o haină
și viermele, ca lâna.
Dar dreptatea mea va fi pentru totdeauna
și mântuirea mea, din generație în generație.

⁹ Trezește-te, trezește-te
și îmbracă-te cu putere, braț al Domnului!
Trezește-te, ca în zilele de odinioară,
ca în generațiile din vechime!
Oare nu ești tu cel care l-a zdrobit pe Rahab
și a străpuns balaurul?

¹⁰ Oare nu ești tu cel care a uscat marea,
apele abisului celui mare,
și a făcut adâncul mării un drum
pe care să treacă cei răscumpărați?

¹¹ Cei răscumpărați de Domnul se vor întoarce
și vor veni în Sion cu strigăt de bucurie;
o veselie veșnică [le va încununa] capul,
bucuria și veselia îi vor ajunge,
iar durerea și suspinul se vor îndepărta.

Domnul este mângâietorul

¹² Eu, eu sunt cel care te mângâie;
cine ești tu ca să te temi de un om care moare
și de fiul omului care va ajunge ca iarba?

¹³ Și să uiți de Domnul care te-a făcut,
care a întins cerurile și a întemeiat pământul,
să tremuri mereu, în fiecare zi, de furia celui care te oprimă
când este gata să te nimicească?
Unde este furia celui care te oprimă?

¹⁴ Cel oprimat va fi eliberat curând,
nu va muri în groapă și nu-i va lipsi pâinea.

¹⁵ Eu, Domnul Dumnezeuul tău,
sunt cel care stârnește marea
și face să vuiască valurile ei:
Domnul Sabaot este numele meu.

¹⁶ Am pus cuvintele mele în gura ta
și te-am acoperit cu umbra mâinii mele
când am întins cerurile și am întemeiat pământul
și am zis Sionului: „Tu ești poporul meu”.

Trezirea Ierusalimului

¹⁷ Trezește-te, trezește-te și ridică-te, Ierusalime,
tu care ai băut din mâna Domnului cupa mâniei sale,
tu care ai băut până la capăt potirul cel mare al amețelii!

¹⁸ Nu este nimeni dintre fiii cărora le-a dat naștere care să-l călăuzească,
nu este nimeni dintre fiii pe care i-a crescut să-l ducă de mână.

¹⁹ Acestea două ți s-au întâmplat: cine te va plânge?
Violența și suspinul, foametea și sabia:
cine te va mângâia?

²⁰ Fiii tăi zac leșinați la capătul tuturor străzilor,
ca o antilopă în capcană;
ei sunt plini de mânia Domnului
și de mustrarea Dumnezeului tău.

²¹ De aceea, ascultă, tu, cea nenorocită
și beată, dar nu de vin!

²² Așa vorbește Domnul, Domnul Dumnezeuul tău,
cel care apără cauza poporului său:
„Am luat din mâna ta cupa amețelii,
potirul cel mare al furiei mele:
nu îl vei mai bea.

²³ Îl voi pune în mâna celor care te întristează
și spun sufletului tău: «Apleacă-te, ca să trecem!».
Iar tu ți-ai făcut spatele ca pământul
și ca drumul pentru trecători”.

53.

Eliberarea Ierusalimului

¹ Trezește-te, trezește-te și îmbracă-te cu puterea ta, Sionule!
Îmbracă-te cu hainele strălucirii tale, Ierusalime, cetate sfântă!
Pentru că nu vor mai intra în tine cel necircumcis și cel impur.

² Scutură-ți praful, ridică-te și așază-te, Ierusalime!
Desfă-ți legăturile de la gât, tu, cea captivă, fiică a Sionului!

³ Căci așa vorbește Domnul:

„Ați fost vânduți pe nimic;
veți fi răscumpărați fără argint”.

⁴ Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu:

„Odinioară, poporul a coborât în Egipt
ca să locuiască acolo ca străin,
iar Asiria i-a oprimat fără motiv”.

⁵ Acum, ce am eu aici?

– oracolul Domnului –

când poporul meu a fost luat pe nimic,
iar cei care îi stăpânesc îl fac să urle

– oracolul Domnului –

și numele meu este batjocorit toată ziua, fără încetare.

⁶ De aceea, poporul meu va cunoaște numele meu
întrucât eu sunt cel care voi zice în ziua aceea: „Iată-mă!”.

Vestirea mântuirii

⁷ Cât sunt de plăcute pe munți picioarele

celui care aduce vestea cea bună,

care anunță pacea,

care vestește binele,

care anunță mântuirea, zicând Sionului:

„Dumnezeul tău domnește”.

⁸ Un glas! Străjerii tăi înalță împreună un strigăt de bucurie,

pentru că văd cu ochii că Domnul se întoarce în Sion.

⁹ Tresăltați, strigați de bucurie, ruine ale Ierusalimului,

pentru că Domnul mângâie poporul său

și răscumpără Ierusalimul!

¹⁰ Domnul și-a descoperit brațul său cel sfânt

înaintea tuturor popoarelor,

căci au văzut toate marginile pământului

mântuirea Dumnezeului nostru.

¹¹ Întoarceți-vă, întoarceți-vă, ieșiți de acolo

și nu vă atingeți de nimic impur!

Ieșiți din mijlocul ei și purificați-vă,

voi, cei care purtați obiectele Domnului!

¹² Pentru că nu veți ieși în grabă

și nu veți merge în fugă,

căci Domnul merge înaintea voastră

și Dumnezeul lui Israel vă păzește din spate.

A patra cântare a Slujitorului Domnului

¹³ Iată, slujitorul meu va avea succes;
se va înălța, se va ridica și va fi foarte sus.

¹⁴ După cum mulți s-au înspăimântat de tine –
chipul lui era mai desfigurat decât cel al unui om
și fața lui, decât a fiilor oamenilor –,

¹⁵ tot așa, multe popoare se vor uimi
și regi își vor închide gura înaintea lui,
căci vor vedea ceea ce nu li s-a povestit
și vor înțelege ceea ce nu au auzit.

¹ Cine a crezut în ceea ce ne-a fost anunțat?
Și cine a cunoscut brațul Domnului?

² S-a înălțat ca o mlădiță înaintea lui
și ca o rădăcină dintr-un pământ uscat.
Nu avea formă și nici frumusețe ca să o privim,
nici înfățișare ca să o dorim.

³ Disprețuit și refuzat de oameni,
om al durerii, cunoscător al suferinței,
de care îți ascunzi fața.
Era disprețuit și noi nu l-am luat în seamă.

⁴ Iar el a purtat suferințele noastre
și durerile noastre le-a luat asupra lui.
Noi l-am considerat lovit,
bătut de Dumnezeu și umilit.

⁵ Dar el era străpuns pentru nelegiuirile noastre,
lovit pentru păcatele noastre.
Pedeapsa care ne aducea pacea era asupra lui.
Prin rănilor lui noi suntem vindecați.

⁶ Noi toți rățăceam ca oile,
fiecare avea propriul drum în față.
Domnul a făcut să cadă asupra lui păcatele noastre, ale tuturor.

⁷ Chinuit și umilit, el nu și-a deschis gura;
ca un miel dus la înjunghiere
și ca o oaie mută înaintea celor care o tund,
nu și-a deschis gura.

⁸ A fost luat cu violență și judecată;
cât despre generația lui, cine se gândește?
A fost șters de pe pământul celor vii,
pentru nelegiuirea poporului meu a fost lovit.

⁹ Mormântul lui a fost cu cei nelegiuîți,
cu cel bogat a fost în moartea lui,
deși nu făcuse nicio violență
și nu fusese înșelăciune în gura lui.

¹⁰ Domnului i-a plăcut să-l zdrobească prin suferință;
când sufletul și-l va pune ca jertfă pentru vinovăție,

va vedea o descendență care-și va lungi zilele
și dorința Domnului, prin mâna lui, va avea succes.

¹¹ Din truda sufletului său va vedea
și va fi satisfăcut în cunoașterea lui;
slujitorul meu cel drept îi va îndeprăți pe mulți
și va lua asupra sa păcatele lor.

¹² De aceea, îi voi face parte cu cei mari
și cu cei puternici va împărți prada,
pentru că și-a dat sufletul la moarte
și a fost numărat împreună cu cei nelegiuți.
Dar el purta păcatul multora
și mijlocea pentru cei nelegiuți.

54.

Refacerea Ierusalimului

¹ Bucură-te, tu, cea sterilă, care nu ai născut!
Strigă de bucurie, tu, care nu ai simțit durerile nașterii,
pentru că mai mulți vor fi fiii celei părăsite
decât ai celei măritate, zice Domnul!

² Lărgeste locul cortului tău
și ei să întindă acoperământul locuințelor tale fără preget.
Lungește-ți funiile și întărește-ți țărâșii!

³ Căci te vei întinde la dreapta și la stânga,
seminția ta va stăpâni neamurile
și ei vor face să fie locuite cetățile dezolate.

⁴ Nu te teme, căci nu vei rămâne de rușine;
nu roși, căci nu vei fi făcută de ocară.
Vei uita de rușinea tinereții tale
și de ocară văduviei tale nu-ți vei mai aduce aminte.

⁵ Căci stăpânul tău este cel care te-a făcut,
Domnul Sabaot este numele lui,
Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel,
care este numit Dumnezeuul întregului pământ.

⁶ Căci ca pe o femeie părăsită și cu sufletul întristat
te cheamă Domnul,
ca pe femeia care din tinerețe fusese repudiată,
zice Dumnezeuul tău.

⁷ Pentru câteva clipe te-am părăsit,
dar te voi aduce înapoi cu mare îndurare.

⁸ În revărsarea mâniei,
mi-am ascuns fața de la tine pentru o clipă,
dar cu bunăvoință veșnică mă voi îndura de tine,
zice Răscumpărătorul tău, Domnul.

⁹ Căci aceasta este pentru mine ca apele lui Noe;
așa cum am jurat că apele lui Noe nu vor mai trece peste pământ,
la fel mă jur că nu mă voi mai mânia pe tine
și nu te voi mai muștra.

¹⁰ Căci munții se vor muta și colinele se vor cutremura,
dar bunătatea mea nu se va muta de la tine
și alianța mea de pace nu se va clătina,
spune Cel care se îndură de tine, Domnul.

Noul Ierusalim

¹¹ Tu, cea umilită, tulburată și nemângâiată!
Voi pune pietrele tale în malahit
și temeliele tale pe safir.

¹² Voi face crestele zidurilor tale din rubin,
porțile tale din cristal
și toate marginile tale din pietre prețioase.

¹³ Toții fiii tăi vor fi discipoli ai Domnului
și mare va fi pacea fiilor tăi.

¹⁴ Vei fi stabilită în dreptate:
vei fi departe de asuprire, pentru că nu te vei teme,
și departe de teroare, pentru că ea nu se va apropia de tine.

¹⁵ Iată, ei vor ataca, dar nu din partea mea;
cine te va ataca, din cauza ta va cădea.

¹⁶ Eu l-am creat pe meșteșugarul care suflă în cărbunii aprinși
și el face instrumente pentru lucrarea lui;
eu l-am creat pe distrugător ca să nimicească.

¹⁷ Niciun instrument făcut împotriva ta nu va avea succes
și orice limbă care se va ridica împotriva ta la judecată o vei condamna.
Aceasta este moștenirea slujitorilor Domnului
și dreptatea lor de la mine –
oracolul Domnului.

55.

Invitație finală

¹ Voi, toți cei însetați, veniți la apă,
chiar și cel care nu are argint!
Veniți, cumpărați și mâncați!
Veniți și cumpărați vin și lapte,
dar fără argint și fără plată!

² De ce cântăriți argint pentru ceea ce nu este pâine?
De ce trudiți pentru ceea ce nu satură?

Ascultați-mă și veți mânca bine
și sufletele voastre se vor desfăta din belșug.

³ Plecați-vă urechea și veniți la mine!

Ascultați și sufletele voastre vor trăi!

Voi încheia cu voi o alianță veșnică,
după bunătatea de neclintit față de David.

⁴ Iată, l-am pus ca martor pentru popaore,
principe și conducător pentru neamuri.

⁵ Iată, vei chema un neam pe care nu-l cunoșteai
și un neam care nu te cunoștea va alerga spre tine
de dragul Domnului Dumnezeului tău,
al Sfântului lui Israel, care te-a glorificat.

⁶ Căutați-l pe Domnul cât timp se lasă găsit,
chemați-l cât timp este aproape!

⁷ Să-și părăsească nelegiuitul calea sa
și păcătosul gândurile sale!
Să se întoarcă la Domnul și el se va îndura de ei,
la Dumnezeul nostru, căci el este mărinimos în iertare.

⁸ Căci gândurile mele nu sunt gândurile voastre
și căile voastre nu sunt căile mele –
oracolul Domnului.

⁹ Cât de înălțate sunt cerurile față de pământ,
la fel de înălțate sunt căile mele față de căile voastre
și gândurile mele față de gândurile voastre.

¹⁰ Căci așa cum ploaia și zăpada coboară din ceruri
și nu se întorc acolo fără să ude pământul
și să-l facă să rodească, să încolțească
și să dea sămânță semănătorului
și pâine celui care mănâncă,

¹¹ la fel va fi cuvântul meu care a ieșit din gura mea:
nu se va întoarce la mine zadarnic,
fără ca să facă ceea ce îmi place
și să aibă succesul pentru care l-am trimis.

Concluzie

¹² Veți ieși cu bucurie și veți fi călăuziți în pace.

Munții și dealurile vor izbucni de bucurie înaintea voastră
și toți copacii câmpiei vor bate din palme.

¹³ În locul spinului se va înălța chiparosul,
iar în locul urzicii va crește mirtul.
Și va fi pentru Domnul faimă și semn veșnic
care nu se va șterge.

NOUL SION

56.

Promisiuni către străini

¹ Așa vorbește Domnul:

„Păziți judecata și faceți dreptatea,
căci mântuirea mea este aproape să vină
și dreptatea mea, să se dezvăluie.

² Fericit este omul care face aceasta

și fiul omului care o ține cu tărie,
care păzește sabatul ca să nu fie profanat
și-și ține mâna ca să nu facă niciun rău.

³ Să nu spună străinul care s-a alipit de Domnul:

«Domnul m-a separat de poporul său»
și nici eunucul să nu zică:
«Iată, eu sunt un copac uscat»”.

⁴ Căci așa vorbește Domnul:

„Eunucilor care păzesc sabaturile mele,
care aleg ceea ce-mi place mie
și care țin cu tărie alianța mea,

⁵ le voi da în casa mea și între zidurile mele
un loc și un nume mai bun decât al fiilor și al fiicelor,
le voi da un nume veșnic, care nu va fi șters.

⁶ Iar pe fiii străinilor care se alipesc de Domnul ca să-i slujească,
să iubească numele Domnului și să devină slujitorii lui,
tuturor celor care păzesc sabatul ca să nu fie profanat
și care țin cu tărie alianța mea,

⁷ îi voi face să vină la muntele meu cel sfânt,
îi voi face să se bucure în casa mea de rugăciune.
Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi plăcute pe altarul meu
întrucât casa mea se va numi casă de rugăciune pentru toate popoarele”.

⁸ Oracolul Domnului Dumnezeu,

al celui care-i adună pe cei risipiți ai lui Israel:
„Îi voi aduna la el, pe lângă cei adunați deja”.

⁹ Voi, toate viețuitoarele câmpiei, veniți!
Veniți să mâncați, voi, toate viețuitoarele din pădure!

¹⁰ Santinelele lor sunt oarbe, niciunul nu înțelege,
toți sunt câini muți care nu pot să latre,
visează, stau tolăniți și le place să dormiteze.

¹¹ Sunt câini lacomi și nu știu să se sature;
sunt păstori care nu știu să deosebească,
toți se întorc pe drumul lor,
fiecare la câștigul lui, până la cel din urmă dintre ei.

¹² Veniți, voi lua vin și ne vom îmbăta cu băutură tare!
Ca astăzi va fi și mâine:
mult, ba și mai mult.

57.

¹ Cel drept pierе și nu este nimeni să pună la inimă;
oamenii de bunăvoință sunt luați și nu este nimeni să înțeleagă că
cel drept este luat din cauza răutății.

² El intră în pace –
ei se odihnesc în așternuturile lor –,
iar el umblă în fidelitate.

Împotriva idolatriei

³ Apropiați-vă, voi, fii ai vrăjitoarei,
descendență din adulter și din desfrânare.

⁴ De cine vă bateți voi joc?
Față de cine vă deschideți gura și scoateți limba?
Oare nu sunteți voi fii ai nelegiurii,
descendență a minciunii?

⁵ Voi, care tânjiți după idoli de sub fiecare copac verde,
care înjunghiați copiii în văi și prin crăpăturile stâncilor!

⁶ Între [pietrele] lucioase ale văii
este moștenirea ta; ele sunt sorții tăi.
Pentru ele ai vărsat libațiune și ai adus ofrandă.
Oare pentru acestea să mă îndur?

⁷ Pe un munte semeț și înalt ți-ai pus patul
și acolo te-ai suit să aduci jertfă.

⁸ În spatele ușii și al ușorilor ai pus amintirea ta,
departe de mine te-ai dezgolit,
ai urcat și ai lărgit așternutul;
ai făcut înțelegere cu ei și ai iubit patul lor,
privind la locul lor.

⁹ Ai coborât la rege cu untdelemn
și ți-ai înmulțit miresmele.

Ți-ai trimis împuterniciți până departe,
te-ai coborât până în Șeol.

¹⁰ De mulțimea drumurilor tale ai obosit,
dar nu ai zis: „M-am săturat”.

Ți-ai regăsit vigoarea mâinii,
de aceea nu ești slăbită.

¹¹ De cine te-ai speriat și ți-a fost teamă că ai mințit,
nu ți-ai amintit de mine și nu ai pus la inimă?

Oare nu am tăcut eu dintotdeauna
și tu nu te-ai temut de mine?

¹² Eu voi face cunoscute dreptatea ta și faptele tale,
dar nu-ți vor fi de folos.

¹³ Când vei striga, să te elibereze cei adunați de tine.
Pe toți îi va purta vântul și-i va lua ca pe o suflare.
Dar cel ce își pune încrederea în mine va moșteni pământul
și va lua în stăpânire muntele meu cel sfânt.

Mântuire pentru cei slabi

¹⁴ Se va spune: „Înălțați, înălțați și neteziți calea;
ridicați piedica din calea poporului meu!”.

¹⁵ Căci așa vorbește Cel mare și Preaînalt,
cel care locuiește în veșnicie, al cărui nume este sfânt:
„Eu locuiesc în înălțime și sfințenie
și sunt cu cel cu sufletul zdrobit și umilit
ca să înviorez duhul celor umiliți
și să fac să trăiască inima celor zdrobiți.

¹⁶ Căci nu pentru totdeauna voi certa
și nu mă voi mânia la nesfârșit,
pentru că ar slăbi duhul înaintea mea
și sufletele pe care eu le-am creat.

¹⁷ Pentru păcatul lăcomiei sale m-am mâniat și l-am lovit,
m-am ascuns și m-am mâniat,
dar el a umblat rebel pe calea inimii sale.

¹⁸ Am văzut căile lui și îl voi vindeca,
îi voi călăuzi și îi voi copleși cu mângâieri
pe el și pe ai săi care plâng.

¹⁹ Eu creez rodul buzelor.

Pace, pace pentru cei de departe și pentru cei de aproape –
spune Domnul – și-i voi vindeca”.

²⁰ Cei nelegiuți sunt ca marea care se revarsă,
care nu poate fi stăvilită:
ea revarsă din apele sale mâl și noroi.

²¹ „Nu este pace – spune Domnul –

pentru cei nelegiuți”.

58.

Postul plăcut Domnului

¹ „Strigă în gura mare, nu te opri!

Înalță-ți glasul ca o trâmbiță
și fă cunoscute poporului meu nelegiurile lui
și casei lui Iacob, păcatele sale.

² Pe mine mă caută zi de zi
și căile mele doresc să le cunoască
ca un neam care face dreptatea
și nu părăsește judecata Dumnezeului său.
Cer de la mine judecata dreaptă
și le place să se apropie de Dumnezeu.

³ De ce să postim dacă tu nu vezi?
De ce să ne umilim sufletele dacă tu nu iei în seamă?
În ziua când postiți, voi vă preocupați de afaceri
și îi oprimați pe toți muncitorii voștri.

⁴ Iată, postiți între certuri și dispute
și ca să loviți cu pumnul nelegiurii.
Nu mai postiți ca astăzi,
ca să se audă glasurile voastre pe înălțimi.

⁵ Oare ca acesta este postul care-mi place
sau ziua când omul își umilește sufletul?
Să-și aplece capul ca trestia,
să-și pună sac și cenușă?
Pe acesta îl numești tu post
și zi plăcută Domnului?

⁶ Oare nu acesta este postul pe care l-am ales?
Dezleagă lanțurile nelegiurii,
desfă legăturile jugului,
trimite-i liberi pe cei zdrobiți;
înlăturați orice jug!

⁷ Împarte pâinea ta cu cel flămând,
adu-i în casa ta pe săracii fără adăpost,
când vezi un om gol, îmbracă-l
și nu-i lăsa deoparte pe cei din neamul tău.

⁸ Atunci, lumina ta va răsări ca zorile
și vindecarea ta se va arăta repede;
dreptatea ta va merge înaintea ta
și gloria Domnului te va păzi din spate.

⁹ Atunci îl vei chema pe Domnul și el îți va răspunde,
vei striga și el va zice: „Iată-mă!”

dacă vei îndepărta din mijlocul tău jugul,
arătatul cu degetul și vorbirea păcătoasă.

¹⁰ Dacă îți vei da sufletul pentru cel înfometat
și vei sătura inimile umilite,
atunci lumina ta va răsări în întuneric
și bezna ta va fi ca ziua în amiaza mare.

¹¹ Domnul te va călăuzi mereu
și îți va sătura sufletul în ținuturi uscate;
ți se vor întări oasele și vei fi ca o grădină udată
și ca un izvor de apă ale cărui ape nu seacă.

¹² Cei [care se vor naște] din tine vor reconstrui ruinele din vechime
și vor pune temeliiile generație după generație;
Vei fi numit: „Reparator de spărturi”
și „cel care reface cărările pentru locuit”.

Ziua de *sabat*

¹³ Dacă îți vei întoarce pașii în zi de sâmbătă
să nu-ți faci afacerile în ziua mea cea sfântă
și vei numi sabatul desfătare, [ziua] sfântă a Domnului,
a celui vrednic de cinste, și îl vei cinsti
și dacă nu-ți vei face călătoriile
și nu te vei preocupa de afacerile tale
și nici nu vei vorbi în zadar,

¹⁴ atunci te vei desfăta în Domnul
și el te va face să stai pe înălțimile pământului;
eu te voi face să te hrănești din moștenirea lui Iacob, tatăl tău,
pentru că gura Domnului a vorbit.

59.

Psalm penitențial

¹ Iată, mâna Domnului nu s-a scurtat încât să nu poată mântui,
nici urechea lui nu s-a îngreunat încât să nu poată asculta.

² Dimpotrivă, fărădelegile voastre
au devenit despărțitură între voi și Dumnezeuul vostru
și păcatele voastre au ascuns fața lui de la voi, ca să nu asculte.

³ Palmele voastre sunt pătate de sânge
și degetele voastre, de fărădelege;
buzele voastre spun minciună
și limba voastră murmură nedreptate.

⁴ Nu este cine să proclame dreptate
și nimeni nu judecă în adevăr;

se încred în nimicuri și vorbesc în van;
zămislesc chin și dau naștere la fărădelege.

⁵ Clocesc ouă de șarpe veninos și țes pânză de păianjen.

Cine mănâncă din ouăle lor moare
și, dacă unul se sparge, iese o viperă.

⁶ Țesăturile lor nu devin haine și nu se vor acoperi cu lucrările lor;
lucrările lor sunt lucrarea fărădelegii
și fapte de violență sunt în mâinile lor.

⁷ Picioarele lor aleargă la rău și se grăbesc să verse sânge nevinovat;
gândurile lor sunt gânduri ale fărădelegii,
violență și distrugere este pe cărările lor.

⁸ Nu cunosc calea păcii și nu este judecată pe căile lor;
potecile lor s-au încâlcit pentru ei
și oricine merge pe ele nu cunoaște pacea.

⁹ De aceea, judecata este departe de noi
și dreptatea nu ajunge la noi;
am așteptat lumină, și, iată, întuneric,
strălucire, și umblăm în beznă.

¹⁰ Bâjbăim ca orbii pe lângă zid,
bâjbăim asemenea celor fără ochi;
ne prăbușim la amiază ca în amurg
și suntem ca niște morți printre cei vii.

¹¹ Toți mormăim ca urșii și gângurim ca porumbeii;
așteptăm judecata, dar nu este,
mântuirea, dar este departe de noi.

¹² Nelegiurile noastre s-au înmulțit înaintea ta
și păcatele noastre dau mărturie împotriva noastră;
Căci nelegiurile noastre sunt cu noi
și păcatele noastre le cunoaștem:

¹³ nelegiuirea și renegarea Domnului,
îndepărtarea de la urmarea Dumnezeului nostru,
vorbirea care asuprește,
revolta născocită și murmurată în inimă,
cuvintele mincinoase.

¹⁴ Judecata a alunecat în urmă, și dreptatea stă departe;
pentru că adevărul s-a poticnit în piață
și dreptatea nu poate să intre.

¹⁵ Adevărul lipsește și cel care se îndepărtează de rău este prădat;
Domnul a văzut și [aceasta] a fost rău în ochii lui,
pentru că nu mai este judecată.

¹⁶ A văzut că nu există niciun om
și s-a înfiorat că nu este niciun mijlocitor;
brațul lui s-a întins pentru el
și dreptatea lui l-a sprijinit.

¹⁷ A îmbrăcat dreptatea ca o platoșă

și ca un coif al mântuirii pe capul lui;
a îmbrăcat hainele răzbunării
și gelozia l-a învăluit ca un acoperământ și ca o mantie.

¹⁸ El îi va răsplăti după faptele lor:

furie pentru adversari, pedeapsă pentru dușmani
și insulelor le va da pedeapsă.

¹⁹ Se vor teme cei de la vest de numele Domnului

și cei de la răsăritul soarelui, de gloria lui;
când adversarul va veni ca un râu,
Duhul Domnului va ridica steagul împotriva lui.

²⁰ Va veni un răscumpărător pentru Sion

și pentru cei din Iacob care se vor întoarce de la nelegiuire –
oracolul Domnului.

Oracol

²¹ „Cât despre mine, aceasta este alianța mea cu ei”, spune Domnul: „Duhul meu care este asupra ta și cuvintele mele pe care le-am pus în gura ta nu vor fi îndepărtate din gura ta, nici din gura descendenței tale, nici din gura descendenței descendenței tale – spune Domnul – de acum și până-n veci”.

60.

Splendoarea Ierusalimului

¹ „Ridică-te, luminează-te, căci lumina ta vine
și gloria Domnului răsare deasupra ta!

² Căci, iată, întunericul va acoperi pământul,
și bezna, popoarele.

Dar peste tine va răsări Domnul
și gloria lui se va vedea deasupra ta.

³ Vor umbla neamuri la lumina ta
și regi, în strălucirea zorilor tale.

⁴ Ridică-ți ochii împrejur și privește:
toți se adună și vin spre tine!
Fiii tăi vin de departe
și fiicele tale sunt purtate pe brațe.

⁵ Atunci vei vedea și te vei lumina;
îți va bate inima și se va lărgi,
pentru că belșugul mării se va întoarce la tine
și bogățiile neamurilor vor veni la tine.

⁶ Vei fi învăluită de o mulțime de cămile,
de cămile tinere din Madian și din Efa;
toți din Saba vor veni și vor aduce aur și tămâie
și vor aduce laude Domnului.

⁷ Toate turmele din Chedar se vor aduna la tine,
berbecii din Nebaiot îți vor sluji,
se vor urca pe altarul meu ca [o jertfă] plăcută,
iar eu voi împodobi casa strălucirii mele.

⁸ Cine sunt aceia care zboară ca norii
sau ca porumbeii către sălașurile lor?

⁹ Insulele mă așteaptă
și corăbiile din Tarșîș de odinioară
îi aduc pe fiii tăi de departe cu argintul și aurul lor,
pentru numele Domnului Dumnezeului tău,
pentru Sfântul lui Israel, pentru că el te-a glorificat.

¹⁰ Fiii străinilor vor reclădi zidurile tale
și regii lor îți vor sluji.
Întrucât în mânia mea te-am lovit,
în bunătatea mea mă voi îndura de tine.

¹¹ Porțile tale vor fi deschise mereu, zi și noapte,
ca să se aducă la tine bogățiile neamurilor
și să fie conduși regii lor.

¹² Căci neamul și domnia care nu te vor sluji vor pieri
și neamurile vor fi nimicite.

¹³ Gloria Libanului va veni la tine,
pini, ulmi și brazi la un loc,
ca să înfrumusețeze locul meu cel sfânt,
și locul picioarelor mele îl voi glorifica.

¹⁴ Vor veni la tine, plecându-se, fiii celor care te-au umilit
și se vor prosterna toți cei care te-au disprețuit
și te vor numi Cetatea Domnului,
Sionul Sfântului lui Israel.

¹⁵ Întrucât ai fost părăsită și urâtă
și nimeni nu trecea [prin tine],
te-am pus ca o podoabă veșnică,
bucurie din generație în generație.

¹⁶ Vei suge laptele neamurilor
și te vei hrăni la sânul regilor;
vei ști că eu sunt Domnul, mântuitorul tău,
răscumpărătorul tău, Cel puternic al lui Iacob.

¹⁷ În loc de bronz, voi face să vină aur,
în loc de aur, voi face să vină fier,
în loc de lemne, bronz,
în loc de pietre, fier;
voi pune ca supraveghetor al tău pacea
și ca suveran al tău, dreptatea.

¹⁸ Nu se va mai auzi de violență în țara ta,
de devastare și ruină între hotarele tale,
ci vei numi zidurile tale „mântuire”

și porțile tale, „laudă”.

¹⁹ Nu va mai trebui să fie soarele lumină pentru tine în timpul zilei,
și strălucirea lunii să te lumineze.
Domnul va fi lumina ta veșnică,
Dumnezeul tău, splendoarea ta.

²⁰ Soarele tău nu va mai apune,
și luna ta nu se va mai retrage,
pentru că Domnul va fi lumina ta veșnică
și zilele măhnirii tale se vor sfârși.

²¹ Poporul tău, toți vor fi drepti;
vor stăpâni pământul pentru totdeauna.
Vlăstarul pe care l-am plantat – lucrarea mâinii mele –
va fi spre glorificarea [mea].

²² Cel mai mic va deveni o mie
și cel mai neînsemnat, un neam numeros.
Eu, Domnul, voi grăbi [acestea] la timpul lor.

61.

Vocația unui profet

¹ Duhul Domnului Dumnezeu este asupra mea;
de aceea Domnul m-a uns și m-a trimis
să aduc vestea cea bună săracilor,
să leg [rănile] celor cu inima zdrobită,
să vestesc eliberare celor captivi
și deschidere a porților celor închiși;
² să vestesc un an de bunătate a Domnului,
o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru,
ca să-i mângâi pe cei măhniți.
³ Să-i pun pe cei măhniți din Sion
să ia diademă în loc de cenușă,
untdelemnul bucuriei în loc de jale,
veșmânt de laudă în locul duhului frânt
și să fie numiți „stejari ai dreptății” și „plantație a Domnului”
spre glorificarea [sa].
⁴ Vor reconstrui ruinele din vechime,
vor ridica din nou dărâmăturile de la început,
vor restaura cetățile ruinate și dărâmate din generație în generație.
⁵ Străinii vor sta și vor paște turmele voastre,
iar fiii străinilor vor fi plugarii și viticultorii voștri.
⁶ Voi vă veți numi „preoți ai Domnului”
și vi se va zice „slujitori ai Dumnezeului nostru”.
Veți mânca din belșugul neamurilor
și vă veți mândri cu gloria voastră.

⁷ În locul rușinii, veți avea dublu,
în locul disprețului, vă veți bucura de partea lor;
de aceea, în țara lor, vor moșteni o parte dublă
și vor avea o bucurie veșnică.

⁸ Căci eu sunt Domnul, care iubesc dreptatea
și urăsc jaful nedreptății;
le voi da răsplată în adevăr
și voi încheia cu ei o alianță veșnică.

⁹ Va fi cunoscută între neamuri descendența lor
și între popoare, urmașii lor.
Toți cei care îi vor vedea îi vor recunoaște:
aceștia sunt descendența pe care a binecuvântat-o Domnul.

Mulțumire

¹⁰ Mă voi bucura în Domnul
și sufletul meu se va veseli în Dumnezeuul meu;
pentru că el m-a îmbrăcat cu haina mântuirii
și m-a învăluit cu mantia dreptății,
cum își pune mirele diadema
și cum se înfrumusețează mireasa cu podoabele ei.

¹¹ Căci precum pământul face să răsară lăstarii
și o grădină face să crească semănăturile,
tot așa Domnul Dumnezeu va face să răsară dreptatea
și lauda înaintea tuturor popoarelor.

62.

Splendoarea Ierusalimului

¹ De dragul Sionului nu voi tăcea
și de dragul Ierusalimului nu voi sta liniștit
până când nu va răsară dreptatea lui ca aurora
și mântuirea lui nu va arde ca o flacără.

² Vor vedea neamurile dreptatea ta
și toți regii, gloria ta;
vei fi numit cu un nume nou,
pe care gura Domnului îl va indica.

³ Vei fi o cunună a frumuseții în mâna Domnului
și un turban regal în mâna Dumnezeuului tău.

⁴ Nu ți se va mai spune „Părăsită”
și țara ta nu va mai fi numită „Devastată”,
căci ți se va spune „Plăcerea mea este în ea”
și țării tale, „Măritată”,

pentru că Domnul și-a găsit plăcerea în tine
și țara ta va avea un soț.

⁵ Cum se căsătorește un tânăr cu o fecioară,
tot așa se va căsători cu tine cel care te-a zidit.
și după cum se bucură mirele de mireasă,
așa se va bucura de tine Dumnezeuul tău.

⁶ Am pus străjeri pe zidurile tale, Ierusalime,
toată ziua și toată noaptea: nu-și vor da pace.
Voi, cei care vă amintiți de Domnul, nu tăceți!

⁷ Nu-i dați pace până când nu va stabili
și până când nu va pune Ierusalimul ca laudă pe pământ.

⁸ Domnul s-a jurat pe dreapta lui și pe brațul lui cel puternic:
„Nu voi mai da grâul tău ca hrană dușmanilor tăi
și fiii străinului nu vor mai bea mustul pentru care tu ai muncit.

⁹ Căci cei care l-au adunat îl vor mânca
și-l vor lauda pe Domnul,
și cei care l-au strâns îl vor bea în curțile sanctuarului meu.

¹⁰ Treceți, treceți prin porți!
Neteziți calea pentru popor!
Eliberați, eliberați drumul făcut din piatră!
Înălțați un steag pentru popoare!

¹¹ Iată, Domnul a făcut să se audă până la marginile pământului:
„Spuneți fiicei Sionului: «Iată, vine mântuirea ta!
Iată, răsplata lui este cu el
și lucrarea sa este înaintea lui!»”.

¹² Ei vor fi numiți „Popor sfânt, răscumpărați de Domnul”,
iar tu vei fi numită „Cetate căutată, nepărăsită”.

63.

Judecata popoarelor

¹ Cine este cel care vine din Edom
cu haine viu-colorate, din Boțra?
El, mândru în hainele lui,
oprimă prin marea lui putere.
Eu, cel care vorbesc cu dreptate
și sunt mare ca să mântuiesc.

² De ce sunt roșii hainele tale
și veșmintele tale, ca ale celui care strivește în teasc?

³ Eu singur le-am călcat în teasc
și dintre popoare nu era nimeni cu mine.
Le-am călcat în mânia mea
și le-am zdrobit în furia mea.
Sângele lor a fășnit pe hainele mele

și toată îmbrăcăminteă mea mi-am pătat-o.

⁴ Căci în inima mea era o zi de răzbunare
și anul celor răscumpărați ai mei a venit.

⁵ Am privit, dar nu era nimeni care să ajute,
m-am mirat: nu era nimeni care să sprijine.
De aceea, brațul meu m-a salvat
și furia mea, ea m-a sprijinit.

⁶ În mânia mea am călcat popoare în picioare
și le-am îmbătat în furia mea.
Și am făcut să curgă sângele lor în pământ.

Meditație asupra istoriei lui Israel

⁷ Voi face să se amintească bunătatea Domnului și lauda Domnului,
după toate câte ni le-a făcut Domnul,
ca și multul bine pentru casa lui Israel,
pe care le-a făcut după marea sa îndurare și în bunătatea lui.

⁸ El a zis: „Cu adevărat, ei sunt poporul meu,
fii care nu spun minciună”.
El a fost pentru ei mântuire

⁹ în toate strâmtorările lor.
Erau în strâmtorare și îngerul dinaintea lui i-a mântuit:
pentru dragostea lui și pentru mila lui, el i-a răscumpărat,
i-a ridicat și i-a purtat în zilele de odinioară.

¹⁰ Dar ei s-au revoltat și l-au întristat pe Duhul său cel Sfânt;
el s-a întors împotriva lor ca dușman
și el însuși a luptat împotriva lor.

¹¹ Și-a amintit de zilele de odinioară,
de Moise și de poporul său.

Unde este cel care i-a scos din mare cu păstorii turmei sale?
Unde este cel care a pus în ei Duhul său cel Sfânt?

¹² El l-a făcut să meargă la dreapta sa pe Moise, brațul splendorii sale,
și a despiciat apele înaintea lor, ca să-i facă un nume veșnic;

¹³ i-a făcut să meargă prin abisuri ca pe cal în pustiu
și nu s-au poticnit.

¹⁴ Cum coboară o cireadă în vale,
așa le-a dat odihnă Duhul Domnului,
tot așa ai călăuzit poporul tău
ca să-ți faci un nume măreț.

¹⁵ Privește din cer și vezi din locuința sfințeniei și a splendorii tale!
Unde sunt zelul și puterea ta?
S-au restrâns oare freamățul tău și îndurarea ta față de mine?

¹⁶ Căci ești tatăl nostru;
Abraham nu ne-a cunoscut și Israel nu ne-a luat în seamă.

Tu, Doamne, ești tatăl nostru;
numele tău este „Răscumpărătorul nostru” din veșnicie.

¹⁷ De ce, Doamne, ne-ai făcut să rătăcim de la căile tale
și ne-ai împietrit inima ca să nu se teamă de tine?
Întoarce-te de dragul slujitorilor tăi,
al triburilor moștenirii tale!

¹⁸ Pentru puțin timp a stăpânit poporul tău cel sfânt;
adversarii tăi au călcat în picioare sanctuarul tău.

¹⁹ Am devenit de demult cei asupra cărora nu ai stăpânit
și peste care nu a fost invocat numele tău.
O, dacă ai despica cerurile și ai coborî!
Munții s-ar topi înaintea ta

64.

¹ precum focul aprinde vreascurile
și cum face focul apa să clocotească,
pentru ca să faci numele tău cunoscut dușmanilor tăi,
ca să tremure neamuri înaintea ta.

² Când făceai fapte înfricoșătoare, pe care nu le așteptam,
ai coborât și, în fața ta, munții s-au cutremurat.

³ Din veșnicie nu s-a auzit și nu a ajuns la ureche,
ochiul nu a văzut alt Dumnezeu, în afară de tine,
ca să facă [astfel de lucruri] pentru cel care se încrede în el.

⁴ Tu vii în întâmpinare celui care se bucură și face dreptatea
[umblând] pe căile tale și aducându-și aminte de tine.
Iată, tu te-ai mâniat și noi am păcătuit împotriva ta dintotdeauna.
Oare vom mai fi mântuiți?

⁵ Noi toți eram precum cel impur,
toate faptele noastre de dreptate, ca o haină întinată;
noi toți ne veștejeam ca frunza,
păcatele noastre ne spulberau ca vântul.

⁶ Nu este cine să invoce numele tău,
care să se ridice și să se sprijine de tine,
pentru că ți-ai ascuns fața de la noi
și ne-ai făcut să ne topim prin păcatele noastre.

⁷ Acum, Doamne, tu ești tatăl nostru;
noi suntem lutul, iar tu olarul.
Noi toți suntem lucrarea mâinii tale.

⁸ Nu te mânia, Doamne, prea tare
și nici nu-ți adu aminte pentru totdeauna de păcat!
Iată, vezi, te rog, noi toți suntem poporul tău.

⁹ Cetățile tale sfinte au devenit pustiu,
Sionul este un deșert
și Ierusalimul, o ruină.

¹⁰ Casa sfințeniei și a splendorii noastre,
unde te laudau părinții noștri,
a căzut pradă focului,
iar lucrurile noastre de preț au devenit o ruină.

¹¹ Oare pentru acestea te vei opri, Doamne?
Vei tăcea și ne vei umili la nesfârșit?

65.

Judecata viitoare

¹ M-am lăsat căutat de către cel care nu întreba [de mine],
m-am lăsat găsit de cel care nu mă căuta.
Am zis: „Iată-mă, iată-mă!” unui neam
care nu era numit cu numele meu.

² Mi-am întins mâinile toată ziua spre un popor răzvrătit,
care umblă pe o cale care nu este bună,
după gândurile lor,

³ un popor care mă provoacă mereu pe față,
care aduce jertfe în grădini
și arde tămâie pe cărămizi,

⁴ care locuiește în morminte
și petrece noaptea în locuri ascunse;
consumă carne de porc
și zeamă impură este în vasele lor.

⁵ Ei spun: „Rămâi acolo, nu te apropia, căci sunt sacru pentru tine!”.
Dar acestea sunt fum în nările mele și foc ce arde toată ziua.

⁶ Iată, este scris înaintea mea:
nu voi tăcea, ci voi răsplăti,
voi răsplăti în sânul lor

⁷ păcatele voastre și păcatele părinților voștri împreună –
spune Domnul –,
ei, care au ars tămâie pe munți
și m-au defăimat pe coline.
Voi cântări faptele lor de odinioară în sânul lor.

⁸ Așa vorbește Domnul:
„După cum se găsește must în struguri și se spune:
«Nu-l distruge, pentru că este o binecuvântare în el!»,
așa voi face de dragul slujitorilor,
ca să nu nimicesc totul”.

⁹ Voi face să iasă din Iacob o descendență
și din Iuda, un moștenitor al munților mei;
Aleșii mei îi vor moșteni
și slujitorii mei vor locui acolo.

¹⁰ Șaronul va deveni ca lăcașul turmei

și valea Acor, ca un grajd de vite
pentru poporul meu care mă va căuta.

11 Dar voi, care l-ați părăsit pe Domnul
și ați uitat de muntele meu cel sfânt,
voi, care pregătiți masă pentru Gad
și umpleți cupa pentru Meni,

12 v-am orânduit pentru sabie
și v-am plecat pentru înjunghiere,
pentru că eu am chemat, și nu ați răspuns,
am vorbit, și nu ați ascultat;
ați făcut ceea ce este rău în ochii mei
și ceea ce nu-mi place ați ales.

13 De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu:
„Iată, slujitorii mei vor mânca, iar voi veți flămânzi;
iată, slujitorii mei vor bea, iar voi veți înseta;
iată, slujitorii mei se vor bucura, iar voi veți fi făcuți de rușine.

14 Iată, slujitorii mei vor striga de bucurie datorită fericirii inimii,
iar voi veți striga din cauza durerii inimii
și din cauza sufletului zdrobit veți urla.

15 Veți lăsa numele voastre spre blestem aleșilor mei
și Domnul Dumnezeu vă va da la moarte;
dar slujitorilor săi le va da un alt nume.

16 Când se va binecuvâna pe pământ,
se va binecuvâna în Dumnezeul cel fidel
și când se va jura pe pământ,
se va jura pe Dumnezeul cel fidel,
pentru că vor fi uitate strâmtorările de odinioară
și vor fi ascunse din ochii mei.

17 Căci, iată, eu creez ceruri noi și un pământ nou:
nu vor mai fi amintite cele dinainte
și nici nu se vor mai sui la inimă.

18 Bucurați-vă și veseliți-vă pentru totdeauna
pentru ceea ce creez eu,
căci, iată, eu fac din Ierusalim veselie
și din poporul lui, o bucurie.

19 Mă voi veseli de Ierusalim și mă voi bucura de poporul meu
și nu se va mai auzi în el glas de plâns și nici glas de strigare.

20 Nu va mai fi acolo sugar [care să trăiască puține] zile
și nici bătrân care să nu-și împlinească zilele;
tânărul va muri la o sută de ani,
și cel care nu va ajunge la o sută de ani va fi blestemat.

21 Vor construi case și vor locui [în ele],
vor planta vii și vor mânca din rodul lor.

22 Nu vor mai construi case, iar alții vor locui [în ele],
nu vor mai planta, iar alții vor mânca,

căci zilele lor vor fi ca zilele copacului
și aleșii mei se vor desfăta de lucrarea mâinilor lor.

²³ Nu vor mai trudi în zadar

și nu vor mai naște spre pierdere.

Căci ei sunt descendența celor binecuvântați ai Domnului
și urmașii lor, împreună cu ei.

²⁴ Înainte ca ei să invoce, eu voi răspunde
și, când ei încă vor mai vorbi, eu îi voi asculta.

²⁵ Lupul și mielul vor paște împreună,

leul va mânca paie ca boul;

hrana șarpelui va fi țărâna.

Nu se va mai face rău și nu se va mai distruge [nimic]
pe muntele meu cel sfânt, spune Domnul”.

66.

Oracol cu privire la templu

¹ Așa vorbește Domnul:

„Cerul este tronul meu și pământul, scăunel pentru picioarele mele.

Ce este casa pe care mi-o construiți

și ce este locul pentru odihna mea?

² Pe toate acestea, mâna mea le-a făcut și toate există –
oracolul Domnului.

La aceasta mă voi uita: la cel umil și cu sufletul zdrobit
și la cel care tremură la cuvântul meu.

³ Cel care înjunghie un bou
este asemenea celui care lovește un om,
cel care aduce jertfă un miel
este asemenea celui care rupe gâtul unui câine,
cel care aduce ofrandă, asemenea sângelui de porc,
cel care face un memorial de tămâie,
asemenea celui care binecuvântează fărădelegea.
Ei și-au ales propriile căi
și sufletul lor își găsește plăcerea în lucrurile lor abominabile.

⁴ De aceea, și eu voi alege nenorocirea pentru ei,
voi face să vină asupra lor teroarea,
pentru că am chemat, și nimeni nu a răspuns,
am vorbit, și ei nu au ascultat,
au făcut ceea ce este rău în ochii mei
și au ales ceea ce nu-mi place.

Judecată cu privire la Ierusalim

- ⁵ Ascultați cuvântul Domnului,
voi care tremurați la cuvântul său!
Frații voștri care vă urăsc și vă resping din cauza numelui meu
au zis: „Domnul să fie glorificat și să vedem bucuria voastră!”.
Dar ei vor fi făcuți de rușine.
- ⁶ Un glas, un zgomot din cetate, o voce din templu:
glasul Domnului care împlinește răsplata dușmanilor săi!
- ⁷ Înainte să aibă durerile nașterii, a născut;
mai înainte să vină asupra ei durerile, a născut un fiu.
- ⁸ Cine a auzit așa ceva? Cine a văzut astfel de lucruri?
Oare se naște o țară într-o singură zi?
Sau se naște un neam dintr-odată?
Când a venit asupra lui durerile nașterii,
Sionul i-a și născut pe fiii săi.
- ⁹ Eu, care fac să se nască, nu voi putea da naștere? – spune Domnul.
Eu, care fac să nască, oare voi închide [sânul]? – spune Dumnezeuul tău
- ¹⁰ Bucurați-vă cu Ierusalimul
și veseliți-vă pentru el toți cei care îl iubiți!
Tresăltați de bucurie cu el toți cei care ați jelit pentru el.
- ¹¹ Căci veți suga și vă veți sătura la sânul mângâierilor sale;
veți sorbi și vă veți desfăta din belșugul gloriei sale.
- ¹² Căci așa vorbește Domnul:
„Iată, eu voi întinde peste el pacea ca un fluviu
și gloria neamurilor, ca un râu care se revarsă.
Veți suga și veți fi purtați pe brațe
și veți fi dezmiardați pe genunchi.
- ¹³ Căci așa cum o mamă mângâie pe cineva,
așa vă voi mângâia eu. În Ierusalim veți fi mângâiați”.
- ¹⁴ Veți vedea și se va bucura inima voastră
și oasele voastre vor înflori ca iarba.
Mâna Domnului se va face cunoscută slujitorilor săi
și el își va revărsa mânia asupra dușmanilor lui.
- ¹⁵ Căci, iată, Domnul va veni cu foc,
ca un vârtej sunt carele lui,
ca să-și arate mânia sa cu furie
și mustrarea lui în flăcări de foc.
- ¹⁶ Căci Domnul judecă cu foc și cu sabie orice făptură
și se vor înmulți cei străpunși de Domnul.
- ¹⁷ Cei care se sfințesc și se purifică în grădini,
urmându-l pe cineva care este în mijloc,
mâncând carne de porc, ceva impur sau șoareci,
împreună vor sfârși”. Oracolul Domnului.

¹⁸ Totuși, eu [cunosc] faptele lor și gândurile lor. Dar vine [timpul] să adun toate neamurile și limbile: ele vor veni și vor vedea gloria mea.

¹⁹ Voi pune între ei un semn și, pe cei eliberați dintre ei, îi voi trimite la neamuri: la Tarșiș, la Pul, la cei din Lud care întind arcul, la Tubal și la Iavan, la insulele îndepărtate care nu au auzit de faima mea, nici nu au văzut gloria mea. Vor face cunoscută gloria mea printre neamuri.

²⁰ Îi vor face pe frații lor dintre neamuri să aducă ofrandă Domnului – pe cai, în care și în trăsurile, pe măgar și pe dromaderi – la muntele meu cel sfânt din Ierusalim – oracolul Domnului – așa cum aduc fiii lui Israel ofrandă în vase curate în casa Domnului.

²¹ Voi lua și dintre ei preoți și leviți, spune Domnul.

²² Căci cum cerurile noi și pământul nou
pe care eu le fac stau înaintea mea,
așa vor sta descendența voastră și numele vostru.

²³ Și de la lună nouă până la lună nouă,
de la sabbat până la sabbat,
orice făptură va veni să se prostorne înaintea mea, spune Domnul.

²⁴ Vor ieși și vor vedea cadavrele oamenilor
care s-au răzvrătit împotriva mea;
căci viermele lor nu va muri și focul lor nu se va stinge.
Și vor fi dezgust pentru orice făptură.